

ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 4

ΕΤΟΣ 1.
1938

ΤΕΥΧΟΣ 4ον
5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ	ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.	ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ Καραγεώργη 4

Ἡ διὰ τοῦ Συνόλου

Ἀνύψωσις τῆς Ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἔργον τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου

Εἶναι ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον αἰῶνες ὁλόκληροι ἐπηλήθευσαν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ μεταβολαὶ ἐπέρχονται ὅταν αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων φθάσουν νὰ διατελοῦν εἰς κατάστασιν ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξαρθρώσεως.

Χρειάζεται ὅμως δι' ἕκαστον λαὸν νὰ ὑπάρξουν καὶ αἱ κατάλληλοι συνθῆκαι διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ πᾶσα μεταβολή.

Ὁ ἄκρατος ἀτομικισμὸς τοῦ παρελθόντος αἰῶνις, εὑρὼν εἰς τὰ πολιτικὰ συστήματα τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, ὑπὸ τὰ ὁποῖα διετέλεσεν ἡ χώρα μας, δυνατότητας ἀναπτύξεως ἀπεριορίστους, ἔφθασε νὰ γίνῃ αἰτία τῆς καταστροφῆς τῆς ἠθικῆς, κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς τάξεως πραγμάτων καὶ τῶν ἰδανικῶν τὰ ὁποῖα ἐνέπνεον ἕκαστον ἄνθρωπον καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἐν τῷ συνόλῳ του.

Ὑποχρεωθεὶς οὗτος ἀναγκαστικῶς νὰ διάγῃ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπὸ πολιτικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον ἐξέθρεψαν νοσηραὶ διάνοιαι διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν ἀτομικὰς φιλοδοξίας καὶ συμφέροντα, ἀφέθη νὰ γίνῃ βορὰ τῶν πλέον ἐξευτελιστικῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας θεωριῶν τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔτεινον νὰ καταστρέψουν τὰ ἀνώτερα ἐκεῖνα ἰδανικά, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας τὴν βάσιν τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῶν κοινωνιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἑκάστου ἀνθρώπου αὐτοτελῶς.

Δὲν ἦτο ὅμως δυνατὸν ἡ ὑγιὴς Ἑλληνικὴ Κοινωνία, νὰ ἀφίσῃ, χωρὶς νὰ αὐτοκαταδικασθῇ εἰς βέβαιον θάνατον, ὅπως διαιωνισθῇ ἡ ἀκαταστασία τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ὁ ἄκρατος Φιλελευθερισμὸς καὶ Κοινοβουλευτισμός, ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας πάσης κοινωνικῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς.

Εἰς οὐδεμίαν προελθοῦσα συνθηκολόγησιν μὲ τὰς προόδους τοῦ ὑλιστικοῦ Φιλελευθερισμοῦ, ἡ ὑγιὴς Ἑλληνικὴ Κοινωνία διετήρησεν ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην τὰ ἀνώτερα ἐκεῖνα ἰδανικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους καὶ τῆς προαγωγῆς ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ἰδανικὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σύσσωμος ἡ Ἑλλὰς εἶδε νὰ ἀναπτεροῦνται καὶ νὰ ἀρχίσουν πραγματοποιούμενα τὴν 4ην Αὐγούστου, ἐμπνεύσει τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγὸν—Κυβερνήτην μας.

Ἀποτινάξας ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, χάρις εἰς τὴν χειρονομίαν τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, τὴν νάρκην,εἰς τὴν ὁποίαν τὸν εἶχον παρασύρει ἀσυνείδητοι δημαγωγοί, σύσσωμος ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας, τοῦ ὁποίου ἡ σταθερὰ καὶ εὐθεῖα διοίκησις καὶ ἡ ἐμπνευσμένη καθοδήγησις ὑπόσχεται νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πεπρωμένων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Βασιλέα μας. Ἐπανευροῦσα τὸν ἑαυτόν της καὶ ἡ παρασυρθεῖσα μερὶς τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ ἀναβαπτισθεῖσα εἰς τὰ Ἐθνικὰ ἰδανικά, μὲ εὐγνωμοσύνην ἀτενίζει τὸν Μέγαν Ἀναμορφωτὴν Ἀρχηγὸν-Κυβερνήτην μας, ὅστις, ἑνώσας τὸν διῃρημένον καὶ ἀλληλομισούμενον Λαόν, ἔταξε κοινὰς ἐπιδιώξεις ὁλοκλήρου τῆς Φυλῆς, ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τὸ Μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, ἐξασφαλίσας ἐν ταὐτῷ τὴν πρόοδον, προαγωγὴν καὶ ἀνάδειξιν διὰ τῆς ἐργασίας, πάσης δημιουργικῆς προσωπικότητος. Εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον

«Ἡ Νεολαία δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά. Ἴσως κατόπιν τὰ ἰδανικὰ αὐτὰ σβύνουν μὲ τὴν πάροδον τῆς ἡλικίας καὶ μὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐφόσον εἶναι νέος ὁ ἄνθρωπος, δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς ἰδεώδη». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Τοὺς κόπους σας, τὰς θυσίας καὶ τὰς προσπαθείας νὰ μὴ τὰς κάμνετε διὰ νὰ φθάσετε εἰς μίαν θέσιν ἢ εἰς ἕνα ἀξίωμα οἱοδήποτε. Νὰ μὴ ζητήσετε νὰ μάθετε τί θὰ γίνετε. Τί θὰ κάμετε εἰς τὴν ζωήν σας, αὐτὸ εἶνε τὸ πρόβλημά σας». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος!

«ΠΑΤΡΙΣ μας εἶναι ἡ ΕΛΛΑΣ. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ εἶσθε ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ παρὰ ΕΛΛΗΝΕΣ καὶ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ εἰς ΟΛΗΝ σας τὴν ΖΩΗΝ. Η ΕΛΛΑΣ εἶναι ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΝΝΑ ΟΛΩΝ μας. ΕΙΣΘΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ της, τὸ αἷμα της εἶναι μέσα εἰς τὰς ΦΛΕΒΑΣ σας, ἡ ΨΥΧΗ της εἶναι μέσα στὴν ΨΥΧΗ σας. ΣΕΙΣ οἱ ΙΔΙΟΙ, ΑΓΟΡΙΑ καὶ ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΕΙΣΘΕ ἡ ΕΛΛΑΣ. ΟΤΑΝ ΑΓΑΠΑΤΕ τὴν ΕΛΛΑΔΑ ΑΓΑΠΑΤΕ τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΣΑΣ». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἐσκέφθη νὰ σᾶς συνενώσῃ καὶ νὰ σᾶς συγκεντρώσῃ εἰς ἕνα σύνολον, ὥστε ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς νὰ αἰσθάνεται μέσα του ὄχι μόνον τὴν ἰδικήν του δύναμιν, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων χιλιάδων συντρόφων, διὰ νὰ σᾶς συνενώσῃ ὥστε νὰ αἰσθανθῆτε πλέον εἰς τὴν πραγματικότητα τί σημαίνει ἀλληλεγγύη».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἐσὺ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν τόσον ἐκακομεταχειρίσθηκαν αἱ δύο τυραννίαι, τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ κομματάρχου, καὶ σὲ ἀφῆκαν χωρὶς φροντίδα, χωρὶς ἐκπαίδευσιν, χωρὶς ἐνθουσιασμὸν καὶ χωρὶς ἰδανικά, αἰσθάνθηκες τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΤΥΠΟΙΣ: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

τοῦτο ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ σπουδαιοτέρων χαρακτηριστικῶν στοιχείων τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς ἡ ἀξία τῶν προσωπικοτήτων, ἡ ἀξία τῶν δημιουργικῶς ἐργαζομένων ἀνθρώπων εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὡς ἀξιῶν αὐτοδυνάμων, δὲν ἀνεγνωρίζετο, ἐὰν δὲν τὰς ἐπλαισίου καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀριθμοῦ ἢ τοῦ πλούτου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξηγοράζετο ὁ ἀριθμός.

Ὁ τυφλὸς καὶ δεσποτικὸς ἀριθμὸς κατέπνιγε τὰς προσωπικότητας μὲ τὸν ἴδιον αὐτῶν χαρακτῆρα, τὴν ἰδίαν των ἀξίαν. Δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὰς νὰ ἐκδηλώσουν τὰς ἱκανότητάς των καὶ τὰ προτερήματά των πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Κατέληγεν ἡ προσωπικὴ ἀξία νὰ ἐξαφανισθῇ πλήρως ὑπὸ τὸν ὄγκον τῆς μάζης καὶ τοῦ ἀριθμοῦ. «Ἀνθ' ἡμῶν ὁ Γουλιμῆς», εἶχεν εἴπει ὁ πολὺς Τρικούπης, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν ἐξορίαν. Ὁ ἀλόγιστος ἀριθμὸς ἐστέρησε τὸ Κράτος τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀνωτέρου πάντων μορφωμένου καὶ χαλυβδίνου τὸν χαρακτῆρα Χ. Τρικούπη καὶ ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς μετριοτητας, πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ Ἔθνους. Τὸ Κοινοβουλευτικὸν σύστημα οὐδέποτε ηὐνόησε τὴν ἀνάδειξιν προσωπικοτητων, οὔτε ἐδημιούργησε τοιαύτας, ἀλλὰ τοὐναντίον κατέπνιξε καὶ διέφθειρε ταύτας.

Φύσεις προωρισμέναι νὰ ἀναδειχθοῦν καὶ νὰ καταστοῦν ἀρχηγοὶ ὑπηρεσιῶν, ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργασιῶν γενικῶς δύνανται ν' ἀνακαλυφθοῦν εἰς οἱονδήποτε κοινωνικὸν στρῶμα, εἰς οἱανδήποτε βαθμῖδα τῆς κοινωνικῆς Ἱεραρχίας, ἀπὸ τοῦ ἐργάτου μέχρι τοῦ ἐπιστήμονος. Εἰς τὰς φύσεις ταύτας εἶναι ἔργον δικαιοσύνης νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκδηλωθοῦν πρὸς ὄφελος τῆς ὁλότητος.

Ἡ εὐκαιρία αὕτη παρέχεται εἰς τοὺς νέους διὰ τῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας. Πλαισιουμένη ἡ Ε.Ο.Ν. ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ὑπὸ βαθμοφόρων—ἀρχηγῶν, ὑποδεικνυομένων οὐχὶ ὑπ' ἐκείνων τοὺς ὁποίους καλοῦνται νὰ διοικήσουν, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων καὶ τούτων ὑπὸ τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμῖδα Ἀρχηγοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὑποχρεοῦνται νὰ λογοδοτήσουν, ἔχουν μεγαλυτέραν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης των. Διὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐν τῇ ὀργανώσει ἀναπτύσσονται εἰς τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν αἱ ἐνυπάρχουσαι εἰς τὰ πρόσωπα πνευματικαὶ ἱκανότητες καὶ ἡ ἠθικὴ ἀξία, ὥστε νὰ ὑπερβοῦν ἑαυτὰ πρὸς ὄφελος τοῦ συνόλου.

Τοιουτοτρόπως ὁ δυναμισμὸς τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κατ' ἰδίαν δυναμισμοῦ τῶν δημιουργικῶν ἀνθρώπων αὐξάνει καὶ γίνεται συνειδητὴ ἡ δύναμις τῆς Ὁλότητος, ἡ ὁποία ἀποκτᾶται διὰ τῆς ἑνώσεως καὶ διὰ τῶν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδανικῶν τοῦ συνόλου προσπαθειῶν ἑκάστου μέλους τῆς κοινωνίας.

Αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ τῆς πρὸς τὰ ἰδανικὰ τάσεως προκαλοῦν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους, ὑπὸ τὰς ὁποίας καὶ μόνας δύναται καὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἰδίαν του ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶναι ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁλόκληρον τὸ κοινωνικὸν συγκρότημα, εἶναι ἀρχαὶ δικαιοσύνης, ἡ ὁποία δὲν ἐξαγγέλλεται μόνον, ἀλλὰ καὶ πραγματοποιεῖται ἤδη ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ —Κυβερνήτου μας ἀπὸ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς 4ης Αὐγούστου, ὅτε ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος ὁ ὁποῖος φωτίζει τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ καταυγάσῃ τὸν κόσμον ὁλόκληρον στὸ μεσουράνημά του, ὅτε θὰ λούσῃ μὲ τὸ Φῶς του τὸ Μεγαλούργημα τῆς Δημιουργίας τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὶς πέτρες λαξεύουν σήμερα ἀφανεῖς ἐργάται τῆς αἰωνοβίου Ἑλληνικῆς Φυλῆς, τὰ Ἑ λ λ η ν ό π ο υ λ α, συνεχίζοντα τὸ ἀπ' αἰώνων διακοπὲν ἔργον τῶν προγόνων των ὡς ἀντάξιοι τούτων κληρονόμοι.

* Σ *

++++++++

«Πρέπει νὰ γυρίσουμε πίσω εἰς τὰς πηγὰς ἐκείνας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔρρευσε τὸ νερὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καθαρὸ καὶ ἁγνὸ καὶ ν' ἀναβαπτισθοῦμε ἐκεῖ μέσα καὶ νὰ ξαναγίνουμε Ἕλληνες καὶ τότε νὰ ὁρμήσουμε ἀπὸ ἐκεῖ εἰς ἕνα νέον μέλλον καὶ ὄχι εἰς τὸ μέλλον εἰς τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ φθάσετε, εἰς τὸ μέλλον τοῦ ἀφανισμοῦ».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θυσιάσατε τὸν ἀτομισμόν σας. Θυσιάσατε ἕνα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σας ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς διὰ νὰ ἐξυπηρετήσετε τὸ σύνολον, τὴν Πατρίδα. Κανεὶς μας δὲν εἶναι ἐλεύθερος, ἀλλὰ ὅλοι μας ὑπηρέται τῆς Πατρίδος».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θέλετε νὰ ἐννοήσετε καλύτερα τί θὰ εἰπῇ Πατρίς; Μὲ ὀλίγα λόγια θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω. Ὑποθέσατε ὅτι αὔριον ἔρχεται καὶ κυριαρχεῖ ἕνας ξένος λαὸς καὶ σᾶς φέρει μεγαλύτερον πολιτισμὸν ἀπὸ ἐκεῖνον ποῦ ἔχετε ἐσεῖς. Νομίζετε ὅτι θὰ εἶσθε εὐχαριστημένοι; Νομίζετε πῶς θὰ ἡσυχάσετε ποτέ; Θὰ ἀρχίζῃ μέσα σας νὰ σᾶς τρώγῃ ἕνα σαράκι, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ σᾶς ἀφίνῃ οὔτε νὰ ἀπολαύσετε τὴν εὐτυχίαν αὐτὴν τὴν ὑλικήν, οὔτε νὰ ἡσυχάσετε ποτέ, οὔτε νὰ κοιμηθῆτε ποτὲ ἥσυχα. Καὶ δὲν θὰ ἔχετε μπροστά σας καμμιὰ ἄλλη λύσι παρὰ νὰ σηκωθῆτε καὶ νὰ διώξετε αὐτὸν τὸν ξένον, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ εἶσθε εὐγνώμονες, καὶ νὰ μείνετε μόνοι σας πάλιν, ἀλλὰ Ἕλληνες ὅλοι, νὰ μείνετε μόνοι σας καὶ νὰ ἀποκτήσετε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἡ Ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, θὰ περιλάβῃ εἰς τοὺς κόλπους της καὶ σᾶς τὶς γυναῖκες, γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν ἔννοιαν τῆς συντρόφου, γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὸ αἴσθημα τῆς συγκεντρώσεως τῶν δυνάμεών σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν μπορεῖτε νὰ τραβήξετε μπροστά, ἐὰν τὰ αὐτιά σας εἶνε ἕτοιμα ν' ἀκούσουν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς λέγουν οἱ ἀπατεῶνες μὲ τὰ γλυκὰ λόγια καὶ τὰς ὡραίας φράσεις καὶ μὲ τὸν ἄδειανὸν θερμπαλισμόν των».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Λόγοι καὶ Ὑποθῆκαι τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τὴν Νεολαίαν

«Ἡ ἐθνικὴ διαπαιδαγώγησις τῆς Νεολαίας, τῶν παιδιῶν μας καὶ τῶν θυγατέρων μας εἶναι τὸ ἔργον μας. Ἀνύψωσις τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα πολίτας μὲ φρόνημα καὶ συνειδητὰς μητέρας, νὰ τονώσωμεν τὸν οἰκογενειακὸν ρυθμόν».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας εἰς τὸ συλλαλητήριον Ἀθηνῶν τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1936).

«Ἐγὼ θέλω τὰ ἑξῆς πράγματα: Πρῶτα-πρῶτα νὰ τὰ κάμετε πραγματικὰ Ἑλληνόπουλα καὶ Ἑλληνοποῦλες, ἔχετε δὲ γιὰ νὰ τὰ ἐνθουσιάσετε μιὰ τέτοια πατρίδα σὰν τὴν δική μας καὶ περισσότερον ὑλικὸν ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔθνους. Γιατὶ μέσα σὲ τρεῖς χιλιάδες χρόνια τὸ ἔθνος αὐτὸ τὸ δικό μας ἔδωκε τὰ μεγαλύτερα πράγματα. Καὶ πρῶτα-πρῶτα τὸ ἔθνος μας ἐδημιούργησε τὴν βάσιν τοῦ σημερινοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτὸ τὸ ἀναγνωρίζουν καὶ τὸ γράφουν μάλιστα ὅλοι οἱ μεγάλοι Εὐρωπαῖοι συγγραφεῖς. Ἐπὶ χιλιάδες χρόνια τὸ ἔθνος μας ἔδωκε τὰ ὡραιότερα δείγματα ἐθνικῶν ἀγώνων ἀνδρείας, ἡρωϊσμοῦ καὶ κατορθωμάτων, τὰ ὁποῖα πραγματικῶς ἐδόξασαν τὴν ἱστορίαν του.»

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1936).

«Ὅταν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως μας, ἑνὸς ἀληθινοῦ Βασιληᾶ, ἔκαμα τὴν 4ην Αὐγούστου, εἶχα πρὸ παντὸς ὑπ' ὄψιν μου ἐσένα, Ἑλληνικὴ Νεολαία. Εἶδα τὴν ἄβυσσον, εἰς τὴν ὁποίαν κατρακυλοῦσες, εἶδα τὴν ἀνάγκην νὰ σωθῇς καὶ εἶχα τὴν πίστιν ὅτι θὰ σωθῇς».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936, πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἀλλὰ πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι δὲν εἶσθε μόνον ἐσεῖς ἐδῶ, ἡ σπουδάζουσα νεολαία, δὲν εἶσθε μόνον ἐσεῖς ἡ «Ἐθνικὴ Νεολαία». Ὑπάρχει καὶ ἐκείνη ἡ Νεολαία, ἡ ὁποία ἀπὸ ἐνωρίς, χωρὶς προετοιμασία καμμιά, ἀλλὰ μὲ τὰ ὀλίγα γράμματα ποὺ κατώρθωσε νὰ μάθῃ εἰς τὰ κατώτερα σχολεῖα, διότι ἐπιέζετο ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου, ἐβγῆκεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἀπὸ τώρα. Καὶ ἡ ὁποία δικαίως σᾶς ζηλεύει, καὶ δικαίως εὔχεται σὲ σᾶς νὰ εὕρετε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν εὗρεν αὐτή. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἑπομένως ὅλοι μας ἔχομεν διπλοῦν καθῆκον νὰ φροντίσωμεν δι' αὐτὴν καὶ ἐγὼ ὡς Κυβερνήτης καὶ σεῖς ὡς μεγαλύτεροι ἀδελφοί των».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936 πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἔχω λοιπὸν τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσω σὲ σᾶς καὶ νὰ ἐπιμείνω ὅτι εἶσθε προνομιοῦχοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους νέους. Ἀλλὰ αὐτὸ σᾶς ἐπιβάλλει καθήκοντα ἀκόμη μεγαλύτερα, διότι ὅσο κανένας ὑψώνεται πάρα πάνω, τόσο τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις ποὺ τὸν βαρύνουν εἶναι μεγαλύτεραι. Ἐσεῖς ἐπιδιώκετε τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου νὰ τὸν διεξάγετε εἰς τὰ ἐπίπεδα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα δημιουργεῖται καὶ διαμορφώνεται ὁ πολιτισμὸς ἑνὸς Ἔθνους. Ἑπομένως θὰ γίνετε μίαν ἡμέραν ἡ ἡγέτις τάξις τοῦ Ἔθνους αὐτοῦ».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936 πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἀπὸ τώρα ἀρχίσαμε νὰ σκεπτώμεθα καὶ νὰ ἐργαζώμεθα πῶς θὰ ἐξελιχθοῦμε ἀπὸ τὶς προηγούμενες καταστάσεις εἰς τὴν νέαν κατάστασιν συγκροτήσεως τοῦ Κράτους. Αἱ μεγάλαι ὁμάδες αἱ κοινωνικαὶ πρέπει νὰ ἀνασυγκροτηθοῦν διότι ἕνα Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ παρὰ τὴν μορφὴν τῆς κοινωνίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν προέρχεται. Μέσα εἰς τὸ Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἄλλαι δυνάμεις παρὰ αἱ δυνάμεις ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν πραγματικὰ καὶ δρῶσι μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν. Ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς κάνει ἕνα ἔργον εἴτε ἐργάτης εἴτε βιοτέχνης εἴτε ἰατρὸς ἢ δικηγόρος εἴτε ἔμπορος εἴτε βιομήχανος εἴτε ὅ,τι δήποτε ἄλλο μὲ τὸ ὁποῖον κερδίζει τὴν ζωήν του εἴτε κάνει ἔργον καθαρῶς πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἐκεῖ ποὺ τὸν φέρνει ἡ διάθεσίς του ἢ ψυχική. Ὅλοι ὁμοῦ ἐκεῖνοι ποὺ ἐκτελοῦν τὸ ἴδιο ἔργον αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους των θὰ συντροφέψουν τὸ Κράτος.

Ἐμεῖς δὲν εἴμεθα δικτατορία στρατιωτικὴ ποὺ ἐπιβάλλεται μὲ τὴν βίαν. Εἴμεθα ἡμεῖς Κυβέρνησις Ἐθνική, ποὺ ἐκφράζει τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ ποὺ σκοπὸν ἔχει νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὸ καλὸ—τὸ μεγαλύτερο καλό.

Ἡ προστασία διὰ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐκείνους ποὺ πάσχουν χειρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον εἰς τὴν ζωὴν αὐτήν, εἶναι ἔργον μας νὰ τοὺς ἐξασφαλίσωμε τοὐλάχιστον ἕνα πιάτο ζεστὸ φαγητὸ καὶ ἕνα κρεββάτι στὸ νοσοκομεῖο σὰν ἀρρωστήσουν.

Δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν θὰ διστάσουμε νὰ ἐξοδεύσωμε ὁποιοδήποτε χρηματικὸν ποσόν.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀνήκει εἰς ἕνα ἕκαστον πολίτην χωριστά. Ἡ Κυβέρνησις ἀνήκει εἰς τὸ σύνολον. Καὶ τοῦ συνόλου καθὼς καὶ τῶν μεγάλων ὁμάδων τοῦ συνόλου τὰ συμφέροντα ἔχει νὰ ἐξυπηρετήσῃ.»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

++++++++

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἀγαπῶ τὰ παιδιά μου, ἀλλὰ περισσότερον ἀγαπῶ τὴν πατρίδα μου.

Πλούταρχος

Ἐπιθυμῶ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος μου μὲ εὐλάβειαν τρυφερωτέραν, ἱερωτέραν καὶ βαθυτέραν ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου ζωήν.

Σαίκσπηρ

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα εἶναι ἰσχυροτέρα καὶ ἀπὸ τὴν λογικήν.

Ὀβίδιος

Ὁ Ἀγών μας κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ

Διδάγματα καὶ συμπεράσματα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Β.΄ Ο Ι. Π. ΩΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

Ἀφ' ὅτου ὁ Ι. Π. ἐγκατέλειψε τὸν ἑαυτόν του στὴν βουλιμίαν τοῦ Κομμουνιστικοῦ μεγαθηρίου, ἔπρεπε νὰ ἀναμένῃ ὅτι θὰ καθίστατο ὅ,τι θὰ ἠδύνατο καὶ δὲν θὰ ἠδύνατο ὁ ἴδιος νὰ φαντασθῇ. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ διεθνοῦς Κομμουνιστικοῦ κινήματος, ὑπάρχουν ὡρισμέναι πράξεις ἀρχηγῶν, ποὺ τοῦ συγκλονίζουν τὴν παιδικήν του φαντασίαν. Μία ἀπὸ αὐτὰς ἦτο καὶ ἐκείνη, ποὺ ὁ σημερινὸς Δικτάτωρ τῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας, ἔκαμε τὴν 13ην Ἰουνίου 1907 εἰς τὴν Τυφλίδα. Πρέπει, διὰ νὰ πεισθῶμεν ἀπολύτως ὅτι τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα εἶναι Κόμμα Ἀρχῶν (;) καὶ ὅτι οἱ δημιουργοί του εἶναι ἄνθρωποι μεγαλοφυεῖς εἰς τὸ ἔγκλημα, νὰ ἀφηγηθῶμεν τὴν «ἡ ρ ω ϊ κ ὴ ν π ρ ᾶ ξ ι ν» αὐτὴν τοῦ σημερινοῦ Δικτάτορος τῆς Σοβιετίας.

«.... Ὅταν ὁ Λένιν εἶχεν ἀναλάβει τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κόμματος, τοῦ ἀποκαλουμένου μπολσεβικικοῦ, κατέφυγεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου πολλοὶ «σύντροφοι», δραπετεύοντες ἀπὸ τὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας, τῶν Οὐραλίων, τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν τῆς Ρωσσίας, τῆς Πολτάβας καὶ τῆς Πολωνίας, ἤρχοντο νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν. Ὁ Ἰωσὴφ Βησσαριόνοβιτς (Στάλιν), δραπετεύσας (1904) ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν Σιβηρίαν, ἐπανέρχεται εἰς τὸν Καύκασον καὶ ἐκεῖ, εἰς τὴν Τυφλίδα, ὀργανώνει τὴν «φράξια τῶν μπολσεβίκων». Τὰ ὄργανα τῶν ἀσφαλειῶν τὸν καταδιώκουν. Μετέρχεται τὰς πανουργίας τῶν ἐπιτηδειοτέρων κακοποιῶν διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν σύλληψίν του. Ἀλλάζει ἐνδυμασίας, βάφεται, βάζει ψεύτικα μουστάκια καὶ γένεια, ἀρραβωνιάζεται ἐναλλὰξ μὲ διάφορες γεροντοκόρες, θυγατέρες δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κατορθώνει νὰ διορισθῇ καθηγητὴς εἰς ἕνα Δημοτικὸν Σχολεῖον !.... Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ὀχράνα ἐκνευρίζονται. Οἱ πράκτορες δὲν ἠμποροῦν νὰ τεθοῦν ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ δραπέτου, ὁ ὁποῖος, πάντοτε ἀρραβωνιασμένος, συνεχίζει τὸ ἔργον του. Καὶ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποὺ τὸ πεδίον τῆς δράσεώς του ἐπεκτείνεται, στερεῖται χρημάτων. Τὸ ταμεῖον τοῦ Κόμματος εἶναι κενόν. Ἕνα μέσον ὑπῆρχε διὰ τὸν Στάλιν διὰ νὰ ἐξευρεθοῦν χρήματα : Ἡ ληστεία ! Ὁ Κόμπα—Νιζερατζὲ (ἄλλο ὄνομα τοῦ Στάλιν), διέθετε ἀνθρώπους ἀποφασιστικούς. Ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν τὴν ἁρπαγὴν ὡς σύνηθες βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα. Προτοῦ ὅμως ἐφαρμόσῃ τὸ... μεγαλοφυὲς οἰκονομικὸν τοῦτο πρόγραμμά του, ἐχρειάζετο νὰ δώσῃ τὴν ἔγκρισίν του ὁ Ἀρχηγὸς τῶν (τότε) σαράντα χιλιάδων μπολσεβίκων, ὁ Λένιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἤρχισε μία ἀλληλογραφία μεταξὺ τοῦ Κόμπα (Στάλιν) καὶ τοῦ εἰς Φινλανδίαν εὑρισκομένου Ἀρχηγοῦ του.

Ὁ Λένιν ἔδωσε πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως εἰς τὸν Γεωργιανὸν ὀπαδόν του : «.... ἀλλά, τοῦ ἔγραφε, νὰ κανονισθοῦν ὅλα ὥστε αἱ εὐθῦναι νὰ μὴ ἐπιρριφθοῦν εἰς τὸ Κόμμα, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει. Ὀργανώσατε μίαν συμμορίαν καὶ τοποθετήσατε ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα σύντροφον ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης, ἱκανὸν νὰ ἀποθάνῃ, ἐὰν συλληφθῇ, παρὰ νὰ παραδώσῃ τοὺς ἄλλους. Ἂν ἡ συμμορία ἀποτύχῃ, θὰ τὴν ἀπαρνηθῶμεν καὶ θὰ δηλώσωμεν ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοβούλου ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἄνευ ἐγκρίσεως καὶ ἀδείας μας. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν ἀλλέως, διότι ὅλη ἡ λέπρα τῶν μενσεβίκων θὰ μᾶς καταβροχθίσῃ ζωντανοὺς ἐὰν ἀποτύχωμεν....». Μελετημένα πράγματα !

Τὴν 13ην Ἰουνίου 1907, εἰς τὰς 11 τὸ πρωΐ, ἡ συμμορία τοῦ Στάλιν ἐπέτυχεν εἰς τὴν πρώτην της ἀπόπειραν. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν Τυφλίδα τὸ ὑποκατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπέζης παρέλαβε ταχυδρομικῶς ἐκ τῆς Πρωτευούσης 375 χιλιάδες ρούβλια εἰς χαρτονομίσματα τῶν 500 ρουβλίων ἠριθμημένα Α.Μ.Νο 62.900 ὡς Α.Μ. Νο 63.650. Ὁ Ταμίας τῆς Τραπέζης Κουρτιούνωφ παρέλαβε τὸ ποσὸν αὐτὸ μὲ ἁμάξι μόνιππον καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐνῷ εἰς ἄλλο ἁμάξι τὸν ἀκολουθοῦσαν τέσσαρες ἔνοπλοι στρατιῶται.

Μόλις ἡ συνοδεία ἔφθασεν εἰς τὸ κέντρον τῆς Τυφλίδος, οἱ συμμορῖται ἔρριψαν μίαν βόμβαν εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκ πεντήκοντα Κοζάκων περιστοιχιζούσης τὸ μόνιππον φρουρᾶς.

Τὴν πρώτην βόμβαν ἠκολούθησαν δύο ἄλλαι. Ἑ κ α τ ὸ ν ἄ ν δ ρ ε ς κ α ὶ γ υ ν α ῖ κ ε ς ἐ σ κ ο τ ώ θ η κ α ν χ ά ρ ι ν τ ο ῦ Κ ό μ μ α τ ο ς τ ὴ ν ἡ μ έ ρ α ν ἐ κ ε ί ν η ν. Ἀργότερον ἀνεκαλύφθη ὅτι τὴν ἐπίθεσιν αὐτὴν τὴν εἶχεν ὀργανώσει ὁ Κόμπα, Δαβὶδ Νιζερατζὲ Ἰωσὴφ Βησσαριόνοβιτς Ντζουγκάσβελι—Στάλιν. Καθὼς δὲ ὁ ἴδιος ἀφηγήθη κάποτε, ἀπὸ τὴν στέγην τοῦ σπιτιοῦ τοῦ πρίγκηπος Σουμπάτωφ, αὐτὸς ἔρριψε τὴν πρώτην βόμβαν....».

Ἡ ἱστορία αὐτή, τοῦ κατὰ γκαγκστερικὸν τρόπον, οἰκονομικῶς ἐνισχύειν τὸ «ἡρωϊκὸ κόμμα», καθὼς καὶ πλῆθος ἄλλων παρομοίων γεγονότων, διὰ τῶν ὁποίων κοσμεῖται (;) ἡ ἱστορία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος, συνήρπασε τὴν φαντασίαν τοῦ νεαροῦ τότε Π. καὶ φαίνεται ὅτι ἀφῆκεν, εἰς συσκέψεις, ποὺ ἔκαμε μὲ τοὺς συντρόφους «π ά ν ω σ ὲ δ ι ά φ ο ρ α ζ η τ ή μ α τ α», νὰ νοηθῇ ὅτι θὰ ἦτο «ὑ π ό χ ρ ε ω ς» καὶ «ε ὐ γ ν ώ μ ω ν» εἰς τὸ Κόμμα, ἐὰν ποτὲ τοῦ ἀνέθεταν μίαν τοιαύτην τοσοῦτον τιμητικὴν δι' αὐτὸν ὑπηρεσίαν. Οἱ «σύντροφοι» ἐσημείωσαν τὴν διάθεσιν αὐτὴν τοῦ Π. καὶ δὲν ἤργησαν νὰ τὸν ἐνθυμηθοῦν. Ὁ Π., λαβὼν τὴν ἐντολὴν τῆς καταληστεύσεως τοῦ Ταμείου Ἄρτου, «ἀφιονισμένος» ἀπὸ τὸν Κομμουνιστικὸν φανατισμόν του, δὲν ἠδυνήθη, ἔστω καὶ δι' ὀλίγα λεπτά, νὰ συνέλθῃ, νὰ κάμῃ μίαν αὐτοπαρατήρησιν διὰ νὰ ἴδῃ, ὅτι δὲν «ἦταν φτειαγμένος ἀπὸ τὴν τσόχαν αὐτὴν» καὶ ὅτι δὲν ἦτο γι' αὐτὲς τὶς δουλειὲς καμωμένος.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Μάθετε νὰ εἶσθε παρατηρητικοὶ

Συνεχίζομεν σήμερον τὴν ἀξίαν τῆς παρατηρητικότητος.

Δὲν πρέπει μονάχα τὰ πράγματα νὰ παρατηροῦμεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρὸ πάντων αὐτούς.

Ὁ Λεονάρδος Ντὰ Βίντσι ὁ μεγάλος αὐτὸς διδάσκαλος τῆς ζωγραφικῆς συνιστᾶ στοὺς ζωγράφους νὰ παρατηροῦν προσεκτικὰ τὶς στάσεις καὶ τὶς χειρονομίες τῶν ἀνθρώπων ὅταν κουβεντιάζουν ἢ γελοῦν ἢ κλαῖν καὶ νὰ τὰς σχεδιάζουν ἀμέσως μὲ μολύβι σὲ λίγες γραμμές. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἴδιος ἐσύχναζε σὲ θεάματα καὶ σὲ πολυάνθρωπα μέρη γιὰ νὰ σπουδάζη τὶς διάφορες φυσιογνωμίες, τὰ πάθη, τοὺς καταδίκους καὶ τὶς ἀγωνίες των κλπ.

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τοῦ Ραφαὴλ τοῦ ἄλλου ἐκείνου μεγάλου ζωγράφου εἶναι ἡ «Παναγία τῆς Καθέδρας» (Madonna della Seggiolla). Λένε ὅτι γιὰ μοντέλλο τοῦ ἀριστουργήματος αὐτοῦ ὁ Ραφαὴλ εἶχε μιὰ ὡραιοτάτη γυναῖκα τοῦ λαοῦ ποὺ καθότανε καὶ κρατοῦσε τὸ μωρό της στὴν ἀγκαλιά της. Τὸ ἴδιο ἔκαμε καὶ γιὰ τὸ ἄλλο ἀριστούργημά του—τὴν Παναγία τοῦ ἁγίου Σίξτου.

Πολλὲς φορὲς ἔλεγε ὅτι παρετήρει πολλὲς μητέρες καὶ σὲ κάθε μιὰ ἐξ αὐτῶν εὕρισκε κάτι τὸ ὡραῖον. Ὕστερα σὰν τὶς μέλισσες ἀνεμίγνυε σὲ μιὰ καὶ μόνη μορφὴ ὅλες τὶς ποικιλίες τοῦ ὡραίου καὶ μὲ τὴ μεγαλοφυΐα του ἔπλασσε τὸ καλλιτέχνημα.

Ἐμεῖς θὰ ηὐχόμεθα κάθε φορὰ ποὺ ὁ μαθητὴς πηγαίνει στὸ θέατρο ἢ στὸν κινηματογράφο, ἢ σὲ μιὰ διάλεξι, νὰ διατυπώνει σὲ εἴκοσι σειρὲς τὶς ἐντυπώσεις του γιὰ ὅ,τι εἶδε καὶ γιὰ ὅ,τι ἤκουσε.

Σήμερα οἱ νέοι ἐξοδεύουν πολὺν χρόνον εἰς τὴν λύσιν σταυρολέξων αἰνιγμάτων, τὰ ὁποῖα βέβαια εἶναι καλὰ μέσα πνευματικῆς ἀσκήσεως. Ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περιορίζονται μονάχα σ' αὐτά.

Καὶ ὅμως θὰ ἦτο ἐξ ἴσου λαμπρὰ ἄσκησις τῆς παρατηρήσεως, ἀλλὰ καὶ διασκεδαστικὸν θέμα μαζί, τὸ νὰ προσπαθοῦν, νὰ μαντεύουν ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦ διαβάτου τὸ ποῦ πηγαίνει ἐκείνη τὴν ὥρα. Ἀπὸ τὴν προφορὰ ἐπίσης ἑνὸς ἀνθρώπου, τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς του, ἀπὸ τὴ φυσιογνωμία, τὴν τέχνην ἢ τὸ ἐπάγγελμά του κτλ.

Μὴ σᾶς φαίνεται δύσκολο αὐτό.

Οἱ κάτοικοι τῶν βιομηχανικῶν πόλεων π.χ. τῆς βορείου Εὐρώπης, περπατοῦν γρήγορα. Ἀντίθετα οἱ κάτοικοι τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν ποῦ ἀγαποῦν νὰ ἀκούουν καὶ νὰ αἰσθάνωνται τὴν ζωὴν περπατοῦν ἤρεμα.

Ἐπίσης γιὰ τὰ ἐπαγγέλματα θὰ παρατηρήσετε ὅτι ὁ ράπτης π.χ. κυττάζει πάντοτε πῶς εἶσθε ντυμένος, ὁ παπουτσῆς καὶ ὁ λοῦστρος παρατηροῦν τὰ παπούτσια σας, ὁ πιλοποιὸς κυττάζει, τὸ καπέλλο σας, ὁ κουρεὺς τὰ μαλλιά σας κτλ.

Ὅταν ἔχετε ἀσκηθῆ εἰς τὴν παρατήρησιν, μπορεῖτε εὐκολώτατα νὰ προσδιορίσετε ἂν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι στρατιωτικὸς μὲ πολιτικά, ἢ καθηγητής, ἢ ἠθοποιός, ἢ δικαστής, ἢ ἰατρός, ἢ κρεοπώλης κτλ.

Ἀποφεύγετε νὰ κάνετε καὶ σεῖς, ὅ,τι κάνουν μερικοὶ ἀφελεῖς ὅταν ταξειδεύουν σιδηροδρομικῶς ποὺ κρατοῦν διαρκῶς σ' ὅλο τὸ ταξείδι, τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸ ἢ τὸ ρομάντζο, ἐνῷ αἱ πολύτιμοι εἰκόνες τῆς φύσεως φεύγουν ἀπὸ τὰ παράθυρα χωρὶς νὰ ἀξιωθοῦν οὔτε ἕνα βλέμμα τους.

Τὰ ταξείδια εἶναι βέβαια διδακτικὰ καὶ ὁ ταξειδεύων πάντοτε διδάσκεται. Ἐξαρτᾶται ὅμως ἀπὸ τὸν τρόπον ποῦ ταξειδεύεις. Διότι ταξειδεύουν καὶ τὰ μπαοῦλα ἀλλά...

Καθὼς τὸ τραῖνο περνᾷ διασχίζοντας τὶς πεδιάδες, παράπλευρα ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς νὰ ἀναρριχᾶται εἰς τὰ πρανῆ τῶν βουνῶν, πόσα πράγματα ἕνα παρατηρητικὸ μάτι μπορεῖ νὰ δῆ ἔστω καὶ φευγαλέα. Ἀσφαλῶς ἐκεῖνος ποὺ τὰ παρατηρεῖ, δὲν βρίσκετε πῶς θὰ τελειώση τὸ ταξεῖδι του σοφώτερος ἀπὸ τὸν ἄλλον ποὺ ἐκάρφωσε τὸ βλέμμα του σὲ ἕνα βιβλίο καὶ περιμένει νὰ κατεβῆ στὸν σταθμόν του;

Δὲν ἐτελειώσαμεν ὅμως καὶ θὰ συνεχίσωμεν στὸ προσεχές.

ΜΗΝ ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ

Ὁ Νέος μας δὲν πρέπει νὰ καπνίζη καὶ μάλιστα σὲ μικρὴ ἡλικία. Δὲν εἶναι δὲ καὶ μεγάλο κατόρθωμα νὰ καπνίζη κανένας! Δὲν θἆναι ὅμως ἀνόητος νὰ ἀρχίση αὐτὴ τὴν κακὴ συνήθεια ποὺ θὰ τὸν ἀκολουθήση σὲ ὅλην του τὴ ζωή.

Κάθε νέος πρέπει νὰ γνωρίζη πὼς ἂν καπνίζη προτοῦ μεγαλώσει, τὸ κάπνισμα ἐξασθενίζει τὴν καρδιά, ποὺ εἶναι τὸ κυριώτερο ὄργανο τοῦ σώματος. Ἐπίσης βλάπτει τὴ μνήμη.

Τὸ κάπνισμα βλάπτει τὰ μάτια καὶ τὴν ὄσφρησι, ποὺ ξέρουμε τί σημασία ἔχουν αὐτὰ τὰ δυό.

Μεγάλοι γιατροὶ βεβαιώνουν πὼς τὸ κάπνισμα βλάπτει, πρὸ πάντων τὴ νεανικὴ ἡλικία.

Στὴν Ἀμερικὴ αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ταχυδρομείων καὶ τῶν σιδηροδρόμων δὲν προσλαμβάνουν παιδιὰ ποὺ καπνίζουν.

Στὴν Ἰαπωνία πάλι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καπνίζη κανεὶς σὲ ἡλικία κάτω τῶν 20 ἐτῶν. Καὶ ἂν τὸ κάνη, οἱ γονεῖς του πληρώνουν πρόστιμο.

Κανεὶς δὲν ἄρχισε νὰ καπνίζη ἐπειδὴ τοῦ ἄρεσε ὁ καπνός. Ἀλλὰ τὸ ἔκαμε ἢ γιατὶ φοβᾶται μήπως τὸν περιπαίξη ἡ παρέα του ἢ γιατὶ θέλει νὰ φαίνεται μεγάλος. Καὶ ὅμως ἁπλούστατα φαίνεται γελοῖος.

Μὴν φοβᾶσαι λοιπὸν τὶς εἰρωνεῖες καὶ πάρε τὴν ἀπόφασί σου νὰ μὴν καπνίσης, ἂν δὲν μεγαλώσης. Καὶ τὴν ἀπόφασι αὐτὴ νὰ τὴν κρατήσης. Μὲ τὴν ἀπόφασι αὐτὴ φαίνεσαι πραγματικὰ ἄντρας παρὰ νὰ τριγυρίζης ἄεργος μὲ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα.

Οἱ ἄλλοι θὰ σὲ σέβωνται πιὸ πολὺ καὶ ἀσφαλῶς θὰ σὲ μιμηθοῦν. Μὲ τὴν ἀπόφασι αὐτὴ ἔκαμες τὴν πρώτη μεγάλη πρᾶξι τῆς Ζωῆς σου. Κι' ὕστερα ἀπ' αὐτὴ θὰ ἀκολουθήσουν μεγαλύτερα κατορθώματά σου.

Ἄλλωστε δὲν εἶναι καὶ μικρὴ ἡ ὑλικὴ ζημία τοῦ καπνίσματος.

Τὸ ποσὸν ποὺ ξοδεύεις κάθε μέρα νὰ ἀγοράζης τσιγάρα ἀποταμίευσέ το.

Ἕνα τέτοιο ἔκαμε κάποιος παληὸς Ἀθηναῖος, ποὺ τοκίζοντας καὶ ἀνατοκίζοντας τὰ χρήματα ποὺ θὰ ξόδευε ἐπὶ 40 χρόνια, ἔχτισε ἕνα μέγαρο, στὸ ὁποῖο ἐπὶ ἔτη ἐδιάβαζες μιὰ ἐπιγραφή:

«Ὁ ἔτη τεσσαράκοντα μηδέποτε καπνίσας
τὸ δὲ μὴ δαπανώμενον κατ' ἔτος ἐκτοκίσας
τοιοῦτον κτῆμα ἀποκτᾷ
κι' ὑγείαν δέκα ἔτη
στὸν βίον του προσθέτει».

ΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς μελέτην τῆς διευθύνσεως τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ρευμάτων μία ἀγγλικὴ ἀποστολὴ ἐπενόησε τὸ ἑξῆς τέχνασμα:

Ἔρριψε πορτοκάλια εἰς τὸν κόλπον τοῦ Χόμπαρτ, ἕκαστον τῶν ὁποίων φέρει ἀριθμόν.

Παρεκάλεσε δὲ τοὺς κατοίκους τῶν παραλίων χωρίων νὰ συλλέγουν ταῦτα σημειοῦντες τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀνευρέσεως καὶ ἀποστέλλοντες τὸ σημείωμα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Τάουν Χίλ.

Τοιουτοτρόπως ἐλπίζει νὰ λύση τὸ πρόβλημα τῆς κινήσεως τῶν ὑδάτων ἑνὸς κόλπου εἰς μέγα βάθος, καθ' ὅσον, κατὰ τὴν γνώμην της, τὰ πορτοκάλλια ὡς ἐλαφρὰ σώματα δὲν θὰ βυθίζωνται, ἀλλὰ θὰ παρασύρωνται ὑπὸ τῶν ρευμάτων ἐκβαλλόμενα εἰς τὰς ἀκτάς.

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Ἐκεῖνοι ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωήν των διὰ νὰ εἴμεθα ἐμεῖς ἐλεύθεροι

Ο ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Τριπόλεως ὁ Κολοκοτρώνης διωρίσθη ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων τῆς Πελοποννήσου.

Εἰς τὰς Πάτρας εἶχε συγκεντρωθῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολὺς Τουρκικὸς στρατός, τὸν ὁποῖον ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ ἤθελε νὰ διαλύσῃ. Πλὴν αἱ ἀντιζηλίαι ἠμπόδισαν τότε τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἡ ὁποία εἶχε συγκληθῆ εἰς τὴν Ἐπίδαυρον τὸν διέταξε νὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιον.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπολιορκεῖτο ἡ Κόρινθος. Διὰ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἅλωσίν της μετέβη ἐκεῖ καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Κόρινθος παρεδίδετο εἰς αὐτόν.

Θέλων νὰ ἀπαλλάξῃ καὶ τὰς Πάτρας τῶν Τούρκων ἔσπευσε καὶ ἐπολιόρκησε αὐτάς. Συνῆψε μετὰ τῶν Τούρκων μεγάλας μάχας εἰς τὸ Γεροκομειό, τὸ Δερεβάλι καὶ ἄλλας τοποθεσίας γύρω τῶν Πατρῶν.

Ὁ φθόνος ὅμως καὶ αἱ ἀντιζηλίαι τῶν κοτσαμπάσηδων λόγῳ τοῦ γοήτρου τοῦ Κολοκοτρώνη ἔκαμαν, ὥστε νὰ δοθῇ διαταγὴ πρὸς αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν καὶ νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ὁ ἀρχιστράτηγος ὑπήκουσε εἰς τὴν διαταγὴν καὶ ἔστειλε στρατεύματα εἰς τὴν Στερεὰν χωρὶς νὰ λύσῃ καὶ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν, μετέβη δὲ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Κόρινθον ὅπου ἡ ἕδρα του διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἐκεῖ ὅμως τὸν ἐπεριφρόνησαν καὶ ἄρχισαν πόλεμον ἐναντίον του ἐξοντωτικόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Δράμαλης μὲ πολυάριθμον στρατὸν κατήρχετο εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὰς ἐναντίον του ραδιουργίας καὶ τὰ μίση πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς Πατρίδος, ὡς ἀρχιστράτηγος συνεκέντρωσε ὅλα τὰ στρατεύματα καὶ ἔδωσε τὴν μεγάλην μάχην τῶν Δερβενακίων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνίκησε τὸν Δράμαλην καὶ κατέστρεψε ὁλόκληρον τὴν στρατιάν του.

Ἀνασυνεκρότησε τότε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ἐπέβαλε τὴν τάξιν. Τὸ ἀδελφοκτόνον ὅμως μῖσος καὶ ἡ διχόνοια ἤρχισαν πάλιν νὰ δημιουργοῦν ζητήματα καὶ νὰ χωρίσουν τοὺς Ἕλληνας εἰς τοὺς φίλους τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοὺς περὶ τοὺς κοτσαμπάσηδες.

Ἐκστρατεῖαι ὁλόκληροι ὀργανώθησαν κατὰ τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ μάχαι ἐδόθησαν μεταξὺ Ἑλλήνων. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθη καὶ ὁ Πάνος Κολοκοτρώνης τὸ ποιὸ ἀγαπημένο του παιδί. Τότε συνελήφθη καὶ ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ καὶ ἐστάλη μετὰ τῶν τελευταίων ὀπαδῶν του εἰς τὸν Προφήτην Ἠλίαν τῆς Ὕδρας.

Ἐνῷ οἱ Ἕλληνες ἐπολέμουν μεταξύ των, εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀπεβιβάσθη ὁ Ἰμβραὴμ πασσᾶς, ὁ ὁποῖος κατέστρεφε μὲ τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα ὅλας τὰς πόλεις καὶ χωριά. Οἱ ὁπλαρχηγοὶ τῆς Ρούμελης καὶ οἱ ἄλλοι στρατιωτικοὶ ἐζήτουν ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν τοῦ Ἄστρους νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Κολοκοτρώνην διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν, ἀλλὰ τὸ μῖσος τῶν κοτσαμπάσηδων δὲν τοὺς ἄφινε νὰ σκεφθοῦν γιὰ τὴν Πατρίδα. Ὅταν ὅμως εἶδον ὅτι ἡ ἄμυνα κατὰ τοῦ Ἰμπραὴμ ἦτο ἀδύνατος, τὸν ἠλευθέρωσαν καὶ τοῦ ἀνέθεσαν τὴν Ἀρχιστρατηγίαν.

Μὲ πίστι καὶ μὲ αὐταπάρνησι ἀνέλαβε πάλιν τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ ὁ ἐχθρὸς ἦτο ἰσχυρός. Ἡ Τρίπολις εἶχε περιέλθει πάλιν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Τούρκων καὶ τοῦ Ἰμπραήμ. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηᾶ νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ παρέμειναν ἄκαρποι. Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑρμιόνης ἄφισε κατὰ μέρος τὰς προσωπικάς του ἀντιπαθείας καὶ ἐδέχετο διὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδος ὅλους ὅσοι τὸν εἶχαν πολεμήσει ὡς κυβερνήτην, ἐδέχετο δὲ ἐπὶ πλέον νὰ καταλείψῃ καὶ τὴν ἀρχιστρατηγίαν.

Ὑποστηρικτὴς τοῦ Καποδίστρια, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἔβλεπε τὸν ἀναμορφωτὴν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἐβοήθησε πολὺ εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ χάους, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο τότε ἡ Ἑλλάς.

Τὸ ἐνδιαφέρον του ὅμως τοῦτο καὶ πάλιν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ κατηγορηθῇ καὶ νὰ καταδικασθῇ πάλιν. Ἀποφυλακισθεὶς ἐπεδόθη ὡς ἀρχιστράτηγος εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καποδίστρια ἐξελέγη μέλος τῆς τριμελοῦς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐνήργησε διὰ τὴν ἐκλογὴν ὡς Βασιλέως τοῦ Ὄθωνος.

Μὴ ἀνεχόμενος τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἡ Ἀντιβασιλεία ἠσκεῖτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατεφέρετο κατ' αὐτῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔδωσεν ἀφορμὴν νὰ κατηγορηθῇ ἐπὶ στάσει καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον.

Ἡ δίκη του ἔχει μείνῃ ἱστορική. Κατ' αὐτὴν δύο δικασταὶ ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν τὴν καταδίκην τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Κατάδικος ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ ἐνεκλείσθη εἰς τὸ Παλαμίδι, ὅπου μετὰ πολὺν χρόνον ἐνηλικιωθεὶς ὁ Βασιλεὺς Ὄθων τοῦ ἔδωσε χάριν.

Ἔκτοτε ἔζησε εἰς τὰς Ἀθήνας, μέχρι τῆς 3 Φεβρουαρίου 1843 ὅτε καὶ ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν.

Μαρτυρικὴ ὑπῆρξε ἡ ζωὴ ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τὴν ἐλευθερία μας. Ὅσο ὅμως ἀγνώμονες καὶ ἂν ὑπῆρξαν οἱ σύγχρονοι του, ὅσο καὶ ἂν τὸν ἐβασάνισαν, μετὰ τὸν θάνατόν του τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον τοῦ ἀπένειμε μεγάλα δείγματα εὐγνωμοσύνης. Ἔφιππον ἀνήγειρε τὸν Ἀνδριάντα του εἰς τὸ Ναύπλιον, ὅμοιον δὲ ἀντίγραφον ἔστησε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, ὅπου καὶ τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ναυαρχείου στὸ Λονδῖνο, μιὰ πολὺ μεγάλη προσωπικότητα, συνήθως ἔκανε καθημερινῶς ἕνα περίπατο μὲ τὰ πόδια. Καὶ κάθε μέρα ὁ περίπατος αὐτὸς ἦταν ὁ ἴδιος. Ἔβλεπε στὸν δρόμον του ἕνα δυστυχῆ τυφλό, ἐπάνω στὸ κάθισμά του μὲ ἕνα δίσκο στὰ γόνατα, ἐνῷ ὁ σκύλος του ἦταν ξαπλωμένος στὰ πόδια του.

Ὁ περιπατητὴς παρετήρησε λοιπὸν στὸ τέλος πὼς ὁ τυφλὸς ποτὲ δὲν γελιόνταν στὶς εὐχαριστίες του.

Κάθε φορὰ ποὺ ἕνας ἄνδρας τοῦ ἔδινε ἕνα νόμισμα τοῦ ἔλεγε: «Εὐχαριστῶ, κύριε». Ὅταν ἦταν μία κυρία τῆς ἔλεγε: «Εὐχαριστῶ, κυρία!» Τί, λοιπόν; Δὲν ἦταν πραγματικὰ τυφλός: Μήπως ἔκρυβε μέσα του καμμιὰ ἀγυρτεία; Ὁ ναύαρχος ἔλαβε τὴν ἀπόφασι νὰ μάθῃ τί συνέβαινε. Παρετήρησε καλλίτερα, ἔθεσε ἐρωτήματα καὶ μπόρεσε ἔτσι νὰ εὕρῃ τὸ κλειδὶ τοῦ αἰνίγματος.

Ὁ τυφλὸς εἶχε χάσει τελείως τὸ φῶς του. Ἀλλὰ ὁ πιστός του σκύλος ἔβλεπε πολὺ καλὰ καὶ κάθε φορὰ ποὺ κανένας φιλάνθρωπος διαβάτης ἔδινε καμμιὰ ἐλεημοσύνη στὸν κύριό του γαύγιζε μιὰ φορὰ ἂν ἦταν ἄνδρας καὶ δυὸ φορὲς ἂν ἦταν γυναῖκα.

Ἔτσι ὁ κύριός του μποροῦσε νὰ εὐχαριστήσῃ χωρὶς νὰ γελασθῇ. Καὶ ὁ ναύαρχος ποὺ διηγόνταν αὐτὴν τὴν ἱστορία σ' ἕνα σαλόνι, μιὰ μέρα ποὺ κάποιος ὑποστήριζε ὅτι ὁ σκύλος δὲν εἶναι ἔξυπνος, ἔλεγε πὼς ἔπειτα ἀπὸ αὐτό, δύσκολο ἦταν νὰ μὴ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη στὸ καλὸ ζῶο.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΡΘΡΑ ΕΙΔΙΚΩΝ

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΜΥΝΕΤΑΙ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤ'ΑΥΤΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΥΓΙΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Σήμερα εὑρισκόμεθα πολὺ μακρυὰ ἀπ' τὴν ἐποχὴν ἐκείνη, ποὺ οἱ διάφορες ἀσθένειες ἀποτελούσανε ἄλυτον αἴνιγμα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐχαρακτηρίζοντο ὡς ἐκδηλώσεις θεϊκῆς ἀγανακτήσεως ἢ τιμωρίας τοῦ παθόντος.

Στὴν ἐποχή μας, ὕστερα ἀπὸ ἕνα Ἱπποκράτη ἢ ἕνα Γαληνὸ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, ἕνα Leeuwenhoek, ἕνα Cohn ἢ ἕνα Pasteur τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ποὺ δώσανε τὴν μεγαλύτερη ὤθησι στὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιολογίας καὶ τῆς μικροβιολογίας, οἱ ὠφέλιμες ἐπιστήμες καὶ γνώσεις καὶ συγκεκριμένως ἡ ἰατρική, ἀποθήκανε κτῆμα ὅλων ἐξ ἴσου.

Ἔτσι σήμερα, ὅταν ἀρρωστήσῃ ἢ πάθῃ κανεὶς κάτι, ὁ λαὸς εὐθὺς μόνος του πολὺ στοχαστικὰ διερωτᾶται ἂν «ὁ ἄρρωστος ἐκρύωσε, ἢ ἔφαγε τίποτε φαρμακερό, ἢ κουράσθηκε ὑπερβολικὰ ἢ τέλος ἦλθε σὲ συνάφεια μὲ ἄλλον ἀσθενῆ». Κι' εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ λαὸς δὲν ἀστοχεῖ σ' αὐτὲς τὶς σκέψεις, γιατὶ ἔτσι διαβλέπει τὸ μικρόβιο, δίδει σημασία στὰ ἐπιβοηθητικὰ αἴτια (κούρασις κλπ.) καὶ τέλος δὲν ξεχνᾶ καὶ τὴν κληρονομικότητα (εὐπάθεια—κρύωμα).

Πραγματικῶς δὲ καὶ ἡ ἐπιστήμη ποὺ βαδίζει ἀργὰ μέν, ἀλλὰ ἀσφαλῶς καὶ ἀδιάκοπα, ἂν καὶ δὲν γνωρίζει τὴν αἰτιολογία ὅλων τῶν νοσημάτων, ἐν τούτοις ἔχει ἀναγνωρίσει τρεῖς κυρίους παράγοντας διὰ τὴν νόσησιν, ἤτοι:

α') Τὴν κληρονομικότητα, ποὺ περιλαμβάνει τὰ προδιαθετικὰ αἴτια (Ἰδιοσυγκρασίαν).

β') Τὸ μικρόβιο, τὸ παραγωγικὸν αἴτιο τῆς νόσου καὶ

γ') Τὶς συνθῆκες διαβιώσεως, τουτέστι τὰ ἐπιβοηθητικὰ αἴτια.

Καὶ ἤδη ἂς ἀρχίσουμε ἀπ' τὸ πρῶτο, τὴν κληρονομικότητα. Τελευταίως ἔχει ἀναγνωρισθῆ, ὅτι ἡ κληρονομικότης παίζει σπουδαῖο ρόλο, ὅσον ἀφορᾶ τὴν αἰτιολογία ὡρισμένων νόσων, γιατὶ ἀποδείχθηκε, ὅτι τὰ προδιαθετικὰ αἴτια (Ἰδιοσυγκρασία), αὐτὰ ποὺ εἶναι συνυφασμένα μὲ τὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμὸ καὶ ἀποτελοῦν εἰδικὸν ἔδαφος γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν ὡρισμένων ἀσθενειῶν, μεταβιβάζονται κληρονομικῶς. Ἔτσι ἡ ἰδιοσυγκρασία κάθε ἀτόμου ἐξαρτᾶται ἀμεσώτατα ἀπὸ τοὺς γονεῖς, γι' αὐτὸ καὶ βλέπουμε παιδιὰ ἀλκοολικῶν, νὰ ἀποκτοῦν ἰδιοσυγκρασίαν ἀτόμων νευροπαθῶν καὶ μὲ τάσι πρὸς τὴν παραφροσύνη, παιδιὰ ἀσθενικῶν καὶ καχεκτικῶν γονέων, μὲ ἰδιοσυγκρασία ἀσθενικὴν ἐπίσης, γι' αὐτὸ καὶ ἀποβαίνουν θύματα καὶ τῆς ἐλαφροτέρας μικροβιακῆς εἰσβολῆς. Ὅπως ὅλοι μας ξεύρουμε, τέτοια παιδιὰ εἶναι τὰ ἀναιμικὰ καὶ τὰ λυμφατικά, ποὺ κρύβουν βαθειὰ μέσα τους τὸ μόλυσμα, ποὺ θὰ ἐκδηλωθῆ μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία.

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἰδιοσυγκρασία καὶ ἡ φυλετικὴ καταγωγὴ ἀποτελεῖ προδιαθετικὸν αἴτιον, καθὼς καὶ ἡ ἡλικία. Γιατὶ ξεύρουμε πολὺ καλά, ὅτι ὡρισμένες ἀσθένειες, ὅπως π. χ. ἡ φθίσις, ὅταν προσβάλλῃ ἄτομο τῆς μαύρης φυλῆς, ἐξελίσσεται πολὺ γρήγορα πρὸς θάνατον. Ἐπίσης εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ παιδικὴ ἡλικία εἶναι προδιατεθειμένη γιὰ ὡρισμένα νοσήματα, ὅπως ἡ ἱλαρά, ἡ ὀστρακιὰ κτλ. Ἐνῷ τὸ γῆρας προσβάλλεται ἀπὸ τὸν καρκίνον, διαβήτην, τὴν πνευμονίαν κτλ.

Δεύτερος παράγων, ἀρκετὰ σημαντικὸς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νόσου, εἶναι, ὅπως ἀναφέραμε, τὸ μικρόβιον.

Τὰ μικρόβια, μὲ τὰς τελευταίας προόδους τῆς μικροβιολογίας, ἀπεδείχθη, ὅτι ἀποτελοῦν τὸ πραγματικόν, τὸ κύριον αἴτιον τῆς νόσου. Ἔτσι ἔγινε γνωστὸν ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν λοιμωδῶν νόσων ὀφείλονται εἰς γνωστὰ μικρόβια, ὅπως π. χ. ἡ φυματίωσις εἰς τὸν βάκιλλον τοῦ Kohc, ἡ δυσεντερία εἰς τὸ βακτηρίδιον Shiga, ἡ χολέρα, εἰς τὸ δονάκιον τῆς χολέρας κτλ., ἐνῷ ἄλλαι, ὡς ἡ γρίππη, ἡ λύσσα κλ. ὀφείλονται εἰς τοὺς καλουμένους διηθητοὺς ἰούς.

Τέλος τρίτος παράγων γιὰ τὴν γένεσιν τῆς νόσου, εἶναι αἱ συνθῆκες διαβιώσεως, γιατὶ αὐτὲς ἀποτελοῦν τὰ ἐπιβοηθητικὰ αἴτια.

Ποιὸς π. χ. δὲν ξεύρει πὼς ὕστερα ἀπὸ ἕνα γερὸ κρύωμα, δὲν θὰ πάθῃ πνευμονία, ἢ μετὰ ἀπὸ κούρασι, καταχρήσεις, ἀϋπνία, στερήσεις κτλ. δὲν θὰ φθάσῃ πολὺ κοντὰ στὰ ὅρια τῆς φυματιώσεως; Τὰ ἐπιβοηθητικὰ αἴτια, ποὺ προέρχονται ἀπ' τὶς συνθῆκες διαβιώσεως, εἶναι ἐκεῖνα, ποὺ ἔρχονται νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ συνδράμουν νὰ νικηθῆ τελικῶς ὁ ὀργανισμός, κι' ἔτσι τέλος νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ φανερωθῆ ἡ ἀσθένεια.

Ὥστε συγκεφαλαιοῦντες ὅ,τι παραπάνω ἀναφέραμε, γιὰ νὰ ἀναπτυχθῆ στὸν ὀργανισμὸ ἡ κατάστασις ποὺ ὀνομάζουμε ἀσθένεια, χρειάζεται ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, συνεργασία τριῶν παραγόντων, ἤτοι:

1ον) Τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων (Ἰδιοσυγκρασία).

2ον) Τῶν παραγωγικῶν αἰτίων (μικρόβιον) καὶ

3ον) Τῶν ἐπιβοηθητικῶν αἰτίων (συνθῆκες διαβιώσεως).

Λέγομε, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, γιατὶ ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις, ποὺ μόνον ἕνας παράγων, αὐτὸ τοῦτο π.χ. τὸ μικρόβιον, ὅταν εἶναι πολὺ τοξικὸν (χολέρα), ἢ ὅταν εἰσέλθῃ ἀθρόως εἰς τὸν ὀργανισμὸν (ὅπως σὲ μία ἐπιδημία) εἶναι ἀρκετὸ νὰ παραγάγῃ τὸ νόσημα. Ἀλλὰ κυρίως στὶς περισσότερες περιπτώσεις ἔχουμε πάντοτε συνεργασία τῶν τριῶν ἢ τῶν δύο τοὐλάχιστον παραγόντων ποὺ ἀναφέραμε, μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαῖον ρόλον παίζει τὸ πραγματικὸν αἴτιον, (μικρόβιον), ὥστε ἡ παρουσία του νὰ ἀποτελῆ ἀπαραίτητον ὅρον διὰ τὴν νόσησιν.

Εἰς τὸ ἑπόμενον θὰ ἰδοῦμε ποία ἡ ἄμυνα τοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τῶν ἀσθενειῶν καὶ πῶς οὗτος τελικῶς ἐπανέρχεται εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

ΑΙΜ. ΣΑΡΡΗΣ

Πρακτικαὶ καὶ Ἐγκυκλοπαιδικαὶ Γνώσεις

ΦΡΕΣΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ

Δὲν εἶναι εὐχάριστο νὰ κατοικῇ κανεὶς καὶ στὸ πιὸ ὡραῖο ἀκόμη δωμάτιο ἂν εἶναι κακοδιατηρημένο. Σήμερα π. χ. ἔβαψαν ξανὰ τὸ μικρό σας δωμάτιο καὶ αὔριο ἡ καθημερινὴ σκόνη θὰ ἔλθη νὰ ξεθωριάση τὴν καλαίσθητη ὠμμορφιά του. Γι' αὐτὸ μὴ νομίζετε πὼς μονάχα ὁ ὑδροχρωματιστὴς ἢ ὁ ἐλαιοχρωματιστὴς θὰ μποροῦσε νὰ ξαναδώση τὴ φρεσκάδα του στὸ δωμάτιό σας. Καὶ μὴν ἀποφασίσετε νὰ ζῆτε ἀνάμεσα σὲ γκρίζους τοίχους ἂν δὲν ἔχετε τὰ μέσα νὰ καταφύγετε στὸν τεχνίτη ἀμέσως. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶσθε εἰς θέσιν νὰ δώσετε οἱ ἴδιοι ἕνα μικρὸ καθάρισμα στὸ δωμάτιό σας ὥς ποὺ νἄρθη ὁ εἰδικὸς γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἄνθρωπος, νὰ προσθέση ἕνα νέο στρῶμα βαφῆς. Εἶναι ἐργασία ποὺ μονάχα λίγη ἐπιμέλεια καὶ μέθοδο ἀπαιτεῖ. Γίνεται μὲ χλιαρὸ νερὸ μέσα στὸ ὁποῖο θ' ἀφήσετε νὰ λυώση σαποῦνι Μασσαλίας ἢ μιὰ εἰδικὴ «ἀλισίβα» γιὰ πλύσιμο χρωμάτων καὶ τὰ δυὸ σὲ πολὺ μικρὴ ἀναλογία (μιὰ κουταλιὰ τῆς σούπας σὲ 3 ὀκάδες νερό). Μὲ ἕνα σφουγγάρι ἢ μὲ ἕνα ταμπόνι ἀπὸ κουρέλι μαλακοῦ ὑφάσματος περᾶστε αὐτὸ τὸ μίγμα πάνω στὰ χρώματα ποὺ θέλετε νὰ καθαρίσετε, καὶ κατόπιν ξεπλύνετε ἐπανειλημμένως μὲ καθαρὸ νερό, ἀποφεύγοντας νὰ βρέξετε τὸ χαρτὶ τοῦ τοίχου καὶ τὸ παρκέτο. Σκουπίστε ὕστερα ἐλαφρὰ ἢ ἀφῆστε τοὺς τοίχους νὰ στεγνώσουν μόνοι τους. Ἔτσι θὰ ξαναδώσετε σ' αὐτοὺς τὴν φρέσκη λάμψι τους. Μιὰ καλὴ βαφὴ τῶν τοίχων μπορεῖ νὰ ὑποστῇ δίχως ζημία πολλὰ πλυσίματα. Ἀλλὰ ὅταν τὸ κάμετε, νὰ γίνῃ πολὺ κανονικὰ καὶ νὰ περνᾶτε ὁλόκληρο τὸν τοῖχο γιὰ νὰ μὴν ἀφήσετε κηλῖδες.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ

Πρέπει δηλαδὴ νὰ βρίσκῃς πάντα τὸν τρόπο νὰ κάνῃς ὅ,τι χρειάζεται.

Ν' ἀποκτήσῃς γνώσεις ξυλουργικῆς, ὑποδηματοποιΐας, ραπτικῆς, μαγειρικῆς, ὑδραυλικῆς, ἠλεκτρολογίας, πλύσεως τῶν ἐνδυμάτων κλπ. καὶ γνώσεις ἐν γένει γιὰ ὅλων τῶν εἰδῶν τὰς ἐργασίας καὶ νὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν πρέπει βέβαια νὰ γίνῃς τέλειος τεχνίτης ξυλουργός, π. χ. ἀλλὰ ὅταν χρειαστῇς νὰ κάμῃς ἕνα σκαμνὶ ἢ νὰ καρφώσῃς ἕνα σανίδι κλπ. δὲν θὰ σταματήση ἡ δουλειά σου ἐπειδὴ δὲν ἔχεις δίπλα σου τὸν τεχνίτη. Ἀλλὰ θὰ εἶσαι εἰς θέσιν νὰ κατασκευάσῃς μονάχος σου κάτι ποὺ χρειάζεται. Τὸ ἴδιο ὅταν πρόκειται νὰ διορθωθῇ μιὰ βλάβη τοῦ ἠλεκτρικοῦ σου τὸ ὁποῖον ἔσβυσε· δὲν θὰ μείνῃς βέβαια χωρὶς φῶς ὅλη τὴ νύχτα γιὰ νὰ ἔλθη αὔριον ὁ ἠλεκτρολόγος νὰ τὸ διορθώση, ἀλλὰ θὰ εἶσαι εἰς θέσιν μονάχος σου νὰ τὸ ἐπισκευάσῃς. Τὸ ἴδιο ὅταν στὴν ἐκδρομή σου σχιστῇ ἢ πάθῃ κάποια ζημιὰ τὸ παπούτσι σου νὰ εἶσαι εἰς θέσιν νὰ διορθώσῃς τὶς βλάβες. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐπιτήδειος ποὺ ὁ λαὸς τὸν λέει «χρυσοχέρη».

ΓΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ

Ἡ ἀνάβασις στὸ βουνὸ ἔχει πολλὲς δυσκολίες. Ὅταν πρὸ πάντων κατεβαίνῃς ἀπὸ χαράδρα εἶναι εὔκολο νὰ χάσῃς τὸ δρόμο σου. Νὰ συνηθίσῃς νὰ βρίσκῃς τὴν κατεύθυνσή σου μὲ τὸν ἥλιο ἢ μὲ τὴν πυξίδα ἢ μὲ τὸν ἄνεμο ἢ νὰ βάζῃς σημάδια μακρυά. Ἂν σὲ σκεπάσῃ ὁμίχλη τότε μονάχα μὲ τὸν ἄνεμο ἢ μὲ τὴν πυξίδα θὰ ὁδηγηθῇς.

Καλὸ εἶναι τὴν ἀνάβαση καὶ τὴν κατάβαση νὰ τὴν κάνετε πολλοὶ μαζί, συνδεδεμένοι μὲ σχοινί. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἂν πέσῃ καὶ κανεὶς σὲ γκρεμό, τὸ βάρος τῶν ἄλλων τὸν συγκρατεῖ καὶ τὸν σώζει. Ἡ ἀπόσταση τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὸν ἄλλον πρέπει νἆναι 4½—5 μέτρα. Τὸ σχοινὶ δένεται στὴ μέση μ' ἕνα κόμπο ποὺ πρέπει νἆναι ἀριστερά. Καὶ καθένας πρέπει νὰ διατηρῇ τὴν ἀπόστασή του, ὥστε τὸ σχοινὶ νἆναι τεντωμένο πάντοτε.

ΠΩΣ ΠΡΟΜΑΝΤΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

— Κόκκινη δύσις προμηνύει καλοκαιρία.

— Κόκκινη ἀνατολὴ σημαίνει κακοκαιρία.

— Ἂν λάμπουν πολὺ τ' ἀστέρια καὶ τρεμοπαίζουν προμηνύεται ἄνεμος.

— Ὁ νοτιᾶς ἀρχίζει σιγὰ καὶ ὅσο περνοῦν οἱ μέρες ἀφ' ὅτου ἄρχισε νὰ πνέῃ, χειροτερεύει.

— Ὁ βορρηᾶς ἀμέσως στὴν ἀρχὴ ἀποκτᾷ τὴ μεγαλύτερή του ἔνταση καὶ πέφτει ἀπότομα. Γι' αὐτὸ οἱ ναυτικοὶ λένε:

«Γέρω βορρηᾶ ἀρμένιζε
καὶ νότο παλληκάρι».

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ

Χρησιμώτατον στὸν νέον εἶναι νὰ ξέρῃ νὰ ἐκτιμᾷ ὡρισμένα πράγματα, π. χ.:

Πόσα εἶναι τὰ ἄτομα μιᾶς φάλαγγος ἢ μιᾶς ὁμάδος (κατὰ προσέγγισιν) ἢ πόσοι εἶναι οἱ ἐπιβάται τοῦ τράμ κ. λ. π.

Μερικὲς ὁδηγίες εἶναι ἀπαραίτητες στὸ νὰ διευκολύνουν τὴν ἐκτίμησιν, π. χ.: Πῶς βλέπομεν ἕνα ἄνθρωπον εἰς διαφόρους ἀποστάσεις;

Στὰ 50 μέτρα διακρίνονται τὸ στόμα καὶ τὰ μάτια του.

Στὰ 100 μέτρα τὰ μάτια μόλις διακρίνονται.

Στὰ 200 μέτρα διακρίνονται ἀκόμη αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐνδυμασίας.

Στὰ 300 μέτρα διακρίνεται τὸ πρόσωπον.

Στὰ 400 μέτρα διακρίνεται ἡ κίνησις τῶν ποδῶν.

Στὰ 500 μέτρα διακρίνεται τὸ χρῶμα τῆς ἐνδυμασίας.

Ὅσο πιὸ καλὰ φωτίζονται τὰ ἀντικείμενα τόσο πλησιέστερα φαίνονται.

Ἐπίσης πλησιέστερα φαίνονται ὅταν μεσολαβῇ θάλασσα ἢ χιόνι, καὶ ὅταν τὰ παρατηροῦμε ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΝΑ ΠΛΥΝΕΤΕ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ

Φυσικὰ δὲν πρόκειται γιὰ σᾶς, γιατὶ σεῖς τὰ πλένετε, ἀλλὰ γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά, τὰ πολὺ μικρά, ποὺ δὲν ἐννοοῦν πόσο ἀπαραίτητη εἶναι ἡ βούρτσα γιὰ τὰ δόντια.

Ἡ χρησιμότης της, δὲν μπορεῖ νὰ συζητηθῇ, δὲν τὸ ἀγνοεῖτε καὶ μάλιστα ἀκόμη καὶ ἂν σᾶς ἐνοχλεῖ ὀλίγο. Ἐκτελεῖτε πάντα τακτικὰ αὐτὸ τὸ καθῆκον, τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὸν καλλωπισμὸν καὶ τὴν ὑγείαν τῶν δοντιῶν σας.

Οἱ νεώτεροι δὲν ὑποτάσσονται εὔκολα σ' αὐτὸ τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον τοὺς στενοχωρεῖ. Ἀλλὰ νὰ ποὺ ἀνακαλύφθηκε γι' αὐτούς, ἕνας πολὺ εὐχάριστος τρόπος νὰ διατηροῦν τὰ δόντια τους σὲ καλὴ καὶ εὐχάριστη κατάστασι. Ἐπειδὴ ὑποθέτω ὅτι αὐτὸ θὰ ἠμπορεῖ νὰ σᾶς χρησιμεύσῃ, θὰ σᾶς τὸ γνωρίσω. Νὰ τρῶτε ἕνα μῆλο τὸ πρωΐ, ἕνα ἄλλο τὸ βράδυ, τὸ πρωΐ στὸ ξύπνημα, τὸ βράδυ προτοῦ πέσετε νὰ κοιμηθῆτε.

Δὲν εἶναι δύσκολο, δὲν εἶναι ἔτσι; Καὶ μάλιστα εἶναι καὶ πολὺ εὐχάριστο ἂν ἀγαπᾶτε τὰ μῆλα. Ἕνας σοφὸς Ἀμερικανὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ προτείνει τὸν ἐξαίρετο αὐτὸν τρόπο γιὰ νὰ πλύνῃ κανεὶς τὰ δόντια του. Ἀλλ' ἂν θέλετε τὴν γνώμη μου σᾶς προτρέπω βέβαια νὰ τρῶτε τὰ μῆλα, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ παύσετε νὰ πλύνετε τὰ δόντια σας ὅπως πάντα.

HECTOR MALOT

«Χωρὶς Οἰκογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

4ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Μὰ ἂν δὲν πέθαναν; Ἂν ἔρθουν καμμιὰ μέρα καὶ μᾶς τὸ γυρέψουν; Ἐγὼ εἶμαι βέβαιη πῶς θἄρθουν.

— Μωρὲ πεῖσμα ποὺ τὄχετε ἐσεῖς οἱ γυναῖκες!...

— Μὰ γιὰ πές μου; Ἂν ἔρθουν;

— Μὲ παρασκότισες, τὸ ξέρεις; Τότε τοὺς στέλνουμε στὸ Ὀρφανοτροφεῖο. Ἔλα, φτάνει πιά. Ἐγὼ αὔριο θὰ τὸ πάω στὸ Δήμαρχο. Τώρα ὅμως θὰ πεταχτῶ μιὰ στιγμὴ νὰ χαιρετήσω τὸ Φραντζῆ καὶ σὲ μιὰ ὥρα θὰ γυρίσω.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ ξανάκλεισε. Εἶχε φύγει. Ἀνασηκώθηκα τότε στὸ κρεββάτι μου, φωνάζοντας τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα:

— Μαμά μου! Μαμά μου!

Ἐκείνη ἔτρεξε κοντά μου ἀμέσως.

— Πές μου, θὰ μ' ἀφήσης ἐσὺ νὰ πάω στὸ Ὀρφανοτροφεῖο;

— Ὄχι, παιδάκι μου, ὄχι!

Μὲ φίλησε τρυφερὰ καὶ μ' ἔσφιξε μὲ ἀγάπη στὴν ἀγκαλιά της.

Τὰ χάδια της αὐτὰ μὲ παρηγόρησαν καὶ ἔτσι ἐπάψανε τὰ δάκρυά μου.

— Μὰ δὲν κοιμόσουνα λοιπόν; μὲ ρώτησε χαϊδευτικά.

— Δὲν μπόρεσα...

— Μὰ δὲν θὰ σὲ μαλλώσω γι' αὐτό. Θὰ ἄκουγες λοιπὸν τί ἔλεγε ὁ Γερώνυμος.

— Ναὶ τὰ ἄκουσα. Ἔτσι ἔμαθα πῶς δὲν εἶσαι μητέρα μου κι' οὔτε αὐτὸς πατέρας μου.

Αὐτὰ τὰ εἶπα, βέβαια, μὲ τὸν ἴδιο τόνο. Μὰ ὅσο λυπήθηκα ποὺ αὐτὴ δὲν ἦταν μητέρα μου, ἄλλο τόσο εὐχαριστήθηκα, ἠμπορῶ νὰ πῶ ἤμουνα περήφανος, ποὺ δὲν εἶχα τέτοιο πατέρα. Ἡ μάννα Μπαρμπερίνα τότε μοῦ εἶπε:

— Θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ σοῦ ἔλεγα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ἀλήθεια. Ὅμως σὲ εἶχα σὰν παιδί μου. Ἦταν ἀδύνατο νὰ σοῦ πῶ πὼς δὲν ἤμουν ἡ μητέρα σου. Δυστυχῶς, παιδί μου, τὴ δική σου μάννα δὲν τὴν γνωρίσαμε. Ποιὸς ξέρει ἂν ζῇ, ἢ ἂν πέθανε! Στὸ Παρίσι κάποτε καθὼς περνοῦσε ὁ Γερώνυμος ἀπὸ ἕνα φαρδὺ δρόμο δενδροφυτευμένο, ποὺ τὸν λέγανε «Μπουλεβὰρ Μπρετέι», ἄξαφνα ἄκουσε νὰ κλαίῃ ἕνα μωρό. Ἡ φωνή του ἀκουότανε ἀπὸ τὴν πόρτα ἑνὸς κήπου. Ἦταν Φλεβάρης καὶ μόλις ξημέρωνε. Ἐπλησίασε καὶ εἶδε στὸ κατῶφλι χάμω ἕνα μωρουδέλλι. Καθὼς κύτταζε γύρω εἶδε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἦταν κρυμμένος ὡς τότε πίσω ἀπὸ τὸν κορμὸ ἑνὸς μεγάλου δένδρου, νὰ φεύγῃ τρεχάλα σὰν κλέφτης. Ἀσφαλῶς θὰ περίμενε ἐκεῖ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ δῇ ἂν θὰ βρισκότανε κανένας νὰ πάρῃ τὸ παιδί, ποὺ ὁ ἴδιος θὰ τὄχε ἀφίσει ἐκεῖ στὸ κατῶφλι. Ὁ καϋμένος ὁ Γερώνυμος δὲν ἤξερε τί νὰ κάνῃ. Τὸ παιδὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ δυνατώτερα σὰν νἄνοιωθε πὼς κάποιος ἐρχότανε σὲ βοήθειά του. Ὁ Γερώνυμος ἄρχισε τότε νὰ συλλογίζεται τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ! Σὲ λίγο ἤρθαν κι' ἄλλοι ἐργάτες καὶ ὅλοι μαζὶ ἀποφασίσανε νὰ τὸ παραδώσουνε στὴν Ἀστυνομία. Τὸ μωρὸ ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ. Φαίνεται πὼς θὰ κρύωνε τὸ κακόμοιρο. Τὸ πῆγαν λοιπὸν στὴν Ἀστυνομία, μα κι' ἐκεῖ ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ, ἂν κι' ἦταν ζεστασιά. Σκέφτηκαν λοιπὸν πὼς θὰ πεινοῦσε καὶ φώναξαν μιὰ παραμάννα νὰ τὸ θηλάσῃ. Καὶ τὸ καϋμένο ἔπεσε σὰν λυσσασμένο στὸ βυζί. Τότε κοντὰ στὸ τζάκι τὸ γδύσανε καὶ εἶδαν ἕνα ὤμορφο παιδάκι ροδοκόκκινο καὶ παχουλὸ ὡς πέντε μηνῶν. Ἀπὸ τὰ ροῦχα του καὶ τὰ πανιά του, ἂν καὶ δὲν εἶχαν μάρκα, ἐφαινότανε πὼς θἄχε πλούσιους γονεῖς. Ὁ Ἀστυνόμος ἔδωκε τὴν ἐξήγηση πὼς κάποιος θὰ τὄκλεψε ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ τὸ πέταξε. Ἔγραψε ὕστερα σ' ἕνα χαρτὶ τὴν κατάθεση τοῦ Γερώνυμου, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ παιδιοῦ καὶ τὰ ροῦχα του καὶ εἶπε σὲ ὅλους πὼς θὰ τὄστελνε στὸ Ὀρφανοτροφεῖο, ἐκτὸς ἂν τὄπαιρνε κανένας γιὰ ψυχοπαίδι. Ὅπως σοῦ εἶπα, τὸ παιδὶ ἦταν ὑγιέστατο καὶ εὔκολα θὰ ἀνατρεφότανε. Καὶ ποιὸς ξέρει, ἴσως οἱ γονεῖς του, καθὼς φαινότανε πλούσιοι, θὰ ἀνταμείβανε μὲ τὸ παραπάνω ἐκεῖνον ποὺ θὰ τὄπαιρνε νὰ τὸ ἀναθρέψῃ.

Αὐτὴ τὴ σκέψη ἔκαμε ὁ Γερώνυμος καὶ εἶπε τοῦ Ἀστυνόμου πὼς θὰ τὄπαιρνε αὐτὸς στὸ σπίτι του. Καὶ ἔτσι τὸ πῆρε. Ἐγὼ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ εἶχα ενα παιδὶ στὴν ἴδια ἡλικία καὶ δεν μοῦ ἦταν καθόλου δύσκολο νὰ τὰ βυζαίνω καὶ τὰ δυό. Ἔτσι, παιδί μου, ἔγινα μάννα σου.

— Ὢ! καλή μου μητέρα!

Ἡ μάννα Μπαρπερίνα γεμάτη συγκίνησι, ἀφοῦ τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φίλησε, ἐσυνέχισε:

— Ὕστερα ἀπὸ μιὰ μακρὰ ἀρρώστεια ἡ ὁποία ἐβασάνισε πολὺ τὸ παιδάκι μου τὸ Νικολό, ἕνα πρωΐ τὸ χάσαμε. Ὁ Νικολὸς πέθανε καὶ φαντάζεσαι τὴ θλίψη μου καὶ τὸν πόνο μου. Ἔμεινες ὅμως ἐσὺ ποὺ σὲ ἀγαποῦσα καὶ ὅταν ζοῦσε τὸ παιδί μου, μὰ ὅταν τὄχασα, τότε σὲ ἀγαποῦσα δυὸ φορὲς περισσότερο, γιατὶ στὸ πρόσωπό σου ἔβλεπα καὶ τὸ δικό μου τὸ παιδί. Ἔτσι ἐπῆρες στὴν καρδιά μου θέσι πραγματικοῦ μου παιδιοῦ καὶ γι' αὐτὸ τὸ ὄνομα μάννα ποὺ μοῦδιδες, ἔμπαινε μέσα στὴν ψυχή μου τὸ ἴδιο σὰν νὰ μὲ προσφωνοῦσε τὸ δικό μου παιδί.

Καὶ ὅταν ἐγὼ ἔτσι ἔγινα μάννα σου, δὲν εὕρισκα γιατὶ ὁ Γερώνυμος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πάρῃ τὴ θέσι τοῦ πατέρα σου, ἀφοῦ αὐτὸς σὲ βρῆκε καὶ αὐτὸς ἔκρινε πὼς ἔπρεπε νὰ σὲ προστατέψουμε καὶ νὰ σὲ ἀναθρέψουμε.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΝΑΥΑΓΙΑ

ΑΝΔΡ. ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ

[illegible] Τριάντα μίλια ἔξω ἀπό τὰ Μπου-

[illegible]

Φοιτητικά

Η ΕΛΛΗΝΙΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ...ΑΝΙΚΑ ΤΗΣ

ΟΥΔΕΝ ΚΑΙΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ

Ἐγνώριζαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι τὰ ἀσφυξιογόνα ἀέρια!

Πῶς τὰ ἐχρησιμοποίουν πρὸ 2300 ἐτῶν

Ὁ χημικὸς πόλεμος δὲν εἶναι σημερινὸ γεγονός, δὲν εἶναι ἀνακάλυψις τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βερολίνου ἢ τῶν Παρισίων, οὔτε ἀποτέλεσμα τῶν ἀναγκῶν τοῦ Μεγάλου Πολέμου. Τὰ χημικὰ μέσα ἔχουν τὴν ἀρχή τους σὲ μακρυνὰ χρόνια πρὸ Χριστοῦ.

Ἀρχίζοντας ἀπ' τὸν Τρωϊκὸ πόλεμο, βλέπομε εἰς τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη ὅτι τὸ δηλητήριο ἔπαιζε πρωτεύοντα ρόλο. Οἱ φαρμακερὲς σαΐτες ἔβγαιναν μέσα ἀπὸ τὶς φαρέτρες τῶν πολεμιστῶν καὶ σκόρπιζαν τὸν θάνατο. Διάφορα φυτὰ δηλητηριώδη, παρασκευασμένα καταλλήλως σὲ χύτρες πήλινες, ἔδιδαν τὸ καταλληλότερο δηλητήριο γιὰ ν' ἀλείψουν μὲ τὸ θανατηφόρο ὑγρὸ τὰ βέλη.

Ὁ Φιλοκτήτης, ὁ βασιλεύς, σκοτώνει τὸν Πάρι μὲ τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλῆ, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο ὡς θανατηφόρα, γιατὶ ἦσαν ποτισμένα στὸ δηλητήριο.

Ἀλλ' ἂν ἀφίσωμε τὰ χρόνια τῆς μυθολογίας, κατὰ τὰ ὁποῖα τὸ δηλητήριο, ὑπὸ διαφόρους μορφάς, ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον μέσον ἐξοντώσεως, θὰ δοῦμε ὅτι τὰ ἀσφυξιογόνα, ποὺ ἔπαιξαν τόσο σπουδαῖο ρόλο στὸν πόλεμο, ἀπὸ τὸ 1915 ἕως τὸ 1918, ἄρχισαν τὸ καταστρεπτικό τους ἔργο εἴκοσι τρεῖς αἰῶνες πρίν, σὲ μιὰ σπουδαία μάχη μεταξὺ Ἑλλήνων.

Ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῶν Βοιωτῶν Παγόνδας ἐνίκησε τοὺς Ἀθηναίους τοῦ Ἱπποκράτους κοντὰ στὸν Ὠρωπό, σταμάτησε μπροστὰ εἰς τὸ Δείλιον, ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν ὀχυρωθῆ (424 π. Χ.).

Ἡ πόλις αὐτή, ποὺ τὴν εἶχεν ὀχυρώσει ὁ Ἱπποκράτης, ἐδέχθη τὴν ἐπίθεσιν τῶν Βοιωτῶν. Ὁ Θουκυδίδης γράφει σχετικῶς:

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα μέσα ποὺ μετεχειρίσθησαν οἱ Βοιωτοί, γιὰ νὰ ἐκπορθήσουν τὴν πόλι, πρέπει νὰ ἀναφέρω καὶ ἕνα μηχάνημα, εἰς τὸ ὁποῖον κυρίως ὀφείλουν τὴν νίκη.

Ἦτο ἕνας μεγάλος κορμὸς δένδρου, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ἔκοψαν στὴ μέση κατὰ μῆκος, τὸν ἔσκαψαν οὕτως ὥστε, ἅμα ἕνωσαν πάλι τὰ δυὸ κομμάτια, νὰ σχηματισθῆ ἕνας σωλῆνας ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη στὴν ἄλλη.

Στὰ ἐσωτερικὰ τοιχώματα αὐτοῦ τοῦ σωλῆνος ἔχυσαν μέταλλο γιὰ νὰ μὴ τρώγεται εὔκολα τὸ ξύλο. Στὴ μιὰ ἄκρη τοῦ κορμοῦ ἐτοποθέτησαν ἕνα μακρὺ καμίνι ποὺ συγκοινωνοῦσε μὲ μιὰ καπνοδόχο σὲ σχῆμα Τ. Τὸ σκέλος τῆς καπνοδόχου ἦταν προσαρμοσμένο στὸ στόμιο τοῦ καμινιοῦ, τὸ ἀριστερὸ χεῖλος στὴ μπούκα τοῦ σωλῆνος τοῦ δένδρου καὶ τὸ δεξιὸ χεῖλος προσαρμοσμένο στὸ ἄνοιγμα ἑνὸς μεγάλου φυσεροῦ, ἀκριβῶς ὅπως φαίνεται στὸ σχέδιο. Καὶ ὅλο μαζὶ αὐτὸ τὸ κατασκεύασμα ἦταν φορτωμένο ἐπάνω σ' ἕνα μεγάλο κάρρο μὲ ρόδες.

Τὸ καμίνι τὸ γέμιζαν μὲ ἀναμμένα κάρβουνα, θειάφι καὶ πίσσα. Μὲ αὐτὸ τὸ μῖγμα ἐσχηματίζετο ἕνας κίτρινος, θολός, δηλητηριώδης καπνός, ὁ ὁποῖος ἀνέβαινε πρὸς τὴν καπνοδόχο. Τότε ἄρχιζαν νὰ ἀνεβοκατεβάζουν τὸ φυσερό, τὸ ὁποῖον ἔβγαζε ἰσχυρὰ ρεύματα ἀέρος καὶ παρέσυρε φλόγες καὶ καπνοὺς πρὸς τὸν σωλῆνα τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου.

Κατηύθυναν λοιπὸν τὸ ἄνοιγμα τοῦ σωλῆνος πρὸς τὰ ὀχυρώματα τῶν Ἀθηναίων καὶ ὅλη ἐκείνη ἡ ἀποπνικτικὴ κάπνα γέμιζε τὸ ἀντίπαλο στρατόπεδο. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ σταθῆ μέσα σ' αὐτό. Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ φρουρίου ἀναγκάσθηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς θέσεις των. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πολεμιστὰς ἔπαθαν ἀσφυξία, ἄλλοι δηλητηρίασι. Ἡ πόλις περιῆλθε στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ.

* * *

Ἀργότερα πάλι, στὰ συγγράμματα τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως βρίσκομε διάφορες ὁδηγίες καὶ ὅρους, εἰς τὰς στρατιωτικὰς συνθήκας, σχετικῶς μὲ τὰ ἐφαρμοζόμενα πολεμικὰ μέσα. Ὁ Αὐστριακὸς Βέϊτ Βοὺλφ φὸν Σέφτεμπεργκ π. χ., συστήνει εἰς τοὺς Χριστιανοὺς νὰ ἐξολοθρεύσουν τοὺς Μωαμεθανοὺς μὲ βόμβες γεμᾶτες ἀπὸ ἀρσενικὸ (1575). Ὁ Μπρέχτες δημοσιεύει τὸ 1591, σ' ἕνα σύγγραμμα πολεμικῆς, μιὰ συνταγὴ πολεμικοῦ ὅπλου γιὰ ἀσφυξιογόνα καὶ δηλητηριώδεις ὀβίδες.

Τὸ μηχάνημά του γιὰ ἀσφυξιογόνα ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἕνα βαρέλι γεμᾶτο ἀπὸ μιὰ καύσιμη ὕλη ἀνακατεμένη μὲ ἀρσενικό, ὑδράργυρο καὶ σπόρους δηλητηριώδεις. Ὅταν φυσοῦσε ἄνεμος πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ, ἄναβαν τὸ περιεχόμενο τοῦ βαρελιοῦ καὶ ἐσχηματίζετο πυκνός, ἀσφυκτικὸς καπνός, ὁ ὁποῖος παρεσύρετο εἰς τὸ ἀντίπαλον στρατόπεδον.

Στοὺς διαλόγους τοῦ Σαμουὴλ Ζούμερμαν ἀναφέρονται πάλιν τὰ δηλητηριώδη ἀέρια. Εἰδικῶς, ὅτι κάποιος γιατρὸς Φιοραβάντι ἀπὸ τὴν Μπολώνια (1604), ἀνεκάλυψε μιὰ συσκευασία ἀπὸ νέφτι καὶ θειάφι, ἡ ὁποία ὅταν ἐξαπελύετο ἔτρεπεν εἰς φυγὴν ὅλους ὅσοι εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἀκτῖνα τῆς ἀποπνικτικῆς μυρωδιᾶς.

Ὁ περίφημος Λεονάρδος Ντὰ Βίντσι ἠσχολήθη ἐπίσης εἰς τὴν κατασκευὴν ἀσφυξιογόνων βομβῶν, ὅπως καὶ ὁ χημικὸς Γκλωμπὲρ (1604-1668), ὁ ὁποῖος ἐπρότεινε νὰ καταπολεμηθοῦν τὰ στρατεύματα τοῦ Σουλτάνου μὲ βόμβας δακρυγόνους καὶ ναρκωτικάς, αἱ ὁποῖαι θὰ κατεσκευάζοντο ἀπὸ νέφτι καὶ ὀξὺ τοῦ ἀζώτου.

Ὁ Κάρολος XII τῆς Σουηδίας, τῷ 1701 μεταχειρίσθηκε παραπετάσματα καπνοῦ διὰ νὰ καλύψῃ μία μετακίνησι τοῦ στρατοῦ του. Τὸ ἐπέτυχε ἀνάβοντας ἄχυρα ἀλειμμένα μὲ λῖπος.

* * *

Ὅπως βλέπομε λοιπόν, ὁ χημικὸς πόλεμος δὲν εἶναι σημερινὴ ἐφεύρεσις.

Οἱ σύγχρονοι πῆραν τὴν ἰδέα ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους καὶ τὴν ἐτελειοποίησαν.

ΠΕΤΕΡ ΦΟΝ ΣΑΧΤ

Νεοελληνική Ποίησις

Η ΒΑΛΑΝΙΔΙΑ

Τὰ περιβόλια ἀπὸ τὴ μιά, τἀμπέλια ἀπὸ τὴν ἄλλη,
κ' ἡ δημοσιὰ κακόστρωτη καὶ χιλιοπατημένη·
στὴ μέση μιὰ κατόχρονη βαλανιδιὰ μεγάλη
πάντα σὰ νὰ ξαπλώνεται, πάντα σὰ νἀνεβαίνῃ.

Μὰ κάτου ἀπὸ τὸν ἴσκιο της τὴν ὥρα ποὺ περάσῃς,
ὅσα μπροστά, ὅσα γύρω σου τὰ χάνεις, τὰ ξεχνᾷς,
κ' αἰστάνεσαι σὰ νἄγγιξες μέσ' στὴν καρδιὰ τῆς πλάσης,
καὶ μὲ τοῦ δάσους τὸ κρασὶ τὸ πράσινο μεθᾷς.

Φτάνει ἕνα δέντρο στὸ ναὸ τῆς Φύσης νὰ σὲ μπάσῃ,
καὶ φτάνει, γιὰ νὰ τὴ χαρῇς τὴν ἄνοιξη, μιὰ γάστρα·
γιὰ νὰ σὲ φάῃ δρακόντισσα κ' ἡ ἀγάπη, — ἕνα κοράσι·
Λίμνη, καὶ μοῦ καθρέφτιζες τὸν οὐρανὸ μὲ τἄστρα.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

(Ἀπὸ τοὺς καημοὺς τῆς Λιμνοθάλασσας)

Ο ΛΙΠΟΤΑΧΤΗΣ

Ἕνας μονάχα ἐλιποτάχτησε·
πέταξε κάπου τὸ τουφέκι,
στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι πλέκει,
τρέμει ὅπως θἄτρεμε στὸν ἄνεμο
πρὶν σβύσει ἡ λάμψη τοῦ κεριοῦ...
Παίρνει τὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ.

—Ποιὸς κρούει τὴ θύρα;
—Ἄνοιξε μάννα μου
δὲν εἶναι κλέφτης μήτε ξένος
ὁ γυιός σου κρούει καταδιωγμένος·
ἄνοιξε μάννα μου. Μ' ἐβράχνιασεν
ὁ τρόμος, μ' ἔπνιξεν ὁ ἱδρώς
μ' ἔβαλε ὁ θάνατος ἐμπρός.

—Ἐμένα ὁ γυιός μου εἶναι στὸν πόλεμο
νά το, τὸ ξέστρωτο κρεββάτι·
τὴ θύρα ἐλάθεψες διαβάτη.
Ἐμένα ὁ γυιός μου εἶναι στὸν πόλεμο
κι' ἴσως ποτὲ δὲν θὰ τὸν δῶ.
Δὲν εἶσαι σὺ — φύγε ἀπ' ἐδῶ.

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

(Ἀπὸ τὰ «Σπασμένα Μάρμαρα»)

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

Τὰ παραμύθια τῆς γιαγιᾶς
Δροσούλα μέσα στὴ ψυχὴ
Τὴ νιοφερμένη
Καὶ πῶς τῆς γέρικης λαλιᾶς
Ἀκόμα ὁ τόνος ἀντηχεῖ
Στὴν πονεμένη μου ἔρχεται
ψυχὴ καὶ τὴ γλυκαίνει.
Τόσο ποὺ κάποια βραδυὰ λὲς
γυρνᾷ στὸν κόσμο ἐδῶ ξανὰ
Καὶ τριγυρίζει
Ἀβάσταχτοι. Καλὴ κερά,
Ποῦν' οἱ καημοὶ στὸν κόσμο ἐδῶ
Κι' ἡ μαύρη ἀλήθεια...
Μὰ ὅπως καὶ νἆναι μιὰ φορά,
Θάρθῶ σιμά σου καὶ θὰ ἰδῶ
Μὴν τάχα ἐκεῖ ποὺ βρίσκεσαι
Καὶ ζοῦν τὰ παραμύθια.

Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ (ΛΑΥΡΑΣ)

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

Μπόρα δροσάτη τοῦ Μαγιοῦ
μὲ τὸ τρελλὸ χαλάζι
εἶν' ἡ βροντή σου χάϊδεμμα
κι' ἡ ἀστραπή σου νάζι
καὶ τὰ λευκὰ σπιτόπουλα
στὸν ἔρμον γιαλὸν δξω
ὁ Μάης μ' ἕνα οὐράνιο
τὰ στεφανώνει τόξο.

Ξανθὸ παιδὶ στοῦ ὡραίου γιαλοῦ
τὰ βότσαλα γυρμένο,
Κάποιος μαγνήτης σὲ τραβᾷ
στὸ κύμα τ' ἀφρισμένο.
Στὴν κουπαστὴ τοῦ καραβιοῦ
λοστρόμε μου ἀσπρομάλλη
Κάποιο παιδάκι καρτερᾷς
ποὺ παίζει στ' ἀκρογιάλι.

Π. ΝΙΡΒΑΝΑΣ

(Ἀπὸ τὴν «Παγὰ Λαλέουσα»)

S. BONSELS

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

4ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ γάτα εἶχε ταλαιπωρηθῆ πολὺ τὸν χειμῶνα στὸ δάσος καὶ πολλὲς φορὲς εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασιν νὰ γυρίσῃ πίσω στὸ κτῆμα. Ὡστόσο ὅμως ἔφτασε ἡ ἄνοιξη. Καὶ τώρα ὅλα θὰ πήγαιναν μιὰ χαρά ! Ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς κουφάλας της ἡ κυρὰ Χουκοὺ τὴν κύτταζε μὲ τὰ πρασινωπὰ μάτια της, ποὺ μοιάζαν σὰν δυὸ γυαλιστερὲς μετάλλινες πλάκες, τὴν κύτταζε λοιπὸν νὰ περνᾷ ἁπαλὰ τὰ μικρά της πόδια στὸ πρόσωπό της νὰ γυαλίζῃ τὶς μελανὲς τρίχες τῆς γούνας της, βγάζοντας τὴν μικρὴ κόκκινη γλωσσίτσα της. Καὶ ἐνῷ τὰ ἔβλεπεν αὐτά, ἐσυλλογιζότανε :

— Ποιὸς νὰ φαντασθῇ πὼς αὐτὸ τὸ ἀθῷο καθὼς φαίνεται πλάσμα κρύβει μέσα του τόσην ἀγριότητα, τέτοιο πεῖσμα καὶ ἐπιμονή, μὰ καὶ τέτοια δύναμη καὶ εὐκινησία.

Καὶ καθὼς τὰ συλλογιζότανε αὐτὰ ἡ Χουκοὺ δὲν μπόρεσε νὰ ξεκολλήσῃ τὰ μάτια της ἀπὸ τὴ γάτα.

— Τὴν φοβοῦνται, φίλε μου, καὶ οἱ ποιὸ μεγάλοι ἀγριόσκυλλοι ! Καὶ ὅμως δές την ! πόσο ἀγαθὴ δείχνει καὶ τόσο ἄκακη ! Κύττα πῶς χαίρεται τὸν ἥλιο ! Ἆ ! τί τὰ θές ! Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ξεχωρίσῃς στὴ φύσι ποιὸ εἶναι κακὸ καὶ ποιὸ τὸ καλὸ καὶ τὸ ἀγαθὸ ζῶο.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ποὺ σκεπτότανε ἡ Χουκού, ἀπόδειχνε πόσο σοφὴ ἤτανε. Γιατὶ ἐνῷ οἱ γάτες δὲν ἤτανε διόλου φίλες της, τὶς ἔκρινε ἔξω ἀπὸ προσωπικὰ αἰσθήματα. Ἔξαφνα ἡ γάτα ἀφίνοντας ἀπότομα τὸ χτένισμά της ἐσήκωσε τὸ κεφάλι καὶ στύλωσε τ' αὐτί της. Κάποιο ἐλαφρὸ κελάδημα πουλιοῦ ἀκούστηκε στὴ σιωπή ! Ἐσηκώθηκε τότε μαλακὰ μαλακὰ καὶ τράβηξε κατὰ κεῖθε ποὺ ἀκούστηκεν ὁ θόρυβος, γλυστρώντας ἀνάμεσα στὰ χόρτα.

Καὶ σὰν ἔφτασε κάτω ἀπὸ τὸ κλαδί, ἐδίπλωσε τὰ πόδια κάτω ἀπὸ τὴν κοιλιά της καὶ ἄρχισε νὰ μιαουνίζῃ τόσο ἁπαλὰ καὶ χαϊδευτικὰ σὰν μιὰ μαννούλα ποὺ φωνάζει τρυφερὰ τὸ μωρό της.... Ἐκάθησε ἐκεῖ πολλὴν ὥρα ὡς ποὺ τὸ πουλὶ κατέβηκε σ' ἕνα χαμηλότερο κλαδί. Ὥρμησε τότε ἡ γάτα καὶ πρὶν προφτάσῃ τὸ πουλὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ νύχια της, αὐτὴ τοῦ τὰ ἅπλωσε πάνω του καὶ τὸ ἔρριξε χάμου.

Ἡ Χουκού, ὅμως, δὲν εἶδε αὐτὸ τὸ φοβερὸ δρᾶμα, γιατὶ καθὼς εἶχε ἀκούσει τὴν φωνὴ τοῦ πουλιοῦ καὶ εἶδε τὴν γάτα νὰ διευθύνεται κατὰ πάνω του, ἐμπῆκε βιαστικὰ στὴν κουφάλα της.

Θὰ εἶναι πολὺ εὐχάριστο, ἂν δὲν δῇ αὐτὸ τὸ δρᾶμα ἡ μικρὴ νεράϊδα, ἐσκέφθηκε ἡ Χουκού.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ νεράϊδα τὸ εἶχε δεῖ καὶ ἦταν τώρα πεσμένη στὰ μοῦσκλα καὶ ἔκλαιγε πολὺ πικρά.

— Ἆ! στὸν κόσμο λοιπὸν δὲν ὑπῆρχε μονάχα θλίψη καὶ χαρά... ὑπῆρχε καὶ κακία... Καὶ πόση κακία ! Ὦ ! τὸ καϋμένο, τὸ ἄκακο πουλάκι, ποὺ κελαδοῦσε τόσο γλυκὰ καθὼς ἔφχιανε τὴ φωλιά του !.... Γιατὶ ὅμως ; Γιατί ; Καὶ ἡ μικρὴ νεράϊδα ἔκλαιγε... ἔκλαιγε ἀπαρηγόρητα....

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΕ Η ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ

Πιὸ πέρα λίγο στὴν ἄκρη τῆς κοιλάδας ἐσήκωνε τὸ ὑψηλὸ κορμί της ἡ βελανιδιά. Στὸν τόπο ἤτανε τὸ πιὸ γέρικο δέντρο. Τὴν γνώριζαν ὅλοι. Εἶχε πεθάνει πέρυσι. Ὁ θρῆνος τοῦ θανάτου της ὅμως, ἂν καὶ πέρασε τόσος καιρός, ἀκούεται στοὺς θάμνους καὶ στὰ γύρω δέντρα. Γύρω ἀπὸ τὸν θεόρατο κορμό της δὲν ἔβλεπε κανεὶς παρὰ λουλούδια καὶ νέα βλαστάρια, ἐνῷ οἱ ἀγκάλες της, σκοτεινὲς καθὼς ἦσαν, ἁπλώνονταν στὸν οὐρανὸ πάνω ἀπὸ τὸν πράσινο κάμπο τῆς νέας βλαστήσεως. Καὶ γέμιζε ὁ θρῆνος της ὅλη τὴν ἐξοχὴ καὶ τὶς καρδιές. Ἔκλαιγε μὲ θρήνους ἀπὸ τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ καὶ ἀπὸ τὸ βράδυ ὡς τὴν αὐγή. Καὶ τὸ μοιρολόϊ της αὐτὸ ὁ ἄνεμος τὄφερνε καὶ τὸ ἅπλωνε σ' ὅλο τὸ δάσος καὶ κάτω ὡς τὶς κατοικίες τῶν ἀνθρώπων.

Σὰν ἄκουσε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ μικρὴ νεράϊδα τὸ θρῆνο αὐτὸ τῆς βελανιδιᾶς, ἔνοιωσε νὰ παγώνῃ τὴν καρδιά της μιὰ ἀνατριχίλα ἀπὸ φόβο. Καὶ ἀκολουθώντας μὲ τὸ αὐτὶ τὸ θρῆνο καθὼς ἐρχότανε, εὑρέθηκε ὕστερα ἀπὸ κάμποση ὥρα μπροστὰ στὸ ἑτοιμοθάνατο δέντρο.

— Ὦ ! τί θλιβερὸ θέαμα !

Μὰ ἄκουσε τὴν καρδιά της νὰ σπαράζεται περισσότερο σὰν ἄκουσε τὸ δέντρο νὰ μιλάῃ ἔτσι :

— Ἆ ! τί κρύο ποὺ νοιώθω ! Πόσο ἄδειο μοῦ φαίνεται τὸ δάσος ! Ὅπου καὶ νὰ κυττάξω δὲν βλέπω ψυχή ! Ἀπὸ τώρα λοιπὸν μ' ἀφῆκαν ἔτσι μονάχη : Βέβαια τὸ ξέρω, τὸ φῶς δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ μοῦ δώσῃ καθόλου ζωὴ περισσότερη. δὲν πέθανα ὅμως ἀκόμα. Τί ἀπόγινε τὸ πλῆθος τῶν πουλιῶν ποὺ μὲ τριγύριζε ; Σὰν σάβανο, μονάχα τὸ φεγγάρι μὲ σκεπάζει μὲ τὸ χλωμό του φῶς ! Τί μοναξιά, Θεέ μου ! Καὶ ὅμως ἀμέτρητα χρόνια ἤμουν καταπράσινη. Ἡ σκιά μου ἁπλωνότανε στὴ γῆ καὶ σὲ χιλιάδες πουλιὰ ἔδινα καταφύγιο καὶ τροφὴ στὰ ζῶα. Ἤμουν ἡ εἰκόνα τῆς δυνάμεως καὶ χαιρόντουσαν τὰ μάτια νὰ μὲ κυττάζουν. Τώρα ὅμως ὅλοι μὲ ξέχασαν. Δὲν ἔπρεπε ὅμως ἦταν δίκηο νὰ θυμοῦνται πόσο χρήσιμη ἐφάνηκα σὲ ὅλους. Ὦ! νοιώθω πιὸ σκληρὴ κι' ἀπὸ τὸ θάνατο, τὴν ἀχαριστία νὰ μὲ χωρίζῃ ἀπὸ τὸν κόσμο.

Μαζεμένη κάτω ἀπὸ μιὰ φτέρα, ἡ μικρὴ νεράϊδα σὰν μικρὸ κουβάρι, ἄκουγε τὸ θρῆνο τῆς βελανιδιᾶς καὶ στὸ πρόσωπό της ἐζωγραφίζετο μιὰ ἀπέραντη θλίψη καὶ συμπόνια. Τώρα μονάχα γιὰ πρώτη φορὰ ἀντίκρυζε τὸ θάνατο ! Πόσο πικρὸς ἤτανε καὶ πόσο ἐγέμιζε μὲ ἀπελπισία τὴν ψυχὴ ἐκείνου ποὺ τὸν ἀντίκρυζε !

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΝΘΟΚΗΠΙΑ

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑΣ

Ἡ γαρυφαλλιὰ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαπητὰ ἄνθη. Δὲν ἔχει πολλὲς ἀπαιτήσεις στὴν καλλιέργειάν της καὶ εὐδοκιμεῖ σὲ ὅλα τὰ ἐδάφη.

Ὁ συνηθέστερος πολλαπλασιασμός της γίνεται μὲ καταβολάδες. Ὅταν τελειώση ἡ ἄνθησις, διαλέγομεν ἀπὸ τὸ φυτὸν νεαροὺς βλαστούς, τοὺς κατακλίνομε καὶ τοὺς θάπτομε στὸ ἔδαφος ποὺ προηγουμένως τὸ ἔχομε σκάψει. Ἐκεῖ ποὺ ἐγγίζει ὁ βλαστὸς μὲ τὸ χῶμα, κάνομε μὲ κοπτερὸ μαχαιράκι μιὰ τομή. Οἱ βλαστοὶ αὐτοὶ ὅταν ριζοβολήσουν ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ μητρικὸ φυτὸ κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ μεταφυτεύονται μὲ λίγο χῶμα σὲ ἄλλο μέρος. Μὰ καὶ μὲ ἄλλο τρόπο πολλαπλασιάζεται ἡ γαρυφαλλιά. Δηλ. μὲ μοσχεύματα. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου κόβουμε νεαροὺς βλαστοὺς ποὺ ἔχουν 5 - 10 γόνατα. Στὴν ἄκρη τοὺς βλαστοὺς αὐτοὺς τοὺς κάνουμε μιὰ σχισμὴ 1 - 2 ἑκατοστὰ καὶ τοὺς φυτεύομε λοξὰ στὸ ἔδαφος καὶ τοὺς παραχώνομε κατὰ τὰ ¾. Ποτίζομεν ὕστερα τακτικὰ καὶ φροντίζομε τὰ μοσχεύματα νὰ εἶναι στὴ σκιά. Τὰ ποτίσματα ὅταν δὲν βρέχει πρέπει νὰ γίνωνται ἡμέρα παρ' ἡμέρα καὶ νὰ σκαλίζωνται κάθε ἑβδομάδα. Μετὰ πέντε ἢ ἕξη μῆνες, τὰ φυτὰ ἀνθοῦσι καὶ κάνουν τὰ ἴδια ἄνθη σὲ χρῶμα καὶ σὲ μέγεθος ποὺ εἶχε καὶ τὸ μητρικὸ φυτό.

Ποικιλίες τῆς γαρυφαλλιᾶς ὑπάρχουν πολλὲς σὲ χρώματα καὶ σὲ μεγέθη.

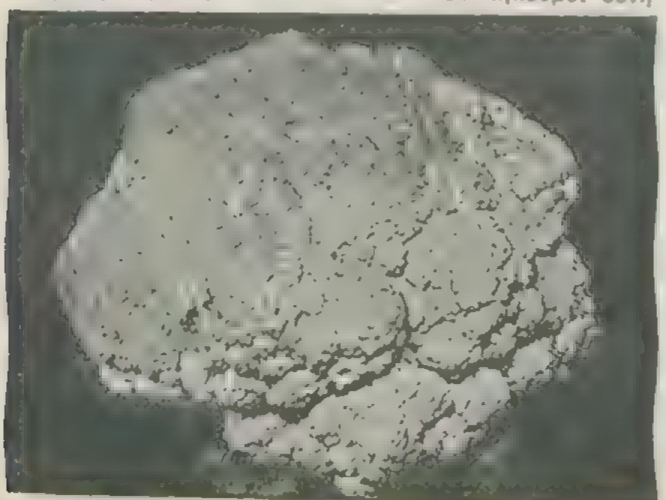
ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΙΑ

ΤΟ ΛΑΧΑΝΟ

Ἀγαπᾷ χώματα συνεκτικὰ καὶ πλούσια σὲ θρεπτικὲς οὐσίες γι' αὐτὸ τὸ λιπαίνουμε ἄφθονα μὲ κοπριὰ καὶ μὲ χημικὸ λίπασμα.

Σπείρονται σὲ ἀλῆες τὸν Φεβρουάριον καὶ ἀρχὰς ἀνοίξεως καὶ μεταφυτεύονται στὸ χωράφι τὸν Ἀπρίλιο καὶ τὸν Μάιο ἢ τὸν Αὔγουστο καὶ Σεπτέμβριον.

Γιὰ νάχουμε πρώϊμα λάχανα πρέπει τὰ φυτὰ νὰ εἶναι ἕτοιμα γιὰ μεταφύτευσι τὸν Μάϊον. Οἱ κηπουροὶ συνη-

θίζουν νὰ καλλιεργοῦν τὰ λάχανα μαζὶ στὶς ἴδιες πρασιὲς μὲ τὶς ντομάτες. Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ ὅμως πρέπει νὰ γίνεται τὸ φθινόπωρον καὶ μιὰ πρόσθετος λίπανσις, καὶ μάλιστα μὲ χημικὸ λίπασμα ἀζωτοῦχο.

Ποικιλίες λαχάνου ὑπάρχουν πολλὲς καὶ κάθε ποικιλία πάλι ἔχει πολλὲς παραλλαγές. Τὸ Πατησιώτικο - χονδρὸ σφικτὸ καὶ λευκό. Τὸ πολὺ πρώϊμο «ἐξπρές». Τῶν Βρυξελλῶν. Τὸ Πατησιώτικο [illegible] «γίγας τοῦ Ἀλγερίου» πολὺ πρώϊμο (εἰκὼν 1) καὶ ἄλλα.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Ἐπειδὴ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἀποθηκεύεται τὸ κρασὶ θὰ δώσουμε μερικὲς συμβουλὲς γιὰ τὴ διατήρησί του:

Ἡ φύσις ἐπροίκισε τὴν πατρίδα μας μὲ ἐξαιρετικὰ προνόμια, ὥστε νὰ εὐδοκιμοῦν τὰ ἀμπέλια καὶ ἀπὸ τὰ σταφύλια τους νὰ γίνωνται ἐκλεκτὰ καὶ εὔγευστα κρασιά. Τὸ ἀμπέλι τὸ ἐγνώρισεν ὁ ἄνθρωπος ἀφ' ὅτου ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, τὸ δὲ κρασὶ ἦτο δι' αὐτὸν πάντοτε ἕνα ἀπὸ τὰ ὠφελιμώτερα ποτά.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἦσαν οἱ πρῶτοι καὶ καλλίτεροι ἀμπελουργοὶ καὶ οἰνοποιοὶ τῆς ἐποχῆς των, ποὺ ἐδίδαξαν καὶ τοὺς ἄλλους.

Τὸ κρασὶ ὅταν πίνεται μὲ μέτρον καὶ δὲν γίνεται κατάχρησις εἶνε πολὺ ὠφέλιμον, διότι διευκολύνει τὴν χώνευσιν, δίδει δύναμιν εἰς τὸν ἐργάτην καὶ τὸν ἀσθενῆ καὶ περιέχει μερικὰ θρεπτικὰ συστατικὰ ποὺ ἔχει ἀνάγκην ὁ ὀργανισμός μας. Ἐκεῖ ποὺ γίνεται καλὸ καὶ ἄφθονο κρασί, ἐκεῖ καὶ ἡ ἐξόδευσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν —τῶν σπίρτων— δηλ. τοῦ οὔζου, τῆς μαστίχας εἶνε μικρά. Ἐκεῖ ὁ ἀλκοολισμὸς δὲν ἔχει πολὺ προχωρήσει. Ὅπου δὲν πίνεται κρασὶ ἀλλὰ σπίρτα, ἐκεῖ ὁ ἀλκοολισμὸς ἔχει φέρει ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Τὰ ποτὰ αὐτὰ βλάπτουν καὶ καταστρέφουν ὄχι μόνον ἐκεῖνον ποὺ τὰ πίνει ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπογόνους του, οἱ ὁποῖοι γίνονται ἀσθενικοὶ καὶ δὲν ζοῦν πολλὰ χρόνια. Ἀπὸ τὸ κρασὶ σπανίως γίνεται κανεὶς ἀλκοολικός, ἐκτὸς ὅταν πίνει παραπολύ, διότι τὸ κρασὶ ἔχει μὲν οἰνόπνευμα, ἀλλ' εἰς μικρὰν ἀναλογίαν, ἐνῷ ἔχει καὶ ἄλλα συστατικὰ τὰ ὁποῖα ὠφελοῦν τὸν ὀργανισμόν μας.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν ἄφθονον κρασί, ὅταν δὲ τὸ περιποιηθῶμεν, γίνεται πολὺ καλό. Διότι τὰ συστατικά του εὑρίσκονται εἰς καλὴν ἀναλογίαν. Συμβαίνε, ὅμως, ἐδῶ καὶ ὀλίγα χρόνια, τὰ ἀμπέλια μας νὰ προσβάλλωνται ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας καὶ ἀπὸ ἔντομα, τὰ ὁποῖα ἐνῷ βλάπτουν τὰ ἀμπέλια, καταστρέφουν καὶ τὴν ποιότητα τοῦ κρασιοῦ. Αἱ θεομηνίαι καὶ ἡ ἐξάντλησις τῶν ἀμπελιῶν μας ἔκαμαν ὥστε κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ γίνωνται μόνα των καλὰ τὰ κρασιά, ἀλλὰ νὰ ἔχουν ἀνάγκην νὰ τὰ περιποιούμεθα καὶ νὰ μὴ τὰ ἀφήνωμεν εἰς τὴν τύχην τους.

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΚΑΛΟ ΚΡΑΣΙ

Διὰ νὰ κάμης καλὸ κρασὶ ἔχεις ἀνάγκην πρῶτον ἀπὸ μίαν καλὴν ἀποθήκην, ἡ ὁποία νὰ εἶναι πάντοτε καθαρὰ καὶ εὐάερος, δεύτερον ἀπὸ καθαρὰ βαρέλια καὶ τρίτον ἀπὸ μοῦστον, ὁ ὁποῖος νὰ ἔχη τὰ συστατικά του εἰς καλὴν ἀναλογίαν, ὥστε τὸ κρασὶ ποὺ θὰ γίνη νὰ σοῦ διατηρηθῆ καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἡ ἀποθήκη εἰς τὴν ὁποίαν θὰ βάλης τὰ κρασιά σου, εἴτε εἶνε ὑπόγειος, εἴτε ἰσόγειος, πρέπει νὰ διατηρῆται πάντοτε καθαρὰ καὶ νὰ ἀερίζεται. Οἱ τοῖχοι τῆς ἀποθήκης νὰ εἶνε πάντοτε ἀσβεστωμένοι, τὸ πάτωμά της καθαρὸν καὶ νὰ πλύνεται συχνά, ἂν εἶνε πλακοστρωμένον, ἐὰν δὲ δὲν εἶνε, τότε ὅπου χυθῆ κρασί, πρέπει νὰ ρίπτης ὀλίγον ἀσβέστην διὰ νὰ ἐμποδίσης τὸ ξύνισμα ποὺ ἠμπορεῖ νὰ μεταδοθῆ καὶ εἰς τὰ βαρέλια. Καταλληλοτέρα ἐποχὴ διὰ νὰ καθαρίσης τὴν ἀποθήκην εἶνε κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ τρυγητοῦ, ὅταν τραβήξης τὰ βαρέλια διὰ νὰ τὰ καθαρίσης.

Ἂν ἔχης βαρέλια καινούργια, εἰς τὰ ὁποῖα πρώτην φορὰν θὰ βάλης κρασί, νὰ τὰ πλύνης πρῶτα μὲ ζεστὸ νερὸ εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτεις ὀλίγον ἁλάτι, κατόπιν τὰ ξεπλένεις μὲ κρύο νερὸ πολλὲς φορὲς καὶ ἀφοῦ στραγγίξουν καλὰ τὰ τοποθετεῖς εἰς τὴν ἀποθήκην.

Ἐὰν ἔχης βαρέλια παλαιά, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχες βάλει κρασὶ τότε ἀφοῦ τὰ ξεφουντώσης ἀφαιρεῖς καλὰ τὴν λάσπην, ξύνεις καλὰ μία μία δούγα καὶ τὰ φούντια, τὰ ξεπλύνεις μὲ ὀλίγον νερὸ καὶ τ' ἀφήνεις 10 - 15 ἡμέρας εἰς τό. [illegible] Κατόπιν τὰ φουντώνεις [illegible] ἂν μὲν τὸ βαρέλι εἶχε πρὶν καλὸ κρασὶ καὶ δὲν μυρίζει ξυνίλαν, τότε τὰ πλύνεις μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ κατόπιν μὲ κρύο νερό, τὰ στραγγίζεις καὶ τὰ τοποθετεῖς εἰς τὴν ἀποθήκην κάθε ἕνα εἰς τὴν θέσιν του.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ὁ Νέος τῆς Ε. Ο. Ν. πρέπει:

1ον Νὰ εἶναι πιστὸς εἰς τὴν Πατρίδα, τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγὸν-Κυβερνήτην μας ποὺ μόνος ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴ ΝΕΟΛΑΙΑ.

2ον Νὰ βοηθῇ πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ πάντοτε.

3ον Νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ φέρεται σὰν ἀδελφὸς πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους του τῆς Ὀργανώσεως.

4ον Νὰ εἶναι πρὸς πάντας εὐγενής, εὐπροσήγορος καὶ μειλίχιος.

5ον Νὰ ἀγαπᾷ τὰ ζῷα καὶ νὰ διδάσκῃ εἰς τοὺς ἄλλους νὰ τὰ ἀγαποῦν.

6ον Νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του, τῶν βαθμοφόρων καὶ προϊσταμένων του.

7ον Νὰ εἶναι πάντοτε εὔθυμος ὄχι μόνον εἰς τὰ παιχνίδια, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε ὑπηρεσίας.

8ον Νὰ εἶναι οἰκονόμος καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ ἀποταμιεύῃ.

9ον Νὰ εἶναι ὑψηλόφρων, αἰσθηματίας καὶ ὑπερήφανος.

10ον Νὰ εἶναι καθαρὸς καὶ εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὰ φορέματά του.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΜΑΣ

Τὴν περασμένη Τρίτη, στὶς 25 Ὀκτωβρίου, ὅπως κάθε χρόνο, πανηγυρίσαμε τὴν ἑορτὴ τῆς σημαίας μας.

Ἡ σημαία μας!

Ἐὰν γιὰ κάθε λαὸ ἡ λέξις αὐτὴ προξενῇ δέος καὶ σεβασμό, γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνας πρέπει νὰ φέρνῃ ρίγη συγκινήσεως, γιατὶ στὴν θέα της βλέπουμε ζωγραφισμένες χιλιάδες φυσιογνωμίες, ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωή τους, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσουν αὐτὸ τὸ γαλάζιο πανί.

Γι' αὐτὸ καὶ ὅταν ἀποκαλυπτώμεθα μπροστά της, ἀποκαλυπτόμεθα σὲ πλῆθος ἡρώων τοῦ 21.

Ἕνα κομμάτι γαλάζιο πανί! Κάτι ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς τῆς θάλασσάς μας, καὶ τὸν ξάστερο Ἑλληνικὸ οὐρανό μας, ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴν Ρουμελιώτικη ἀθάνατη φουστανέλλα, ἀνακατεμένο μὲ τὴν ἔνδοξη βράκα τοῦ νησιώτη πολεμιστὴ ἴσως-ἴσως καὶ συμβολισμὸς τῶν χρωμάτων, ποὺ φοροῦσε πάντοτε ὁ Χριστός μας...

Ποιὸς ξεύρει!....

Μὰ ὅ,τι καὶ ἐὰν συμβολίζουν τὰ χρώματά της γιὰ μᾶς, δὲν εἶναι κάτι τι ἄψυχο, εἶναι ἕνα σύμβολο ζωντανό, μιὰ ἀληθινὴ ἱστορία....

Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, ποὺ ὡδήγησε τόσες φορὲς τὸν Ἑλληνικὸ στρατὸ σὲ λαμπρὲς νίκες, αὐτὴ ποὺ κυματίζει σήμερα περήφανα γύρω μας, ὑψώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἐπίδαυρο στὴν πρώτη Ἐθνοσυνέλευση, ποὺ ἀνεκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος, τῇ 1η Ἰανουαρίου 1922.

Ὑψώθηκε ψηλά, καὶ πάντα θὰ κυματίζῃ καμαρωτή, γιὰ νὰ μᾶς προστατεύῃ στὶς ἔνδοξες πτυχές της, σὰν μητέρα στοργική.

28—10—38 ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΑΘΑ

Παρέλασις Φαλαγγιτών Ὑποδιοικήσεως Βόλου κατὰ τὰ Ἀποκαλυπτήρια τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου

Ὁμὰς Φαλαγγιτισσῶν Ἀγρινίου

Τοπογράφοι τῆς Δ.Α.Σ. ἀσκούμενοι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἠλιογράφων

Ἕνα τμῆμα ἀπὸ τὸ περίπτερον τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης. Τὰ κομψοτεχνήματα εἶναι ἀπὸ λεπτὸ μέταλλο κατειργασμένα ἀπὸ τὴν Φωλιὰν [illegible] τῆς εἰκόνος

Φαλαγγῖται τῆς 1ης Ὁμάδος 2ου Τάγματος, εἰς τὴν τοποθεσίαν Βρύση-Παπαδά κατὰ μίαν ἐκδρομήν

Ὁμὰς Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν τοῦ 14ου Ὑποτομέως Θηλέων κατὰ τὴν ἐκδρομήν των εἰς τὸ στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ

Φάλαγξ τῆς Ε. Ο. Ν. Τριπόλεως παρελαύνουσα πρὸ τῶν ἐπισήμων κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἁλώσεως τῆς Τριπόλεως.

Τμῆμα τῆς Ε. Ο. Ν. τοῦ Λιθοβουνίου Αἰτωλοακαρνανίας ἐργάζεται πρὸς ἰσοπέδωσιν τοῦ γηπέδου ὅπου ἀνεγείρεται τὸ Νέον Σχολεῖον

Φαλαγγίτισσαι τοῦ σχηματισμοῦ θηλέων [illegible] παρελαύνουσαι πρὸ τῆς προτομῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῶν Ἐπισήμων τὴν 9ην Ὀκτωβρίου

Οἰκονομολογικὴ Στήλη

ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

Ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος, ἀντιμετωπίζων τὰ τόσα προβλήματα τὰ ὁποῖα τοῦ παρουσιάζοντο εἰς τὴν ζωήν, ἔπρεπε ἐπὶ πλέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ μέλλοντος.

Ἡ φύσις, ἀφειδῶς παρέχουσα εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ μέσα τῆς ζωῆς του, ἔσφιγγε στοργικῶς τὸ τέκνον της εἰς τὴν θερμὴν της ἀγκάλην.

Τὸ ξύπνημα ὅμως ἦτο ἑπόμενον. Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν φιλόστοργον μητέρα φύσιν ἐχαλαρώθη καὶ οὕτω πως βλέπομεν τὸν προστατευόμενόν της νὰ λαμβάνῃ θέσιν ἀντιμέτωπον πρὸς αὐτήν.

Ὁ ἀγὼν εὐγενικὸς καὶ δίκαιος συγχρόνως παρεχώρησε εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν καὶ ἐνεσάρκωσε τὰ ὄνειρα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος διὰ τῆς πλήρους ἐπικρατήσεώς του.

Κατενόησεν ἤδη ὅτι ἡ ἀποταμίευσις ἦτο μία ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς ἀπολύτου ἀνεξαρτησίας καὶ τὸ μόνον φάρμακον κατὰ τοῦ φάσματος τοῦ μέλλοντος.

Κατενόησεν ἐπίσης ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ ἕναν ἐκ τῶν κυριωτέρων παραγόντων τοῦ πολιτισμοῦ, τόσον τῶν ἀτόμων ὅσον καὶ τῶν ἐθνῶν.

Εἶναι δὲ ἀπὸ ἀτομικῆς ἀπόψεως τῆς ἀποταμιεύσεως ἡ ἐπίδρασις πολυειδῶς σημαντικὴ καθ' ὅτι ἡ ὕπαρξις ἀποθέματος ἐμπνέει θάρρος κατὰ τοὺς βιωτικοὺς ἀγῶνας, παρέχουσα τὸ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἀλλ' ἡ ἀποταμίευσις ἔχει μεγαλυτέραν σπουδαιότητα εἰς τὴν καθόλου κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ζωήν. Παρέχει εἰς τὴν παραγωγὴν ἕνα τῶν τριῶν αὐτῆς συντελεστῶν, τὸ κεφάλαιον, καὶ ἀποτελεῖ διὰ τοῦτο κυριώδη μοχλὸν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Τονώνει τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα, γεφυρώνει τὸ ἀδυσώπητον χάος μεταξὺ πλουσίου καὶ πτωχοῦ, λιγοστεύει τὴν κατανάλωσιν περιττῶν εἰδῶν καὶ τέλος ἐνισχύει τὴν συντηρητικότητα τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

Ἐὰν ἕκαστος ἄνθρωπος κατενόησε τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποταμιεύσεως χάριν αὐτοῦ τούτου τοῦ συμφέροντός του, εἶναι ἑπόμενον ὅτι τὸ Κράτος ἀντελήφθη αὐτὴν καλύτερον χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς κοινωνίας, τοῦ συμφέροντος τῆς ὁλότητος.

Μάλιστα σήμερον, ὅτε τὸ Κράτος θεωρεῖται ὡς ὁ σπουδαιότερος συντελεστὴς τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τῆς κοινωνίας, συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ τούτου θεσμοῦ.

Ἵδρυσε πανταχοῦ ταμιευτήρια διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως. Ὡς ἐπίσης ταμεῖα προνοίας, καὶ τὸ σπουδαιότερον καθιέρωσε ὑποχρεωτικὸν τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Διάφορα περιοδικὰ ὅπως καὶ ἐφημερίδες ἀποτελοῦν ἀποτελεσματικὰ μέσα καταλλήλου προπαγάνδας πρὸς ἐμπότισιν τοῦ εὐγενεστάτου καὶ ὑψηλοῦ συναισθήματος τῆς ἀποταμιεύσεως.

Τόση δὲ εἶναι ἡ σπουδαιότης ταύτης ὥστε σήμερον νὰ κατατάσσωμεν κατὰ σειρὰν τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπτύξεώς της.

Ἕνας τοιοῦτος θεσμὸς κοινὸς εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ ἔθνος, δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ ἀποτελέσῃ κρῖκον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς συνδέσῃ ὅλους μαζί, πρὸς κοινὴν συνεργασίαν, πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Οἱ ἄνθρωποι, καθορίσαντες τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους ὡς διεθνῆ ἑορτὴν τῆς ἀποταμιεύσεως, προσφέρουν εἰς τὸν βωμόν της τιμὰς καὶ ἀπείρους εὐχὰς πρὸς τὴν εὐεργέτιδα θεὰν διὰ τὰ τόσα ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα τόσον ἄφθονα παρέχει εἰς αὐτούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΣ
Φοιτητής Παντείου Ἀν. Σχολῆς Πολ. Ἐπιστημῶν

Ὑγιειναὶ Γνώσεις

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗ

Στὶς Βόρρειες Ἰνδίες μερικοὶ ἰθαγενεῖς ἔφεραν κάποτε μπροστὰ σὲ ἕνα Ἄγγλο στρατηγὸ κάποιο νέον που εἶχε πέσει ἀπὸ ἕνα ψηλὸ βράχο καὶ ἐφαίνετο ἑτοιμοθάνατος. Ὁ στρατηγὸς ἀντελήφθη ἀμέσως πὼς εἶχε πάθει ἐξάρθρωση τῆς ὠμοπλάτης καὶ μερικὰ χτυπήματα ἐπιπόλαια. Ἔβγαλε λοιπὸν τὸ ὑπόδημά του, ἔβαλε τὴν φτέρνα κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη καὶ τράβηξε τὸ μπράτσο του μὲ δύναμη ὥσπου ἡ κλείδωση ξαναβρῆκε τὴ θέση της.

Ἀπὸ τὸν πόνο εἶχε λιποθυμήσει καὶ οἱ φίλοι του νόμισαν πὼς εἶχε πεθάνει. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ λίγο συνῆλθε καὶ βρῆκε τὸ χέρι του στὴ θέση του.

Αὐτὸ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ νομίσουν πὼς ὁ στρατηγὸς ἦταν σπουδαῖος γιατρὸς καὶ μαζεύτηκαν ὅλοι οἱ ἄρρωστοι τῆς περιφερείας νὰ τοὺς γιατρέψῃ. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἀντελήφθη ὅτι ἦσαν σὲ κακὴ κατάσταση ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία, ἄφηναν τὶς πληγὲς νὰ μολύνωνται καὶ ἄλλοι ἔπιναν ἀκάθαρτα νερὰ ἢ ἔζοῦσαν σὲ ἀκάθαρτα μέρη. Εννοεῖται ὅτι ὁ στρατηγὸς δὲν ἔκαμε ἄλλο παρὰ νὰ συμβουλεύσῃ τοὺς προεστῶτας τῶν χωριῶν νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΥΙΓΕΣ

Ἀπὸ τὶς μυῖγες μεταδίδονται πολλὲς ἀσθένειες, ἐπειδὴ καθίζουν ἐπάνω σὲ παντὸς εἴδους ἀκαθαρσίες (κόπρανα, πτύελα κλπ.) καὶ ἄλλες μὲν ἀπὸ αὐτὲς τὶς εἰσάγουν στὸ στομάχι τους ἢ κουβαλοῦν μὲ τὰ τριχωτὰ πόδια τους πολλὰ βλαβερὰ μικρόβια ποὺ τὰ ἀποθέτουν στὶς τροφές μας εἴτε μὲ τὰ πόδια, εἴτε μὲ τὰ περιττώματά τους.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μεταδίδεται ὁ τύφος, ἡ χολέρα, ἡ φθίσις καὶ πολλὲς ἄλλες ἀσθένειες.

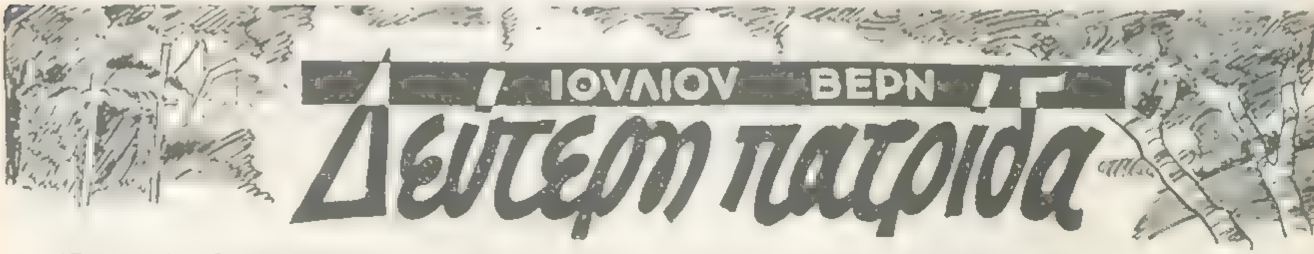
Ἀπὸ τὶς μυῖγες προφυλασσόμεθα εἴτε μ' ἕνα κολλῶδες χαρτὶ ποὺ προμηθευόμεθα ἀπὸ τὰ φαρμακεῖα, εἴτε μὲ μυιοπαγίδες, εἴτε μὲ τὰ διάφορα ἐντομοκτόνα (φλὶτ κλπ.)

ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΛΛΟΥΣ

Οἱ ψύλλοι παρουσιάζονται τοὺς θερινοὺς μῆνας.

Συνήθως γεννοῦν τ' αὐγά τους στὰ σκουπίδια καὶ στὶς σχισμὲς τοῦ πατώματος καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι σκεπασμένο μὲ χαλιά. Ἀναπτύσσονται ἐπίσης στὰ σπίτια ποὺ ἔχουν γάτους καὶ σκύλλους.

Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνα ἔντομα, γιατὶ μεταδίδουν τὴ φοβερὴ νόσο, τὴν πανώλη, μὰ καὶ ἄλλας ἀσθενείας. Καταπολεμοῦνται μὲ τὴν καθαριότητα τῶν δωματίων καὶ πρὸ πάντων μὲ τὰ ἐντομοκτόνα φάρμακα.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ κ. Ζερμὰτ ἀφοῦ κούνησε δυὸ φορὲς τὴ σημαία τὴν ἔστησε δίπλα στὸ πυροβολεῖο. Κι' ἂν ὑποθέσουμε πὼς οἱ κανονιὲς τοῦ πλοίου δὲν εἶχαν ἀκουστῆ ἀπὸ τὸ Φαλσεγχάϊμ,, σὰν τὴν ἄλλη φορά, οἱ ἄλλοι ἐκεῖ πέρα θάβλεπαν τοὐλάχιστον πὼς γιὰ τὴν ὥρα δὲν τοὺς ἀπειλοῦσε κανένας κίνδυνος.

Μετὰ μισὴ ὥρα τὸ καγιὰκ γύρισε στὸ ρέμμα καὶ ἀπὸ μέσα ἀκόμη τοὺς φώναξε ὁ Τζάκ:

— Ἑφτὰ κανονιές! Ἔρριξαν ἑφτὰ κανονιές!...

— Ἑφτὰ φορὲς νὰ εἶναι εὐλογητὸς ὁ Θεός, ἀποκρίθηκε ὁ Φραγκίσκος.

— Ἡ Τζέννυ μὲ ἐξαιρετικὴ συγκίνησι ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ Φρίτς, καὶ ὕστερα ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς κ. Ζερμὰτ ποὺ τῆς σκούπιζε τὰ δάκρυα μὲ θερμὰ φιλιά.

Ἀμφιβολία λοιπὸν δὲν χωροῦσε καμμιὰ γιὰ τὴν παρουσία κάποιου πλοίου, ἀφοῦ καὶ τὶς δυὸ φορὲς οἱ κανονιὲς τοῦ Καρχαρία πῆραν ἀπάντησι. Γιὰ κάποιον λόγο βέβαια τὸ πλοῖο αὐτὸ θἆτανε ἀραγμένο σὲ κανένα ὅρμο τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς. Ἴσως μάλιστα σ' αὐτὸν νὰ πέρασε καὶ ὅλο τὸ διάστημα τῆς τρικυμίας. Καὶ φυσικὰ τώρα δὲν θἄφευγε χωρὶς νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὴν ἄγνωστη ἐκείνη χώρα καὶ τοὺς κατοίκους της.

Ἑπομένως θἆτανε καλύτερα νὰ τὸ περιμένουν νἄρθη στὸν κόλπο τῆς Σωτηρίας.

— Δὲν συμφωνῶ, ἔλεγε ὁ Τζάκ! Πρέπει νὰ πᾶμε ἀμέσως.

Ὁ Ἐρνέστος ὅμως ποὺ ἦταν καὶ ὁ φρονιμώτερος ἔφερε ἀντιρρήσεις μὲ τὶς ὁποῖες συνεφώνησε καὶ ὁ κ. Ζερμάτ. Ἦταν ποὺ δὲν ἤξεραν σὲ ποιὰ ἐθνικότητα ἀνῆκε αὐτὸ τὸ πλοῖο... Θὰ μποροῦσε περίφημα νἆτανε καὶ κανένα πειρατικό, ἀφοῦ στὸν Ἰνδικὸ ὠκεανὸ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο οἱ πειρατὲς ἦσαν πάμπολλοι... Καὶ ποιὸς ἤξερε, παρακαλῶ, μήπως κι' αὐτὸ τὸ πλοῖο δὲν εἶχε πέσει στὰ χέρια τῶν κακούργων ἐκείνων; Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἀπηλοῦσαν πολλοὶ κίνδυνοι τὸν κ. Ζερμὰτ καὶ ὅλην του τὴν οἰκογένεια.

Αὐτὲς ἦσαν οἱ ἀντιρρήσεις τοῦ Ἐρνέστου.

— Τί στεκόμαστε λοιπόν; ἐδήλωσε ὁ Φρίτς. Πρέπει νὰ φύγουμε ἀμέσως.

— Ὤ βέβαια... εἶπε ἡ Τζέννυ, ἀνυπόμονη.

— Ἐγὼ θὰ μπῶ στὸ καγιάκ, εἶπε ὁ Φρίτς. Ὁ καιρὸς καὶ ἡ θάλασσα μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ πάω ὡς τὸ ἀκρωτήρι.

Ἔχω τὴ γνώμη κι' ἐγὼ εἶπε ὁ κ. Ζερμάτ, πὼς δὲν μποροῦμε περισσότερο νὰ κρατηθοῦμε σ' αὐτὴ τὴν ἀβεβαιότητα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρωτοῦ νὰ πλησιάσωμε στὸ πλοῖο πρέπει νὰ ξέρουμε... Ἄκουσε, Φρίτς, μαζί σου θἄρθῶ κι' ἐγώ!

— Δὲν συμφωνῶ, πατέρα, εἶπε ὁ Τζάκ, νὰ πᾶτε σεῖς. Ἐγὼ ξέρω πολὺ καλὰ νὰ τραβῶ κουπὶ στὸ καγιάκ. Ὕστερα θὰ χρειαστοῦμε τὸ ὀλιγώτερο δυὸ ὧρες νὰ φτάσωμε στ' ἀκρωτήρι, κι' ἔπειτα πάλι ἀπὸ κεῖ κανεὶς δὲν ξέρει πόσο μακρυὰ θἆναι τὸ πλοῖο. Γι' αὐτὸ νομίζω πὼς πρέπει νὰ πάω ἐγὼ μαζὶ μὲ τὸν Φρίτς κι' ὄχι ἐσεῖς.

— Καὶ ἐγὼ συμφωνῶ εἶπε ὁ Φρίτς. Καλύτερα νἄρθη μαζί μου ὁ Τζάκ.

Ὁ κ. Ζερμὰτ ὅμως εἶχε δισταγμοὺς ἀκόμη. Ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ κατὰ τὴν γνώμη του, ἔπρεπε νὰ γίνῃ μὲ πολλὴ φρόνηση καὶ προσοχὴ καὶ γι' αὐτὸ εἶχε τὴ γνώμη πὼς ἔπρεπε νὰ τὴν παρακολουθήσῃ ὁ ἴδιος.

Ἡ κ. Ζερμὰτ ἐν τούτοις δὲν συνεφώνει μαζί των.

Γιατὶ νὰ μὴν πᾶνε ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζάκ μαζί; Θὰ τοὺς δώσουμε ὅλες τὶς ἀναγκαῖες ὁδηγίες καὶ εἶμαι βεβαία πὼς δὲν θὰ παραλείψουν νὰ κάμουν ὅ,τι χρειάζεται.

Ὁ κ. Ζερμὰτ ὕστερ' ἀπ' αὐτὰ ἐπείσθηκε, κι' ἔδωσε ὅ,τι ὁδηγίες ἔκρινε καλὲς στὸν Τζὰκ καὶ τὸν Φρίτς.

Τοὺς παρήγγειλε δηλαδὴ πὼς μόλις θὰ περνοῦσαν τὸ ἀκρωτήρι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουν τὴν παραλία καὶ ἀφοῦ κρυφτοῦν μέσα σὲ βράχους, ἀθέατοι νὰ μπορέσουν νὰ δοῦν καὶ νὰ σημειώσουν μονάχα τὴ θέσι τοῦ πλοίου καὶ νὰ γυρίσουν ἀμέσως στὸ Φάλσενχάϊμ, χωρὶς νὰ ἐπιδιώξουν νὰ τὸ πλησιάσουν. Καὶ τότε ὁ κ. Ζερμὰτ θὰ σκεπτότανε τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ἡ ἐπιτυχία θὰ ἦταν κατὰ τὴν γνώμη του ἂν ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζὰκ θὰ μποροῦσαν νὰ μὴν τοὺς ἀντιληφθοῦν ἀπὸ τὸ πλοῖο.

Ὁ Ἐρνέστος, ἔδωσε κι' αὐτὸς τὴ γνώμη του. Ἂν δὲν μποροῦσαν ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζὰκ νὰ κρυφτοῦν ἐντελῶς τότε θὰ μποροῦσαν νὰ παρουσιαστοῦν ὡς ἄγριοι. Καὶ γι' αὐτὸ δὲν εἶχαν παρά, ὅπως καὶ ἄλλοτε τὸ εἶχε κάμει ὁ Φρίτς — τότε ποὺ πῆγε μὲ τὴν Τζέννυ στὸν κόλπο τῶν Μαργαριτῶν — νὰ μουντζουρώσουν τὰ πρόσωπά τους καὶ τὰ χέρια τους καὶ νὰ ντυθοῦν σὰν τοὺς ἀγρίους. Ἔτσι ἂν οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου ἦσαν πειραταὶ καὶ μάλιστα ἀράπηδες, θἄχαν ἀσφαλῶς λιγώτερο φόβο. Γιατὶ ἦταν πολὺ φυσικὸ νὰ συναντήσουν ἀράπηδες στὴ μεριὰ ἐκείνη τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ...

Τὴ γνώμη αὐτὴ τοῦ Ἐρνέστου τὴν βρῆκαν θαυμάσια. Κι' ἔτσι οἱ δυὸ ἀδελφοὶ ντύθηκαν σὰν τοὺς κατοίκους τῶν Ἀνδαμινῶν νήσων καὶ μὲ καπνιὰ ἔβαψαν ὕστερα τὰ πρόσωπα καὶ τὰ χέρια τους. Καὶ σὰν μασκαράδες μπῆκαν στὸ καγιὰκ καὶ σὲ μισὴ ὥρα ἔπλεαν στ' ἀνοιχτά...

Ἡ κ. Ζερμὰτ καὶ ὁ Τζαχ.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Ἡ συνεργασία ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ἄρθρα - Ἀνταποκρίσεις - Ποιήματα

Παρακαλοῦμεν, θερμότατα καὶ πάλιν τοὺς ἀποστέλλοντας οἱασδήποτε φύσεως συνεργασίαν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ διατιθέμενος χῶρος πρὸς δημοσίευσιν ταύτης εἶναι περιωρισμένος καὶ συνεπῶς αὕτη ὀφείλει νὰ εἶναι βραχεῖα. Ἄρθρα ἢ ποιήματα κ.λ.π. μακροῦ μήκους, ἀναγκαστικῶς ἢ θὰ καθυστεροῦν εἰς δημοσίευσιν ἢ θὰ περικόπτωνται.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα «Κίνησιν» τῶν Τμημάτων, ἀποστέλλωνται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Ε. Ο. Ν. (ὁδὸς Καραγεώργη τῆς Σερβίας ἀριθ. 4), ὁπόθεν κρινόμενα θὰ ἀποστέλλωνται ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν.

Ἡ παντὸς ἄλλου εἴδους ἀλληλογραφία θὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ.

Συνιστῶμεν ἐπίσης ὅπως ἡ ἀποστελλομένη ὕλη εἶναι καθαρογραμμένη καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον σελίδος καὶ ἀπηλλαγμένη ὀρθογραφικῶν **σφαλμάτων. Νὰ συνοδεύηται δὲ αὕτη ὡς καὶ πᾶσα ἀλληλογραφία ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δελτίου δεόντως συμπεπληρωμένου.**

Ὡς καὶ προηγουμένως ἐγράψαμεν, οἱ ἀποστέλλοντες συνεργασίαν δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι αὕτη ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν κρίσιν ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς κατὰ σειρὰν προτεραιότητος ἥτις ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσι**εύσεως ἢ μὴ ταύτης.**

ΑΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ

Προσπάθησα νὰ φαντασθῶ τὴν ζωὴν χωρὶς ζῶα: Δίχως ἄλογα, χωρὶς σκύλους, γάτες, πουλερικά, ψάρια, ἑρπετά, ζῶα τῆς πόλεως καὶ ζῶα τοῦ βουνοῦ, ἄγρια καὶ βλαβερὰ καὶ ἄλλα μικρὰ χρήσιμα, εὐγενῆ καὶ ἥμερα, ὡραῖα καὶ ἄσχημα, χαριτωμένα καὶ ἀποκρουστικά.

Καὶ βρέθηκα ἐμπρὸς σὲ μιὰ μικρὴ εἰκόνα δίχως κίνησι, χωρὶς ζωή.

Φαντάσθηκα μιὰ ἄνοιξι δίχως τὸ κελάδημα τῶν ἀηδονιῶν, τὸ ὡραιότερον δάσος χωρὶς τὸ τιτίβισμα τῶν πουλιῶν, τὴν πιὸ γαληνεμένη γαλάζια θάλασσα ἀκατοίκητη ἀπὸ τοὺς πολύχρωμους, ποικίλους καὶ ἀεικινήτους οἰκιστάς της, καὶ τρόμαξα ἐμπρὸς στὸ θέαμα, φοβήθηκα ἐμπρὸς στὴ νέκρα ποὺ ἁπλώθηκε μπροστά μου, βρέθηκα σὲ ἕνα ἀπέραντο ζωντανὸ νεκροταφεῖον.

Καὶ ἀμέσως ἔτρεξα στὸν κῆπο, εἶδα τὸ καλό μου καναρίνι νὰ μοῦ ἀπαντᾷ στὸ σφύριγμά μου μὲ τὴν πιὸ ψηλή του νότα, ντιζὲρ ἄφθαστος, ἀσυναγώνιστος καὶ ἀκούραστος συνθέτης, ἔκανε τὴν ψυχή μου νὰ ἀνοίξῃ ἀπὸ χαρά.

Ὁ καλός μου Μπόμπυ μὲ καλημέρισε μὲ ἕνα χαριτωμένο γλύψιμο τῶν χεριῶν, ἁβρότατο χειροφίλημα κοσμικοῦ κυρίου καὶ ἡ καλή μου μπιζοῦ μὲ τὴν ἀνατολίτικη νωχέλεια ποὺ τὴν χαρακτηρίζει, καὶ κάπως πικαρισμένη ἀπ' τὸ χάδι τοῦ Μπόμπυ ἦλθε καὶ ἁπλώθηκε στὰ πόδια.

Δὲν προφθάνω νὰ ἀνταποδώσω τὰ χάδια καὶ ἕνα δυνατὸ ὀγκάνισμα ἀπὸ τὸν πεισματωμένον Μέντιο τοῦ περαστικοῦ μανάβη μὲ ἔκαμε νὰ τιναχθῶ.

Ὢ! τί κίνησις, τί ζωή, μακρυὰ ἡ πλῆξις, ἡ μονοτονία πετῶ ἀπὸ χαρά, δίνω ἄφθονη τροφὴ στὰ ἀγαπητά μου ζῶα, τὰ χαϊδεύω, παίζω μαζί τους καὶ προσπαθῶ μὲ κάθε μέσον νὰ τοὺς δείξω τὴν μεγάλην μου εὐγνωμοσύνην, ἄφθαστη ὅπως ἄφθαστα εἶναι καὶ τὰ ἀγαθὰ ποὺ μᾶς προσφέρουν...

Κομψή μου κυρία· ἆρά γε τὶς ὧρες ποὺ γεμάτη κοκεταρία θαυμάζετε τὴν ἐλεγκάντικη σιλουέττα σας μὲ τὴν περίφημη ὁλομέταξη τουαλέττα, τὴν θαυμασία renard καὶ τὰ ἐξαίσια plumeau, παγίδα ἀπίθανη καὶ δυνατὸς μαγνήτης στὶς κοσμικές σας ἐπιτυχίες, σκεφτήκατε ποτὲ πῶς αὐτὸν τὸν θαυμάσιο στολισμὸ τὸν ὀφείλετε στὰ ζῶα;

Καμμία ἐκδήλωσις στὴν ζωή, καμμία κίνησις δίχως τὴν βοήθειαν τῶν πολυτίμων φίλων μας.

Στὴν λύπη καὶ στὴν χαρά μας, στὴ διασκέδασι, στὰ sport, στὶς καλὲς καὶ στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς μας, ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ στὶς στιγμὲς ποὺ κινδυνεύει ἡ Πατρίς, χρήσιμοι, ἀπαραίτητοι σύντροφοι, πολύτιμοι συνεργάται, βοηθοὶ τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς ὁλότητος.

Μᾶς προσφέρουν τὸ πᾶν. Κάθε τους ἐνέργεια καὶ αὐτὸς ὁ προορισμός τους πῶς θὰ βοηθήσουν τὸν ἄνθρωπο, καὶ πῶς θὰ τοῦ κάμουν τὴν πιὸ ξεκούραστη, περισσότερο εὔκολη μὰ καὶ πιὸ εὐχάριστη τὴν παραμονήν του στὴν γῆ.

Ἀφιλοκερδεῖς συνεταῖροι στοὺς ἀγῶνες καὶ εὐγενεῖς ἐρασιτέχναι διὰ τὴν ψυχαγωγίαν μας. Σαστίζω μπρὸς στὶς καλωσύνες μὲ τὶς ὁποῖες σᾶς ἐστόλισε ἡ Φύσις. Μὲ πιάνει δέος μπρὸς στὸ πλῆθος καὶ στὰ εἴδη ποὺ ἀνήκουν στὸ κραταιὸ βασίλειόν σας καὶ ταπεινωμένη ψιθυρίζω: «ἀληθῶς πλάστη μου τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας».

Θέλω νὰ βρῶ τοῦ καθενὸς τὰ ἀγαθά, ξέχωρα νὰ ὑμνήσω, μὰ εἶναι τὰ ἀγαθά σας τόσο πολλὰ καὶ σεῖς, ἀγαπητά μου ζῶα ἀμέτρητα. Φοβοῦμαι πολὺ μήπως σᾶς ἀδικήσω εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ φανῶ ἐλλιπὴς στὶς ἀρετές σας. Γι' αὐτὸ σταματῶ μὲ λύπη καὶ προσπαθῶ νὰ δῶ τί σᾶς ἀνταποδίδομεν ἐμεῖς στὶς τόσες καλωσύνες σας.

Ὁμολογῶ πὼς δειλιάζω νὰ σᾶς ἀντικρύσω ὅταν σκεφθῶ πὼς δὲν περιορίζεστε [illegible] νὰ σᾶς [illegible] ρισθοῦμε ὄχι μόνον ὅταν ἄθελά σας μᾶς κάνετε κακό. Ἀλλὰ τὶς περισσότερες φορὲς γίνεσθε ὁ στόχος κάθε νευρικῆς μας κρίσης...

Κτυπάει ἀλύπητα ὁ ἁμαξᾶς τὸ δόλιο ἄλογο ὅταν δὲν προχωρεῖ καὶ ἂς φταίει ὁ λασπωμένος δρόμος ποὺ ἐμποδίζει. Κλωτσάει τὴν γάτα ὁ κακομαθημένος μπέμπης καὶ τῆς τραβᾷ ἀδιάκοπα τὴν οὐρά, ἀδιάφορος στοὺς πόνους της, διὰ νὰ διασκεδάζῃ...

Παιδεύει ἡ ἐκκεντρικὴ κυρία τὸ σκυλάκι της μαθαίνοντάς το νὰ περπατάει σούζα. Μὰ τί σημασία ἔχει; Εἶναι τόσον διασκεδαστικό.

Μὰ αὐτὰ εἶναι τὰ ὀλιγώτερα ποὺ συναντᾶμε κάθε ἡμέρα στὴν ζωήν μας.

Ἡ κακὴ συνήθεια νὰ μὴ σεβόμαστε τὶς ἀδυναμίες τῶν ἄλλων καὶ τὸ φοβερὸ ἐλάττωμα νὰ ἐκμεταλλευόμαστε τὴν καλωσύνην τους δὲν περιορίστηκε εἰς τοὺς συνανθρώπους μας...

Ἆράγε τί νὰ λέτε στὴν γλῶσσα σας καὶ σὲ πιὸ χαμηλὸ ἐπίπεδο νὰ μᾶς ἔχετε τάξει, ἀφοῦ τόσον βάρβαρα καὶ ἀχάριστα φερόμαστε ἀπέναντί σας;

Στερεῖσθε λογικῆς, ἔχετε ὅμως τόσον πλούσια ἀνε-

πτυγμένα τὰ αἰσθήματα τῆς ὑπακοῆς, ἐργατικότητος, πίστεως, εὐγνωμοσύνης, τόσο ποὺ μποροῦμε τὰ περισσότερα ἀπὸ σᾶς νὰ σᾶς ἔχουμε παραδείγματα στὴν ζωή μας.

Πολλὰ ἀπὸ σᾶς εἴχατε τὴν τύχη νὰ ἀνήκετε σὲ εὐσυνείδητους κυρίους. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ὅμοιά σας, ἕρμαια τῆς τύχης, κοινὰ κτήματα ποὺ ὑποφέρουν καὶ δέχονται ἀγογγύστως κάθε κακοτυχία καὶ βαναυσότητα ἀμορφώτων ἀνθρώπων καὶ παιδιῶν δίχως ἀνατροφή.

Γι' αὐτὰ ἤδη ἡ Ἑταιρεία Προστασίας Ζώων ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. Πριγκηπίσσης Αἰκατερίνης ἐργάζεται ἀκούραστα καὶ πολιτισμένα καὶ φροντίζει διὰ τὴν τύχην των.

Μιὰ μέρα τὸν χρόνο σᾶς ἀφιερώνουμε εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης, ἀγαπητοὶ φίλοι, μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετό. Πρέπει σήμερα στὴν μεγάλη σας ἡμέρα νὰ ὑποσχεθοῦμε πὼς θὰ φροντίσωμεν νὰ νοιώσουμε βαθύτερα τοὺς δεσμοὺς ποὺ μᾶς συνδέουν. Πιθανὸν ἔτσι καὶ αἱ μεταξύ μας σχέσεις νὰ βελτιωθοῦν, καὶ ἴσως βρεθοῦμε στὴν εὐχάριστη θέσι τὸν ἐρχόμενο χρόνο νὰ πλέξωμε τὰ ἐγκώμια μιᾶς εὐγενικῆς ἀνθρωπιστικῆς καὶ πολιτισμένης ἀνθρωποζωολογικῆς φιλίας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΑΘΑ

*

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ἡ γρηὰ Κατέρω ἡ Ξακουστή, τοῦ γέρου Ντάνου ἡ νύφη
καθότανε μες' τὰ ριζά, κοντὰ στ' ἀπάν' ἀμπέλια
καὶ μὲ τὸ γυιό της μάλλωνε καὶ τὸν παρακαλοῦσε.
— Γιῶργο, τώρα μεγάλωσες καιρὸς εἶναι νὰ φύγης
νὰ πᾶς μακρυά, στὴν ξενητειά, μακρυὰ σὲ ξένους τόπους
καὶ σὰν γυρίσης μὲ καιρούς, — καιροὺς εὐτυχισμένους, —
λίρες νὰ φέρης στὸ πουγκί, φλουριὰ μες' τὸ δισάκι
νὰ φέρης καὶ τῆς μάννας σου, σειρὲς Κωνσταντινᾶτα!...
— Μάννα τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λές, τί βάνεις μὲ τὸ νοῦ σου;
Ἐγὼ στὰ ξένα δὲν φτουρῶ, στὰ ξένα δὲν ἀντέχω.
Κάλλιο νὰ κάτσω στὸ χωριό, στὸ καθαρὸ τ' ἀγέρι,
κάλλιο νὰ γίνω πιστικὸς νὰ τριγυρνῶ στοὺς λόγγους
νᾶχω τὰ ἐλάτια συντροφιά, παρέα τὰ πλατάνια
νὰ κόβω ὀχ' τὰ χαμόκλαρα κρεββάτι γιὰ νὰ φτιάνω.
Κι' ὅταν τὴν παγερὴ νυχτιὰ τ' ἀγρίμι θὰ οὐρλιάζη
μὲ μιᾶς θὲ νὰ σηκώνουμαι καὶ μονομιᾶς θὰ φτάνω
στῆς Ζήρειας τὶς βουνοκορφὲς καὶ πότε στὸν Ὀρίλο.
Θἄχω νεράϊδες συντροφιά, Ξωθιὲς νὰ τραγουδᾶνε
καὶ γὼ μὲ τὴ φλογέρα μου κοντὰ θὲ νὰ πηγαίνω.
Κι' ὅταν τ' ἀπομεσήμερο, ἡ μέρα θὰ καψώση
θὰ ροβολῶ στὴ ρεμματιὰ κι' ὅλο τὸ ρέμμα - ρέμμα
θὰ φτάνω στὴν πανώβρυση καὶ κεῖ θὰ ξαποσταίνω.
Καὶ τότε θὲ νὰ κρύβωμαι σὲ ριζιμιὸ λιθάρι,
μήπως τὴ λάμια τοῦ νεροῦ συντύχω νὰ προβάλλη
μὲ τὰ χρυσᾶ τὰ χτένια της τὰ ξόμπλια της νὰ φτιάση.
Καὶ τότε θὲ νὰ σηκωθῶ καὶ σιγανὰ θὰ τρέξω
καὶ θὲ νὰ πάου ἀπὸ κοντὰ τὰ χτένια της νὰ πάρω...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΠ ΔΡΑΒΙΛΛΑΣ

*

ΚΟΝΤΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τριανταφυλλένια πέταλα καὶ μενεξέδες σκορπιοῦνται γύρω... Εὐωδιὲς καὶ αὖρες γλυκύτατες τὴν ἀνθρώπινη μεθοῦν ψυχή. Τὸ κῦμα ἀπαλὰ χαϊδεύει τ' ἄσπρα τῆς ἀκρογιαλιᾶς βότσαλα καὶ ὁ φλοῖσβος του ἁρμονικὰ συνοδεύει τὶς σκέψεις τῆς ὤμορφης παιδούλας, ποὺ κάθεται σ' ἐκεῖνο τὸ βραχάκι...

Μὲ τὸ ἀνοικτόχρωμο φόρεμα καὶ τὸν κατάλευκο πέπλο μοιάζει μὲ λούλουδο ἐξωτικό, ποὺ ἄνθισε ἀνάμεσα στὰ βράχια, πλασμένο ἀπὸ τοῦ κύματος τὸν ἀφρὸ καὶ τῆς θάλασσας τὰ ζαφύρια.

Ἀφήνει τὸ βλέμμα της — τ' ὁλόφωτο — στὰ αἰθέρια, νὰ πλανιέται, πλάτη καὶ στοὺς λογισμούς της φτερὰ δίνει, γιὰ νὰ πετάξουν στῆς φαντασίας της τὰ παλάτια...

Καὶ νοιώθει τὴν ψυχή της, μπροστὰ στὴ γαλήνη καὶ τὴν ὠμορφιὰ τῆς γύρω πλάσεως, νὰ πλημμυρίζη ἀπὸ μιὰ ἀπέραντη μακαριότητα... μιὰ ἁγνότητα ἀγγελικὴ καὶ τὸ πρόσωπό της ἐξαϋλώνεται... Παίρνει μιὰ ἔκφρασι θεία καὶ τὰ καθάρια μάτια της καθρεφτίζουν τοὺς κόσμους ἐκείνους, ποὺ ἡ παιδιάτικη καρδούλα της κρύβει... Κι' εἶναι τόσο ἄσπιλη... τόσο ἀπηλλαγμένη ἀπὸ κάθε κακό, κάθε ἀσχήμια...Ὅλα ἔρημα... ὅλα γαλάζια γύρω..

Μόνο μερικὲς δαντέλλες, ποὺ ὁ ἀφρὸς τοῦ κύματος κάνει καὶ οἱ κάτασπροι γλάροι διακόπτουν τὸ ἀτέλειωτο ἀτλάζι, μὰ ὄχι γιὰ νὰ τὸ χαλάσουν. Τοῦ δίνουν πιότερη ὠμορφιά, ἕνα τόνο ἐξωτικὸ ποὺ τὸ συμπληρώνει ὁ μικρὸς πέπλος τῆς μικρούλας, ποὺ ἀνεμίζει ἡ μυρωμένη αὖρα...

Πόσο ἀφωσιωμένη φαίνεται στὶς σκέψεις της, πόσο γλυκειὰ εἶν' ἡ ρέμβη ἡ χυμένη στὸ ρόδινο προσωπάκι της καὶ ἡ ἔκστασις, ποὺ ὅλο τὸ εἶναι της δείχνει... Μοιάζει μὲ κάποια ψυχή, ἕν' ἀγγελοῦδι ὑπέροχο, ποὺ τοὺς παραδεισένιους τόπους του ἄφησε, γιὰ νὰ κατέβη λίγο στὴ γῆ μας, φέρνοντας στὰ δυὸ του φτερὰ κάτι ἀπ' τὴ γαλήνη, τὴν ἠρεμία καὶ τὴν ὡραιότητα τοῦ δικοῦ του κόσμου...

. . . .

Τ' ἀγέρι, μυρωμένο ἀπ' τῆς θάλασσας τὴν ἅλμη καὶ τῶν μύριων ἀνθῶν τὸ ἄρωμα, σκόρπισε σιγὰ-σιγὰ τὰ ροδόφυλλα καὶ τοὺς μενεξέδες, ποὺ ὁ ξανθόμαλλος βασιλῆας πίσω ἀπὸ τὸ ἅρμα του, ἔρριξε σὰν τελευταῖο χαιρετισμὸ τῆς μέρας καὶ τοῦ φωτὸς στὴ γῆ.

Ἡ ἥρεμη ἐπιφάνεια πιὸ σφιχτὰ ρυτιδώνεται τώρα καὶ τὸν κατάλευκο πέπλο, ἀκολουθοῦν στὸ ἀνέμισμά του ἐβένινα μαλλιά...

Ἕν' ἄστρο τὶς μαρμαρυγές του στὸν ἀσημένιο καθρέφτη ρίχνει καὶ πίσω ἐκεῖ ἀπ' τῶν βουνῶν τὶς σκιαγραφίες λίγη χρυσόσκονη ἀρχίζει ν' ἀναδεύεται, προμήνυμα τοῦ φεγγαριοῦ....

ΑΙΚΑΤ. Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ
Φοιτήτρια Παιδαγ. Ἀκαδημίας - Ἀρσάκειον

*

ΓΙΑΤΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Μὲ τὸ αἴσθημα τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς συγκινήσεως ἀνοίγουμε τὰ χέρια καὶ ἀγκαλιάζουμε τὴ νέα γενεά, ποὺ ἄρχισε καὶ θὰ συνεχίση τὸ λαμπρὸ ἔργο τοῦ Κυβερνήτη.

Οἱ ἔπαινοι, ποὺ ξεφεύγουν καθημερινῶς ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς ἑλληνικῆς γῆς μᾶς δείχνουν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἡ εἰλικρίνεια, μὲ τὴν ὁποία κάθε Ἑλληνόπουλο ἦρθε νὰ γραφῇ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὀργανώσεώς μας εἶναι τὸ μεγαλείτερον δεῖγμα τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως. Διότι μποροῦμε νὰ ποῦμε, καὶ νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι γι' αὐτό, ὅτι, τὸ νέον Κράτος δὲν κατήγαγε μίαν ἁπλῆ νίκη. Ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα. Ἡρωϊκὰ καὶ ἀνυστερόβουλα ἐπάλαισαν ὡς σήμερον τὰ στελέχη τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, καὶ δίνουν κάθε τόσο τὴν εὐκαιρία νὰ ἀντιληφθῇ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, πόσον τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν εἶναι μεγάλο.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἔχει δώσει σαφῆ ἐξήγησι γιὰ νὰ μπορῇ καθ' ἕνας χωριστὰ νὰ νοιώση τὴν εὐθύνη τοῦ ἔργου του, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὶς ἐλπίδες του στὶς ἀρχὲς τοῦ νέου Κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς ἀνεβάση σὲ ὑψηλότερα ἐπίπεδα πολιτισμοῦ.

Πρέπει ἡ Νεολαία νὰ μάθη νὰ δημιουργῇ γιατὶ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ μία διαρκῆ δρᾶσι. Καὶ χρειάζεται διαρκὴς δράσις ὅπως καὶ θεληματικότης, τὴν ὁποίαν πρέπει καθ' ἕνας χωριστὰ καὶ ὅλοι μαζὶ νὰ ἀναπτύξουμε...

Αὐτὰ μᾶς χρειάζονται καὶ αὐτὰ ζήτησε καὶ ὁ Κυβερνήτης μας. Αὐτὰ ἔλαβον ὑπ' ὄψιν των καὶ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα μιᾶς λαμπροτέρας αὔριον ἤρχισαν ἀκούραστα νὰ δροῦν καὶ νὰ ἐργάζωνται. Κι' ἔτσι βλέπουμε μέσ' ἕνα πολὺ μικρὸ διάστημα μιὰ δρᾶσι εὐρυτάτη, ἡ ὁποία ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας γιὰ τὴν μελλοντικὴ εὐτυχία ὁλοκλήρου τοῦ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΔΕΛΑΪΣ ΙΩ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ
Διευθ. Γραφείου Τύπου Υ.Θ.Α.

*

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ. «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»

. . . .

Καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια ἐκείνη ἡμέρα ἄρχισε μὲ μεγάλο κόπο νὰ τὸ ἀρματώνη καὶ νὰ τὸ στολίζη γιὰ νὰ δημιουργήση ἕνα νέο καράβι γιὰ νὰ φθάση τὄνομά του σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Καὶ νἆτο τώρα: Μὲ σιδερένια τὰ ξάρτια, μὲ κατακαίνουργα πανιά, μὲ ἄγκυρα ἀλύγιστη, καμαρωτὸ καὶ

ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΑΤΗ

Περιδιαβάζοντας κανεὶς τὴ Κυριακὴ τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς πρωτευούσης, συμμετέχει σὲ μιὰ πανέμορφη γιορτή, ποὺ μοιάζει μὲ μυσταγωγία.

Τὴ περασμένη Κυριακὴ π. χ. ἔτυχε νὰ βρίσκομαι κατὰ τὸ μεσημέρι στὸ Σύνταγμα.

Μιὰ στρατιωτικὴ μπάντα, καὶ λίγος στρατὸς μὲ τὴ Σημαία μας στὴ μέση κατέβαινε ἀπ' τὸ Μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτη. — Ἡ καθιερωθεῖσα μετὰ τὴν 4η Αὐγούστου Κυριακάτικη γιορτὴ τῆς Ἀλλαγῆς τῆς Σημαίας.

Ἄλλη μουσικὴ, ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου, ἦταν ἐπικεφαλῆς τῶν βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν. ποὺ γύριζαν ἀπ' τὴ κατάθεσι στεφάνου εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, παρέκει Δημοτικὰ Σχολεῖα μὲ τὶς σημαῖες τους κι' αὐτά, γύριζαν ἀπ' τὸ ἴδιο μέρος καὶ τραγουδοῦσαν τραγούδια πατριωτικά.

Κάποιος μὲ πλησίασε καὶ μὲ ρώτησε.

— Εἶναι καμμιὰ Ἐθνικὴ Ἑορτή, κύριε σήμερα;

— Καὶ βέβαια! τοῦ ἀπήντησα. Εἶναι Κυριακή. Δὲν ξέρετε ὅτι κάθε Κυριακὴ εἶναι ἡ γιορτὴ τῆς Σημαίας μας;

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ περνοῦσε!... ἐβγάλαμε τὰ καπέλλα μας.

Ξανάσκυψε στ' αὐτί μου καὶ μοῦπε δειλά.

—Ἐγκὼ κύριε, ντὲν εἶμαι Ἕλλην. Μὰ ἔχετε τόσο ἔμορφη Σημαῖα ποὺ νομίζω πὼς ὅσο καὶ ἂν τὴ γιορτάζετε, πάντα λίγκο θὰ εἶναι!...

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΩΟΙ

Ὁ Χαλίφης Ἀροὺν - Ἂλ - Ρασὶντ θέλησε μιὰ μέρα νὰ ἐπισκεφθῇ τὶς φυλακὲς τῆς Βαγδάτης.

Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸ Βεζύρη του πέρασε ἀπὸ κελλὶ σὲ κελλὶ ρωτῶντας κάθε κρατούμενο ποιὸς λόγος τὸν εἶχε κάμει νὰ πέσῃ σ' αὐτὸν τὸν τόπο τῆς τιμωρίας.

— Γιατὶ βρίσκεσαι ἐδῶ;

— Γιὰ μιὰ ψευδῆ κατηγορία, ὦ Ἀρχηγὲ τῶν Πιστῶν. Σοῦ ὁρκίζομαι πὼς εἶμαι ἀθῶος.

Ὁ Χαλίφης στράφηκε πρὸς τὸν δεύτερο κρατούμενο:

— Γιατὶ σὲ βάλανε στὴ φυλακή;

— Μὲ καταδικάσανε ἀδίκως, ὦ Κύριε τῶν Κυρίων. Ὁ Ἀλλὰχ εἶναι μάρτυς πὼς εἶμαι ἀθῶος.

Ὁ τρίτος ἔδωκε τὴν ἴδια ἀπάντησι. Ἔτσι καὶ οἱ ἄλλοι.

Στὸ τέλος ὁ Βασιλῆᾶς ρώτησε ἕνα δυστυχῆ ποὺ εἶχε ὕφος περίλυπο:

— Καὶ ἐσὺ γιατί εἶσαι ἐδῶ; Αὐτὸς γονάτισε μπροστά του καὶ εἶπε:

— Πρέπει νὰ ὑποστῶ μιὰ δίκαιη καταδίκη γιατὶ εἶμαι ἕνας κακοῦργος.

Τοῦ Χαλίφη τοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι ἡ εἰλικρίνεια ἡ γεμάτη μετάνοια αὐτοῦ τοῦ δυστυχισμένου. Ἔμεινε γιὰ λίγες στιγμὲς σιωπηλός, κατόπι στράφηκε πρὸς τὸν Βεζύρη καὶ τὸν διέταξε:

— Πρέπει ν' ἀπελευθερώσετε ἀμέσως αὐτὸν τὸν κατάδικο γιὰ ν' ἀποφύγετε μήπως καὶ διαφθείρει ὅλους αὐτοὺς τοὺς καημένους τοὺς ἀθώους ποὺ εἶναι κλεισμένοι ἐδῶ μέσα

δοξασμένο, κυματίζει πάνω ψηλὰ στὰ ἀτσαλένια του ἄλμπουρα ἡ γαλανόλευκη Σημαία του, περήφανο γιὰ τὸ τιμημένο του ὄνομα.

Μὰ ποιὸ νάναι τὸ καράβι αὐτὸ ποὺ δίκαια περηφανεύεται γιὰ τὄνομά του; Πῶς τὸ λένε;

Τὸ ζηλεμένο καὶ τιμημένο καράβι λέγεται. ΕΛΛΑΣ.

Ὁ Γυιὸς τοῦ Μεγάλου μας Ἀφέντη εἶναι ὁ Γυιὸς τοῦ Ἀετοῦ, ὁ Μεγάλος μας Βασιλῆᾶς.

Καὶ ὁ τίμιος καὶ ἄξιος καπετάνιος εἶναι ὁ Σωτῆρας τοῦ Ἔθνους Στρατηγὸς Ἰωάννης Μεταξᾶς.

. . . .

ΖΑΝ. ΔΗΜΟΥΛΕΑΣ

★

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ΄

Διὰ τῆς ἑορτῆς τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ στρατηλάτου Βασιλέως, τὸ Πανελλήνιον ἀποτίει φόρον τιμῆς εἰς τὸν σεπτόν Του Ἀρχηγόν, ὅστις ὡδήγησε τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς ἐπικοὺς ἐκείνους θριάμβους, καὶ χάρις τοῦ ὁποίου ἐγράφησαν σελίδες ἀφθάστου δόξης καὶ μεγαλείου εἰς τὴν πολυκύμαντον βίβλον τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

Τώρα, οἱ συμπολεμισταί του αἰσθάνονται μέσα τους νὰ ζοῦν αἱ μεγαλειώδεις ἐκεῖναι ἡμέραι τῶν θριάμβων, οἱ νέοι ἀκούουν γι' Αὐτόν, διαβάζουν τοὺς θριάμβους Του, ὀνειροπολοῦν τὰ κατορθώματά Του.

Τὸν βλέπουν ψηλὰ τοῦ Ἀετοῦ τὸ Γυιὸ νὰ πετᾷ, καὶ τὶς φτεροῦγες του νὰ χρυσώνῃ ὁ μυροβόλος Ἑλληνικὸς ἥλιος, καὶ μέσ' εἰς τὴν ψυχήν τους ζεσταίνεται ὁ θαυμασμός, ἡ ἀγάπη, ἡ λατρεία γι' Αὐτόν, κι' ὁ Ἀετὸς γίνεται θρῦλος. Θρῦλος ποὺ θὰ γίνῃ παράδοσις εἰς τὰς γενεὰς τῶν Ἑλλήνων, ὥστε ἡ ζωή του, τὸ ἔργον του νὰ γίνουν παράδειγμα.

Οἱ νέοι θα ἀντλήσουν ἀπὸ τὴν ζωήν Του ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ τοὺς κάμουν ἱκανοὺς νὰ μεγαλουργήσουν καὶ νὰ τελειώσουν τὸ ἔργον του, ὥστε ἂν ποτὲ ἐκεῖνος ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὰς παραδεισείους χώρας νὰ ἴδῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν ποὺ τὴν ἐπόθησε. Αὐτὸς γιὰ τοὺς νέους θὰ εἶναι ὁ ἐξέχων φωτεινὸς ὄγκος ποὺ θὰ τοὺς φωτίζῃ σ' ὅλας τὰς πράξεις ὅλης τους τῆς ζωῆς. Κι' ὅπως ὅλαι Αὐτοῦ αἱ πράξεις εἰς ἕναν ἀπέβλεπον σκοπόν, εἰς τὸ μεγαλεῖον δηλαδὴ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν νέων αἱ πράξεις εἰς αὐτὸν καὶ μόνον θὰ ἀποβλέπουν τὸν σκοπόν.

Τὸν ἄτεγκτον ἡρωϊσμόν του, τὴν συγκλονίζουσα φιλοπατρία του, τὸ φωτεινὸν ἠθικόν του περιεχόμενον θα ἀποτελέσουν ὕψιστα διδάγματα διὰ τὴν νέαν γενεάν. Ὁ σφριγηλὸς νέος τῆς σήμερον θὰ τὸν βάλῃ εἰς τὴν ψυχήν του γιὰ νὰ πλησιάσῃ αὐτὴ τὴν ψυχὴν ἐκείνου. Ὁ ἀκαταμάχητος ἀγωνιστὴς τοῦ Ἰταλικοῦ μεγαλείου θα εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα....

ΚΩΝΣΤ. ΜΠΕΝΟΣ

★

Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ = ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ

Ἀπὸ μακρυὰ ἀκοῦμε τὴ χαρμόσυνη καμπάνα ποῦ ὅσο ὁ ἀέρας μᾶς φέρνει κοντὰ εἰς τὰ αὐτιά μας τὸν ἦχο της, τόσο πιὸ καθαρώτερος γίνεται, καὶ ὅταν εἰσέρχεται μέσα στ' αὐτιά μας δὲν εἶναι πλέον ἦχος, ἀλλὰ γλυκειὰ πατρικὴ μελωδικὴ φωνή, καὶ ἀκοῦμε καθαρὰ τὰ κάτωθι λόγια ποῦ ἀνασταίνουν.

Πονεμένη ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τρομοκρατημένη ἀπὸ τὰ κόμματα ληθαργοῦσα ψυχὴ ξύπνα καὶ ἄκουσε τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα ποὺ σοῦ φέρει θεία θέλησι ὅπως ἔφερε καὶ τῆς Παναγίας ὁ Ἄγγελος μὲ τὸν κρίνον, ἔτσι σοῦ φέρει καὶ τώρα τὸ στιβαρὸ χέρι τοῦ Ἀρχηγοῦ Μεταξᾶ ποῦ χτυπάει τὴν καμπάνα μὲ θεία θέλησι γιὰ νὰ ξυπνήσῃ τὴν ψυχή.

Τὸ 1821 ἀνέτειλε ἐλευθεριὰ ζωῆς—φυλῆς.

Ἡ 4η Αὐγούστου ἀνατέλλει ἀνάστασιν ψυχῆς.

Ὅλοι στὴ σιδερένια πυγμὴ τῆς ἀκούραστης θέλησης τοῦ Ἀρχηγοῦ μας Μεταξᾶ.

Ὅλοι ἂς περιμένωμε ἀπὸ αὐτὴν τὴν χαρμόσυνον ἀγγελία ὅτι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ καὶ λατρεύει πάντοτε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ πρόσωπο ἔστειλε γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὴ ζωὴ στὴ ψυχὴ ποὺ τώρα καὶ πολλὰ χρόνια ἔλειψε ἀπὸ μέσα μας.

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Δόκ. Λοχίτης Ὑποδ)σεως Ἀρρένων Ἀθηνῶν
Πρώην Γραφείου Προπαγάνδας

★

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ἐξ ἐπιστολῆς Π. Γεωργοβρεττάκη

Προέδρου Κοινότητος Βάθειας - Λακωνίας

. . . .

Εὐτυχὴς Νεολαία! Ναὶ πρέπει να εἶσαι εὐτυχὴς καὶ ὑπερήφανη, γιατὶ ξύπνησες τὴν θέλησίν σου, μὲ τὸν ἐνθουσιασμό σου, μὲ τὰ ἁγιά σου πατριωτικὰ αἰσθήματα, ποῦ τὰ εἶχαν τόσα χρόνια ναρκώσει καὶ ἀναισθητήσει, οἱ διάφοροι ἀλληλοτρωγόμενοι ψευτοπατέρες τοῦ «Ἔθνους», μαζὺ μὲ τοὺς ἀηδεῖς ἐκείνους συνεργάτας τους, ποῦ ἤθελαν διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου νὰ μεταβάλουν τὴν δοξασμένη μας Ἑλληνικὴ πατρίδα, εἰς προτεκτοράτον τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, ἐσὺ πηγαίνεις στὸ σταθερὸ δρόμο.

«ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ» 2—«Α. Ε. Κ.» 2

Τὸ ἐφετεινὸν πρωτάθλημα τῶν Ἀθηνῶν παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Ὕστερα ἀπὸ τὸν «Ἀστέρα» ποὺ ἐνίκησε τὸν «Ἀπόλλωνα» καὶ τὸν τελευταῖον, ὁ ὁποῖος ἐπεβλήθη τῆς «Α. Ε. Κ.», ἐνῷ ἡ τελευταία προηγεῖτο μὲ 2-0, ὁ «Παναθηναϊκὸς» τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπραγματοποίησεν ἕνα κατόρθωμα, ποὺ παρουσιάσθη σπανίως εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου.

Ἡ «Α.Ε.Κ.», ὕστερα ἀπὸ ἕνα α΄ ἡμίχρονον χωρὶς ἀποτέλεσμα, ἐπέτυχε εἰς τὸ β΄ ἡμίχρονον δύο τέρματα διὰ τῶν Κατσιλιέρη καὶ Χριστοδούλου. Τὸ δεύτερον τέρμα ἐσημειώθη εἰς τὸ 21ον λεπτὸν τοῦ β΄ ἡμιχρόνου καὶ ἐθεωρήθη ὡς ἐπισφράγισις τῆς νίκης τῆς «Α. Ε. Κ.».

Ἔμενον 24 λεπτὰ ἀκόμη διὰ νὰ λήξῃ ὁ ἀγών. Διάστημα ὑπεραρκετὸν βέβαια διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μία ὁμάς, καλῶς ἐνεργοῦσα, καὶ δύο καὶ τρία καὶ περισσότερα τέρματα. Θὰ μποροῦσε ὅμως ὁ «Παναθηναϊκὸς» νὰ σταματήσῃ εἰς τὸν κατήφορο ποὺ εἶχε πάρει καὶ νὰ ἀναλάβῃ πρωτοβουλίαν; Οἱ φίλοι τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» τὸ ηὔχοντο ὁλοψύχως, ἂν καὶ εἶχον ἐλαχίστας ἐλπίδας. Ὅσον διὰ τοὺς φίλους τῆς «Α. Ε. Κ.» ἐπανηγύριζαν ἀσφαλῆ τὴν νίκην των καὶ περίμεναν καὶ ἄλλας ἐπιτυχίας, ὅταν ἔγινε κάτι θαυμαστόν. Οἱ παῖκται τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἀνεσυγκροτήθησαν, ἔδωσαν ζωὴν εἰς τὴν ἐπίθεσίν των καὶ ἤρχισαν νὰ περισφίγγουν τοὺς ἀντιπάλους. Ἀπέκτησαν μέσα σὲ ὀλίγα λεπτὰ τὴν ὑπεροχήν, εἰς αὐτὸ δὲ τοὺς ἐβοήθησαν καὶ οἱ παῖκται τῆς «Α. Ε. Κ.», οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειψαν τὴν ἐπίθεσιν, μετέφεραν δύο κυνηγοὺς εἰς τὴν γραμμὴν τῆς ἀμύνης καὶ ἔδειξαν τὴν ἀπόφασίν των νὰ κρατήσουν τὴν νίκην μὲ 2-0.

Ὅπως ἦτο ἑπόμενον, τὸ σύστημα αὐτὸ ἐδημιούργησε μίαν διαρκῆ ἀναστάτωσιν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς «Α. Ε. Κ.». Οἱ παῖκται της ἠγωνίζοντο χωρὶς τάξιν καὶ τὰ «μελὲ» ἐδημιούργουν συνεχῶς ἐπικινδύνους δι' αὐτὴν φάσεις. Εἰς αὐτὴν τοὐλάχιστον τὴν περίπτωσιν τὸ σύστημα τῆς «ἀπολύτου» ἀμύνης ἀπεδείχθη κακὸν καὶ ἡ «Α. Ε. Κ.» ἐπλήρωσε τελικῶς τὴν ἔμπνευσίν της αὐτήν.

Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ 35ον λεπτὸν—ὑπελείποντο ἀκόμη 10΄ διὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος—ὅταν ὁ Μηγιάκης ἐσημείωσε τὸ πρῶτον τέρμα τῆς ὁμάδος του. Ἐνθουσιασμὸς εἰς τὰς τάξεις τῶν Παναθηναϊκῶν καὶ παγερότης εἰς τοὺς φίλους τῆς «Α. Ε. Κ.». Ὕστερα ἀπὸ ἕνα λεπτό, μέσα εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ των, οἱ παῖκται τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἐσημείωναν διὰ τοῦ Εὐθυμιάδη καὶ δεύτερον τέρμα. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶχεν ἰσοφαρισθῆ.

Ἡ «Α. Ε. Κ.» ἀλλάζει σύστημα καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἐπίθεσιν. Ἀλλὰ εἶναι ἀργά. Τὸ παιχνίδι εἶχε πλέον τελειώσει, μὲ τὰς ὁμάδας ἰσοπάλους.

ΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ :

«Α. Ε. Κ.» : Σκλαβοῦνος—Παπαδόπουλος, Σέλτσικας—Μανέττας Ι. Κοντούλης, Ξένος—Μανέττας Π. Ἀναγνωστόπουλος, Κατσιλιέρης, Μαρόπουλος καὶ Χριστοδούλου.

«Παναθηναϊκός» : Χάντζος—Σύρκος, Κοσμᾶς—Σβολόπουλος, Δότσικας, Μίχας—Μηγιάκης, Μπαλτάσης, Κρητικός, Τριανταφύλλης καὶ Εὐθυμιάδης.

Διαιτητὴς ὁ κ. Τζίτζης.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπίσης ὁ «Ἀπόλλων» ἐνίκησε τὸν «Ἀτρόμητον» μὲ 4-0 καὶ ὁ «Ἀστὴρ» τὴν «Δάφνην» μὲ 6-0.

Καὶ οἱ δύο ἀγῶνες ἦσαν διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν.

Ἡ σειρὰ τῶν ὁμάδων εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν πρωτάθλημα ἔχει ὡς ἑξῆς:

1) Παναθηναϊκὸς	ἀγῶνες	4,	βαθμοὶ	7
2) Ἀπόλλων		4,	»	6
3) Α. Ε. Κ.	»	4,	»	5
4) Ἀστὴρ ...		4,		4
5) Ἀτρόμητος	»	4,	»	2
6) Δάφνη		4,	»	0

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ἡ πρωταθλήτρια τῆς Ἑλλάδος ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἐπεβλήθη τοῦ «Θησέως» μὲ τέρματα 6-0. Τὸν ἀγῶνα παρηκολούθησε καὶ ὁ νέος Αὐστριακὸς προπονητὴς τῆς ὁμάδος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ φίλοι τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἀναμένουν πολλὰ πράγματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ὁ «Ἡρακλῆς» ἐνίκησε τὸν «Μακεδονικὸν» μὲ 4-1, ὁ «Π. Α. Ο. Κ.» τὴν «Μ. Ε. Ν. Τ.» μὲ 4-0 καὶ ὁ «Ἄρης» τὸν «Ἀετὸν» μὲ 8-2.

ΟΙ ΑΥΡΙΑΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τοῦ πρωταθλήματος Ἀθηνῶν: «Παναθηναϊκὸς»—«Ἀπόλλων», «Α. Ε. Κ.» — «Δάφνη», «Ἀστὴρ» — «Ἀτρόμητος».

ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

«Ὀλυμπιακὸς» — «Ἐθνικὸς» καὶ «Ἄρης»—«Θησεύς».

ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟΝ

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν αἱ συναντήσεις τοῦ α΄ γύρου τῶν προκριματικῶν τῶν ἀγώνων τοῦ κυπέλλου Ἑλλάδος.

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ Ε. Ο. Ν.

Αὔριον Κυριακὴν 6 Νοεμβρίου θὰ λάβῃ χώραν ὁ εἰς τὸ πρῶτον τεῦχος ἀγγελθεὶς ποδηλατικὸς γῦρος, ὀργανωθεὶς ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης τῆς Περιφερείας.

Εἰς τοὺς νικητὰς θὰ ἀπονεμηθῶσι βραβεῖα ὡς κάτωθι:

1) Ἡ νικήτρια ὑποδιοίκησις διὰ τοῦ ἐπαμειβομένου τριετοῦς κυπέλλου τοῦ ὑπουργείου Διοικήσεως Πρωτευούσης.

2) Τέσσαρες νικηταὶ ὑποτομεῖς εἰς ἐξ ἑκάστης ἐκ τῶν συμμετεχουσῶν ὑποδιοικήσεων.

3) Ὁ ὑποτομεὺς ὅστις θὰ δηλώσῃ τὰ περισσότερα ποδήλατα.

4) Ὁ 1ος νικητὴς τοῦ ἀγῶνος μὲ ὡραιότατον ποδήλατον προσφερθὲν ἀπὸ τὸν κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Νεολαίας.

5) Οἱ 2, 3, 4, 5 νικηταὶ τοῦ ἀγῶνος μὲ κύπελλα καὶ βραβεῖα μεγάλης ἀξίας.

6) Οἱ 45 πρῶτοι νικηταὶ μὲ μετάλλια χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χάλκινα.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν καὶ ἐν τῇ διαδρομῇ θὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς ὁδοὺς ἐξ ὧν θὰ διέλθουν οἱ νικηταί, φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς.

Εἰς τὸν ἀγῶνα ἐδήλωσαν μέχρι τῆς 2 Νοεμβρίου συμμετοχὴν οἱ φαλαγγῖται:

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν δηλωσάντων συμμετοχὴν εἰς τὸν πρῶτον Ποδηλατικὸν Γύρον Ἀθηνῶν, Ε. Ο. Ν.

Σύνολον δηλωσάντων 454

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

1ος ὑποτομεύς: Σκούταρης Ι., Σισώης Κ., Μουστάκης Β. Γ., Μουστάκης Ι. Γ., Μπέκιος Λ., Καραμαλέγκος Γ. 2ος ὑποτομεύς: Δάκογλου Η., [illegible] Α., Σχο[illegible] Χ., Βλασίδης Δ., Γεωργόπουλος Δ. 3ος ὑποτομεύς: Βρούτσης Κ., Κολοβὸς Α., Κουλουμπῆς Γ., Χαλᾶς Μ., Λάϊος Γ., Σταυρακάκης Γ., Λασκαρᾶτος Σ., Θεοδωρόπουλος Σ., Σταύρου Γ., Χάρτμαν Β. 4ος ὑποτομεύς: Καραχάλιος Φ., Παπαθανασίου Γ., Σιώρας Θ., Διαμαντούλας Ι., Ἁρμογένης Κ., Σουριτζιώτης Ν., Κομπάτης Χ., Κούης Π., Ἀφειτάκης Κ., Κολοκοτρώνης Γ., Γεώργιος Α., [illegible] Μ., Τζουστάκης Κ., Πολιτᾶκος Χ., Βόντας Σ., Παπαδόπουλος Γ., Ἰωαννίδης Π., Τσολάκης Κ., Ρόκας Μ., Ἀγγελίδης Α. 5ος ὑποτομεύς: Ρῆγος Μάρκος, Ἀναγνωσταρᾶς Ν., Γιαννόπουλος Κ., Λιγνὸς Γ., Ζολώτας Χ., Κουμπιᾶς Γ., Φλάμπουρας Φ., Ἀφαλέας Κ., Κονδύλης Α., Βερβέρογλου Μ., Μαῦρος Π., Φριτζίλας Ι., Βούλτετζης Χ., Αὐγερινὸς Ι., Δαμίγος Σ., Γάσπαρης Κ., Ζέρβας Φ., Ἰσαακίδης Σ., Δρυμούρας Παναγ. 6ος ὑποτομεύς: Γερακουλᾶκος Λ., Σύρκος Φ., Καλούδης Μ., Κουβέλης Ε., Στραβοπόδης Σ., Βακόντιος Π., Μυλαράκης Π., Μυλαράκης Μ., Τσούκλας Ε., Παπαδημητρίου Ν., Παπακωνσταντίνου Κ., Σαπουντζάκης Ι., Φατοῦρος Α., Σαλαβρᾶκος Δ., Καστανᾶς Ν., Φωτόπουλος Χ., Μπεχρᾶκος Γ., Κουρουπὸς Δ., Φερεντῖνος Α., Δαλέζιος Θ., Ἀρμάγος Α., Μαμαλάκης Γ., Τσακίρης Κ. 7ος ὑποτομεύς: Καραχάλιος Κ., Σατερλῆς Ν., Καρατζᾶς Α., Φωτο[illegible] Σ., [illegible]πουλος Α., Γαβαλᾶς Ν. 8ος ὑποτομεύς: Μεταξᾶς Α., Ἰωαννίδης Α., Χαραλαμπόπουλος Δ., Γο[illegible] Α., [illegible]πουλος Α., Κοκονδύλης Σ., Μπεκατῶρος Χ., Κωνσταντίνου Ι., Ποιμενίδης Β., Παγάνης Δ., Γεροντάκης Α., Γρυπάρης Α. 9ος ὑποτομεύς: Κωστοῦρος Α., Σταμπουλόπουλος Β., Συμεωνίδης Ι., Τέσιος Χ., Χυτήρης Γ., Σεμερτζόγλου Α., Πλάτων Ι., Κανακάκης Χ., Νεράτζης Β., Κόκκινος Δ., Παπαδήμου Π. 10ος ὑποτομεύς: [illegible]νος Κ., Φουντῆς Γ., Στράνης Δ., Πόθος Γ., Ζαχαρίας Γ., Ἀρώνης Α., Βασιλείου Ι. Κ. 13ος ὑποτομεύς: Καλανταρίδας Β., Σιώρης Κ., Παρθένης Α., Κοντοκωνσταντῆς Δ., Μπουχαγιαρ Α., Σέρβος Ι., Σέρβος Ν., Σ[illegible] Κ., Σέρβος Σ., Παγιατάκης Κ., Ἀναστασᾶτος Δ., Παυλᾶτος Μ., Κούβελος Δ., Τζιβελεκίδης Α., Γιαννόπουλος Ε., Κουκουλᾶς Β., Μυτήλος Ι., [illegible] Α., [illegible] Ε. 14ος ὑποτομεύς: Ρεντούκας Η., Ζερβάκης Ε., Καππίδης Δ., Τρυφωνίδης Σ., Σμυρνιάδης Π., [illegible] Κ., Σαββόπουλος Ι., Διαμαντόπουλος Ε., Ἐμιριὰν Ι., Κάρλας Κ., Καντοῦρος Κ., Μακράκης Κ., Γιαννιαρόπουλος Γ., Λαούδης Σ., Ξενάκης Π., Κρητικὸς Π., Κυριακίδης Ν., Καρρᾶς Ι., Ξυπόλυτος, Μπογδάνος Σ., Ἀρνιακὸς Α., Κεπετσῆς Δ., Ρωσόλυμος Μ., Παπαδόπουλος Α. 15ος ὑποτομεύς: Κοντὸς Ν., Πάγκαλος Φ., Ραπτόπουλος Κ., Πυθαρουλᾶκος Γ., Καλογερόπουλος Γ., Μπιρμπιλόπουλος Δ., Κυρκιόπουλος Α., Γιακάδης Ε., Καρ[illegible] Ι., Τσαμούρης Σ., Κονσολάκης Η., Ἡλιάδης Μ., Ζαφειρόπουλος Β., Πανόπουλος Γ., Γκάρλας Α., 18ος καὶ 24ος ὑποτομεῖς: Καρεφυλλάκης Ε., Οἰκονομόπουλος Σ., Μπαλτζόγλου Γ., Βαλαβάνης Ε., Σακελλαρίου Δ., Τούρζας Α., Κουλούρης Κ., Τσαφλάκης Δ., Θ[illegible] Κ., Γκούφας Ι., Βαρκάδος Λ., Βαρσάκης Χ., Πιπιλῆς Σ. 19ος ὑποτομεύς: Κοράκης Γ., Μαραϊδώνης Δ., Γιοβᾶς Ε., Καρεκλής Γ., Σκυριανὸς Γ., Καλογερόπουλος Σ., Σπατσᾶτος Ι., Σπανογιάννης Ε. 20ὸς ὑποτομεύς: Ἀντωνιάδης Ε., Ἀλεξανδρούσης Β., Ἰασηφίδης Γ., Κ[illegible]της Ι., Μορφονιος Ι., Σεκωτεσης Π., Χ[illegible]ης Ε., Ψ[illegible] Γ., Δεληκανίδης Π., Γεωργιάδης Γ., Δρ[illegible] Μ., Ἀρναούτης Π., Ἀμπατζίδης Σ., Δεσύλλας Α., Κλεώπας Κ., Μελισσηνὸς Σ., Στάγγελ Ξ., Κουβαριώτης Γ., Ζαλώνης Σ., Παναγιώτου Ν., Ἰωαννίδης Σ., Βόλγκλης Α., Καρατζᾶς Γ., Ἀσημακόπουλος Γ., Μολακίδης Γ. 22ος ὑποτομεύς: Τσεπελόγλου Π., Βαλίδης Μ., Ἀργυρίδης Ν., Ὀρφανίδης Π., Πρινέας Δ., Πασχάλης Α., Στό[illegible] Σ., Βασιλείου Χ., Κασιδόκωστας Ι., Ἀδριανὸς Σ., Τζανετᾶτος Α., Καλαϊτζῆς Κ., Κυριακίδης Ε., Τελανταλῆς Α., Νικολόπουλος Δ., Δεκαβάλας Ν., Πουλάκης Ν., Πολίτης Μ., Καραμῆτσος Π., Μαρᾶτος Κ., Ποταμιᾶνος Φ., Χαλκάκης Ν., Παλαμπουγιοῦκος Ι., Καραμπίνας Ν., Πουρόπουλος Κ., Δαμασκηνὸς Σ., Χριστοδούλου Γ., Βελλιανίτης Α., Σπανουδάκης Α., Δεμενόγλου Γ., Ἀσλάνης Γ. 23ος ὑποτομεύς: Καντοθανάσης Ε., Καραμπῆτσος Α., Τσολάκης Δ., Σωτηρίου Π., Κασιμάτης Δ., Ἀντωνιάδης Α., Νιτσόλας Π., Ἀϊβατζίδης Λ., Σπανόπουλος Β., Δαλαλᾶς Α., Μάζαρης Γ., Καρακανιώτης Κ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΒΟΡΡΑ

1ος ὑποτομεύς: Θέμελης Μ., Παπαγιάννης Γ., Κάβαλος Χ., Σταυρόπουλος Η., Καρκέλης Κ., Βαφέας Κ., Μηλιδώνης Δ. 2ος ὑποτομεύς: Στεφανάκης Δ., Πρέσας Χ., Δούσης Ι., Ἀθανασίου Σ., Πρίφτης Γ., Καλοζύμης Ν., Κερεκόττης Α., Πρέσσας Δ., Κοσκορῆς Δ., Λούης Κ., Πύρρος Ε. 3ος ὑποτομεύς: Ψωμᾶς Π., 4ος ὑποτομεύς: Μικρόπουλος Δ. 5ος ὑποτομεύς: Ἀνδρικόπουλος Α., Θαλασσινὸς Α., Θαλασσινὸς Π., Κανούτας Π., Βιτσούλης Σ., Μαρκάκης Α., Μουζίνας Σ., Χριστόπουλος Ν., Ψύλιας Α., Κρεμμύδας Δ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΟΤΟΥ

1ος ὑπ)μεύς: Πασχαλίδης Ι., Εὐδαίμων Ν., Τζούλης Α., Τσαγκόπουλος Κ., Καρδάκης Ν., Θεοδωρόπουλος Ε., Κοτσοκίδης Α., Κοσμᾶτος Μ., Παπαδόπουλος Ε., Ἡλιόπουλος Λ., Ἀντωνιάδης Α., Παπαμαῦρος Ι., Ἀλεξάνδρου Ν., Παπαδόπουλος Ξ., Παχίδης Ι., Δημητριάδης Γ., Καραμιχάλης Ε., Πούλιος Π., Παυλίδης Χ., Μακράκης Σ., Καλλέργης Π., Σφλῶμος Σ., Μακρομανώλης Π., Κυριαζῆς Λ., Παπαδόπουλος Π., Χρονόπουλος Γ., Παπακώστας Α., Κωνσταντινίδης Μ., Ἀμβράζης Α., Φιλίγκος Κ., Παπαγιαννόπουλος Π., Κακουλίδης Σ., Ζαφειρίου Λ., Κουτρούπης Π., Τσεμπερλῆς Γ., Τουρτζόγλου Ε., Ἀσιατίδης Κ., Λαγὸς Γ., Θεοδωρόπουλος Δ., Λαγὸς Δ., Βανδούρης Ε., Μακρίδης Π., Πλάκας Ν., Πασχαλίδης Ι., Παπακώνστας Α., Κιρκινίδης Π., Κοτσακῆλος Ν., Δοντᾶς Ν., Ναθαναηλίδης Κ., Παπαδόπουλος Γ., Δημητριάδης Γ., Παπαδόπουλος Κ., Μαργιόρας Χ. 2ος ὑποτομεύς: Πορτοκαλίδης Ι., Κοτάτσης Δ., Σακελλαρίου Α., Ἰωάννου Ν., Σ[illegible] Η., Κ[illegible]δης Π., Ν[illegible]ίδης Ν., Ν[illegible]τος Κ., Βιτσαρᾶς Π., Παλατράκης Β., Τζανετᾶκος Γ., Στεργιαννᾶκος Θ., Ξηρέας Ε., Καπνιᾶς Ι., Μπένιος Ο., Καραγιαννίδης Ι., Συνοδινὸς Π., Συνοδινὸς Χ., Τσακόπουλος Θ., Πυρομάλης Α., Τόλης Θ., Κλάψης Δ., Μαυριδόγλου Α., Πουγιαννίδης Ι., Κυριακίδης Ι., Τσῶμος Μ., Μεσέθανης Ι. 3ος ὑποτομεύς: Τσαφούρης Ι., Μάρ[illegible] Κ., [illegible] Α., [illegible] Α., [illegible] Λ., Χατζηγεωργίου Χ., Λεωντίτσας Α., Σάββας Σ., Φώσκολος Σ., Γρυμπάρης Π., Φραγκόπουλος Α., Κανδιανόπουλος Ν., Γρίβας Σ., Πλαύτσης Ε., Κατσικᾶς Ν., Κικίδης Γ., Καρβουνίδης Λ., Σκλάμης Γ., Ναούμης Σ. 5ος ὑποτομεύς: Δανιηλίδης Γ., Δανιηλίδης Ι., Τσαγκόπουλος Α., Ἰστικόγλου Ν., Μαραγκὸς Α.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1ος ὑποτομεύς: Ἡλιακόπουλος Ι., Ἀλιφραγκῆς Θ., Χα[illegible] Θ., Τ[illegible] Γ., Ἀ[illegible] Δ., Ἀλεξάνδρου Δ., Μιχαλόπουλος Β., Ἀλαφοῦζος Λ., Κο[illegible] Ι., Σοῦτσος Ε. 3ος ὑποτομεύς: Κελένης Α., Κατσαρὸς Φ., Κάτσιας Β., Μουρλάκης Χ., Βαλσάμης Α., Πολίτης Α., [illegible] Γ., [illegible] Α., [illegible] Χ., [illegible] Ν., [illegible] Α., [illegible] Α., [illegible]κας Α. 4ος ὑποτομεύς: Μέξης Δ., Κόκκινος Σ., Γκαζόπουλος Ι., Πουλάκης Γ., Πατσουλίδης Ι. 6ος ὑποτομεύς: Κουρούμαλης Ν., Μαχαίρας Ι., Μαΐνας Ν., Παστρικὸς Θ., Σ[illegible] Ι., Π[illegible] Γ., Β[illegible] Θ., [illegible] Ι., [illegible] Κ., [illegible] Κ., Χ[illegible]κης Σ., [illegible] Χ. [illegible] Σ., [illegible] Σ., [illegible] Κ., [illegible] Ν., [illegible] Χ., [illegible]σιανος Π., Δ[illegible] Δ., [illegible] Α., [illegible] Ν., Γιαννήσης Σ. 8ος ὑποτομεύς: Καλούδας Α., Πιτσιώτης Ι., Παπαδόπουλος Π., Βλαστὸς Μιχαήλ.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΘΕΙΟΝ

Μεταξὺ τῶν φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Γυθείου καὶ [illegible] ἔγιναν [illegible]βον χώραν ἀγῶνες, τελεσθέντες εἰς τὸ χωρίον Καστανιᾶ.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κωνσταντινίδου και
Ν. προέβη εις ...
... του 3ου Υπ...

4) Γεώργ. Καραγιαννάκης: 1ος νικητής εις τον δρό-
400 μ.

χωρίου τούτου, ήτις και εφιλοξένησε

ν καὶ ἡ τέχνη τοῦ Δημιουρ-
γικοὶ τῆς Ὀργανώσεως

Τεχνικῆς καὶ συστηματικ
στο τῆς στρατιωτικῆς

νισθέντων ...
του Ἐθνικοῦ

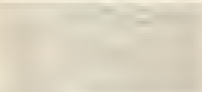
Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου

Πάντοτε ἐνδιαφέρουσα καὶ ζωηρὰ ἡ κίνησις τῆς

ΥΠΟΔΟΧΗ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

ἀνάπτυξις ἀ συν

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

[illegible] Μακεδονίας [illegible] καὶ ὁ
γίνει καὶ Σκαπανεῖς προσέδωσαν [illegible]

[illegible] ἡ Ε. Ο. Ν. κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν [illegible]
[illegible]

[illegible] αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανεῖς
[illegible] χειροτεχνήματα καὶ [illegible]

Ἕνα δεῖγμα τῆς ἠθικῆς

ὅπου ὁμιλοῦν διὰ 3.500.000.000 δραχμῶν.

Ο. Θαμμενοι Θησαυροι των Πειρατων

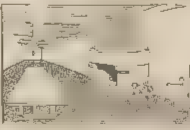
ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Καὶ μια Εὔθυμη Σελὶς

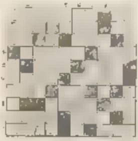
[illegible]

[illegible]

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

[illegible]

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΝΕΟΣ ἡλικίας 18 ἐτῶν μὲ πιστοποιητικὸν καὶ καλὰς συστάσεις ζητεῖ θέσιν ὑπαλλήλου εἰς οἱονδήποτε κατάστημα, ἢ ὑπηρέτου παρ' οἰκογενείᾳ.

ΝΕΟΣ ἡλικίας 17 ἐτῶν μὲ πιστοποιητικὸν καὶ βιβλιάριον ζητεῖ θέσιν ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου.

ΝΕΟΣ 17 ἐτῶν μὲ πιστοποιητικὸν καὶ καλὰς συστάσεις ζητεῖ θέσιν ὑπηρέτου παρ' οἰκογενείᾳ ἢ ὑπαλλήλου ὁπουδήποτε.

ΝΕΟΣ ἡλικίας 18 ἐτῶν, Α' γυμνασίου, τεχνίτης ἠλεκτρολόγος ζητεῖ θέσιν ἠλεκτρολόγου, ὑπηρέτου ἢ οἱανδήποτε ἄλλην. Πληροφορίαι κ.λ. Μ.» Περιοδικόν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ νέος 15—16 ἐτῶν καλλιγράφος. Πληροφορίαι κλ. Μ.» Περιοδικόν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ "ΕΘΝ. ΝΕΟΛΑΙΑ„

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὸ Περιοδ. «Νεολαία», ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως διευκολύνῃ τοὺς παλαιοὺς συνδρομητὰς τῆς προκαλυψαμένης ἐφημερίδος «Νεολαία» νὰ παραμείνωσι τοιοῦτοι, καὶ τοῦ Περιοδικοῦ δέχεται ὅπως:

1) Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ καὶ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ οἱ καταβαλόντες τὴν ἐκ δραχμ. 100 συνδρομήν των, διὰ τὴν ἐφημερίδα, καταβάλλωσι ὡς συνδρομὴν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1938—1 Ὀκτωβρίου 1939 δραχμὰς 75 (ἀντὶ 100) διὰ τὸ Περιοδικόν, συμψηφιζομένων 25 δραχμῶν ἐκ τῆς πρώτης καταβολῆς εἰς τὴν νέαν συνδρομήν.

ΟΙ ΟΦΕΙΛΟΝΤΕΣ τὴν συνδρομήν των εἰς τὴν ἐφημερίδα, διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ λαμβάνουν τὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ «Νεολαία», ὡς συνδρομηταὶ πρέπει νὰ ἀποστείλουν δραχμὰς 75 διὰ τὴν ὀφειλομένην συνδρομὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα ποὺ ἐλάμβανον, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1938 μέχρι 1 Ὀκτωβρίου καὶ δραχμὰς 100 δι' ἐτησίαν συνδρομὴν τοῦ Περιοδικοῦ ἢ 50 δι' ἑξάμηνον ἢ 25 διὰ τρίμηνον.

2) Τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Δῆμοι, Κοινότητες, Σχολικὰ Ταμεῖα κλπ., ὅσα εἶχον καταβάλει τὴν συνδρομήν των εἰς τὴν προεκδιδομένην ἐφημερίδα «Νεολαία» θὰ ἀποστέλλουν ὡς συνδρομὴν εἰς τὸ Περιοδικὸν δραχμὰς 175, τῶν 25 δραχμῶν συμψηφιζομένων ἐκ τῆς πρώτης καταβολῆς.

Ὅσοι ὅμως ὀφείλουν τὴν συνδρομὴν τῆς ἐφημερίδος «Νεολαία», θὰ ἀποστείλωσι δραχμὰς 75 διὰ τὴν ὀφειλομένην συνδρομὴν τῆς ἐφημερίδος καὶ δραχμὰς 300 διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ Περιοδικοῦ «Νεολαία» ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1938—1 Ὀκτωβρίου 1939.

Ἡ λύσις αὕτη εἶναι δικαία διὰ τοὺς παλαιοὺς συνδρομητὰς καὶ τὴν ἀπεδέχθημεν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἱκανοποιεῖ τοὺς κ.κ. Συνδρομητάς, καίτοι ζημιοῖ τὴν Ἔκδοσιν.

ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ θὰ ΑΠΟΣΤΑΛΗ εἰς τὸ ΜΕΛΛΟΝ τὸ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ἐὰν ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΒΑΛΗ τὴν ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ του.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ εἶναι ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ, ὅπως εἰς ΟΛΑ τὰ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ καὶ τὰς ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ.

Ἡ Ἔκδοσις

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχους 4)
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὀνοματεπώνυμον [illegible] ....

Ἐπάγγελμα .... Ἡλικία ....

Διεύθυνσις [illegible] ....

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι [illegible]

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ Ι. ΑΤΖΙΟΥ

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ Ε.Α., ΤΕΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΛΗΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑ ΤΑΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙΣ ΣΧΟΛΑΙΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΣΟΛΩΝΟΣ 81 — ΑΘΗΝΑΙ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΣΧΟΛΗΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Ἐπὶ συνόλου 622 παρουσιασθέντων εἰς τὸ μάθημα τῆς Ἐκθέσεως προήρχοντο ἐκ τῶν ἡμετέρων Φροντιστηρίων 161, ἤτοι τὸ 1)4 περίπου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ φροντιστήριά μας δηλονότι μὲ κανονικὸν ποσοστὸν ἐπιτυχίας ἔδει νὰ εἰσαγάγουν εἰς τὴν Σχολὴν τὸ 1)4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιτυχόντων 309, ἤτοι 77 μαθητάς των.

Ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου εἰσήχθησαν ἐκ τῶν Φροντιστηρίων μας 120. Ὑπερέβημεν οὕτω τὸ κανονικὸν ποσοστὸν ἐπιτυχίας κατὰ 56 τοῖς ἑκατόν.

Ἐπὶ τῶν 60 πρωτευσάντων οἱ 30 εἶναι μαθηταὶ τῶν Φροντιστηρίων μας, ἐν οἷς καὶ ὁ ΠΡΩΤΟΣ (ΑΡΧΗΓΟΣ) Σγόντζος Γεώργ.

Παραθέτομεν τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων εἰσαχθέντων μαθητῶν μας:

1) Σγόντζος Γ. ἀρχηγὸς 1ος
2) Μπονάτσος Θεόφ. 6ος
3) Σπηλιωτόπουλος Γ. 9ος
4) Γερομήτσος Λουδ. 10ος
5) Παπαθεοδώρου Ἀντ. 11ος
6) Κουρκουτᾶς Νικ. 12ος
7) Φαμπρικέζης Ὀσβ. 20ὸς
8) Ζαχαρόπουλος Παν. 21ος
9) Μῶκος Χαρ. 24ος
10) Προεστόπουλος Ἀλ. 27ος
11) Λαμνάτος Θεόδ. 28ος
12) Πιτσίκας Κωνστ. 29ος
13) Τσουκαλῆς Κωνστ. 31ος
14) Ἀποστολίδης Ἐμ. 32ος
15) Ζαγουράκης Ἐμ. 33ος
16) Θωμόπουλος Κωνστ. 34ος
17) Χειλάρης Εὐάγ. 35ος
18) Καρρᾶς Βασ. 39ος
19) Μιχαλακέας Χρ. 41ος
20) Ἀδαμόπουλος Γρηγ. 47ος
21) Πουλημένος Θωμ. 46ος
22) Ἀδαμόπουλος Ἀντ. 47ος
23) Κοντογιῶργος Ι. 48ος
24) Μπράβος Κωνστ. 49ος
25) Βαλμῆς Ἀντ. 51ος
26) Θεοδωρόπουλος Σπ. 53ος
27) Ντάβος Ἰω. 54ος
28) Χαραλάμπους Γ. 58ος
29) Ἀντωνακέας Ἀρ. 59ος
30) Κορδούλης Γ. 60ὸς
31) Βρέντζος Στέργ.
32) Σουμπασάκος Βασ.
33) Προφίλης Δημ.
34) Τσούπρας Γεώρ.
35) Σπεντζούρης Γ.
36) Θωμαΐδης Κωνστ.
37) Κοτσώνης Θρασ.
38) Τριανταφύλλης Ἠλ.
39) Γαλάνης Καν.
40) Τζίβελος Νικ.
41) Κλεώπας Γεώργ.
42) Γιακουμάκης Ἐλ.
43) Ἀζαριάδης Χρ.
44) Μίχας Παντ.
45) Γερογιάννης Ἐμ.
46) Παπαθανασίου Ἀθ.
47) Μαντζάρας Ξεν.
48) Παπανικολάου Νικ.
49) Μπούσμπουρας Ἀντ.
50) Ἀργυρόπουλος Δημ.
51) Κόκκοτας Παρ.
52) Παπαδημητρόπουλος Ἀλ.
53) Χαραλαμπόπουλος Γ.
54) Καράμπελας Ἀντ.
55) Κολιόπουλος Παν.
56) Ἀργυριάδης Ἀργ.
57) Παπαδημητρίου Ἀνδρ.
58) Ἀγλαμίσης Ἰω.
59) Ματθαίου Κωνστ.
60) Σαββάκης Παντ.
61) Ἀστέρης Νικ.
62) Ραγκούσης Γεώργ.
63) Κουρκουτᾶς Κωνστ.
64) Ἀντωνόπουλος Κ.
65) Πατσοῦρος Θεόδ.
66) Παπανικολάου Ὀδ.
67) Σουσούδης Θεόδ.
68) Συμεὼν Γ.
69) Ζῶτος Θεοτ.
70) Δούβρης Γεώργ.
71) Μεταφτσῆς Ἀλέξ.
72) Ἀποστολόπουλος Π.
73) Σκανδάμης Γεώργ.
74) Βρανίκος Μιχ.
75) Στυλιανίδης Νικόλ.
76) Ναθαναὴλ Ἀρ.
77) Μαρινόπουλος Δημ.
78) Γιαννούλης Σπυρ.
79) Καλίτσας Παν.
80) Μουντζούρης Ἰωάν.
81) Γιαννακόπουλος Ν.
82) Μπραβάκος Γεώργ.
83) Ποριώτης Θεόδ.
84) Μπίτσης Σπυρ.
85) Κουτσογιάννης Παν.
86) Κακορέλης Κωνστ.
87) Τσακανίκας Ἀντ.
88) Κότσιρας Ἀντ.
89) Σαμαρτζῆς Γεώργ.
90) Χριστοδουλάκης Χρ.
91) Ζερβουδάκης Ἐμ.
92) Τσεπέτης Θεόδ.
93) Μακαρούνης Γεώργ.
94) Καβουριάρης Βασ.
95) Δαβουνέλης Ἀρ.
96) Θεοδώρου Βασ.
97) Ματσαντώνης Κωνστ.
98) Μακρῆς Ἀναστ.
99) Γαλατσάνος Ἀνδρ.
100) Πανᾶς Μιχ.
101) Φράγκος Ἰωάν.
102) Πολυκανδριώτης Μιχ.
103) Κουρκουλᾶτος Ἰωάν.
104) Πολιουδάκης Ἰωάν.
105) Παπαποστόλου Δημ.
106) Χριστοδούλου Ἰωάν.
107) Κουβάτσος Κωνστ.
108) Τζαβέκας Νικ.
109) Ἀντωνίου Δημ.
110) Καλαϊτζάκης Ἐμ.
111) Σταματάκης Στυλ.
112) Μαυρούκας Παν.
113) Λυδάκης Σοφ.
114) Πόλης Σταυρ.
115) Κυριακὸς Ἰωάν.
116) Βενετσᾶνος Θεόδ.
117) Χουχουλῆς Πλούτ.
118) Φωτεινόπουλος Δημ.
119) Καμαρινὸς Βασ.
120) Παππᾶς Δημ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΛΟΙΠΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

I) ΙΚΑΡΩΝ. — Ἐπὶ 12 παρουσιασθέντων μαθητῶν μας εἰσήχθησαν 5 (εἷς ἐπιτυχὼν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος).

1) Νομικὸς Μιχ.
2) Τσιλιβάκος Νικ.
3) Κοσκινᾶς Νικ.
4) Βαλαβάνης Κωνστ.
5) Κουμανάκος Ἠλ.

II) ΔΟΚΙΜΩΝ. — Ἐπὶ 9 παρουσιασθέντων μαθητῶν μας ἐπέτυχον 3.

1) Δελαγραμμάτικας Νικ.
2) Καλλιοντζῆς Νικ.
3) Σκούρας Κων. (ἐπιλαχὼν)

III) ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ. — Οἱ παρουσιασθέντες 3 μαθηταί μας εἰσήχθησαν:

1) Καπόγιαννης Δημ.
2) Κουμεντάκος Γεώργ.
3) Παναγουλάκης Ἠλ.

Ἔναρξις τῶν Τμημάτων διὰ πάσας τὰς ὡς ἄνω σχολὰς τὴν 17ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ (Σόλωνος 81), 11—1 π.μ. & 6—8 μ.μ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4 % ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἐσωτερικοῦ μεχρι Δραχμῶν . . .	100.000.—	Κεφάλαιον Καταθετῶν . . . Δρχ.	3.300.000.000
Ἐξωτερικοῦ » » . . .	500.000.—	» Ἀποθεματικὸν . . »	280.000.000

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους.

Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιοῦνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.

Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου καταθέσεων, ἤτοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

Οἱ κουμπαράδες τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου εἶναι τὸ καλύτερον καὶ προσφορώτερον μέσον οἰκονομίας.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1. (1938)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Πλατεία Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ:
Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33

Ἀρ. Τεύχ. 4 — 5 Νοεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . Δρχ. **100**
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . » **50**
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . » **25**

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ . . . . Δρχ. **200**

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ-ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ:
Περιοδικὸν «Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεῖα Συν/τος, Ἀθῆναι

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίς

ΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΜΑΣ

Ἡ καταπληκτικὴ ζήτησις τῶν τευχῶν τῆς «ΝΕΟΛΑΙΑΣ» οὐ μόνον ὑπὸ τῶν νέων τοῦ Ἐσωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, αὐξάνουσα συνεχῶς καὶ ὑπερβᾶσα ἤδη τὰς 100 χιλιάδας ἀντιτύπων, ρεκὸρ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε παρουσίασε Ἑλληνικὸν περιοδικόν, ἀποδεικνύει ποῖαν ἔλλειψιν ἀνεπλήρωσεν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων ἡ ἔκδοσίς της. Ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως εἰς ἰδιαιτέραν πανηγυρικὴν ἔκδοσιν περιλάβομεν ὅλας τὰς συγχαρητηρίους ἐπιστολὰς τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀπὸ τὰς χιλιάδας ἃς λαμβάνομεν.

Ἡ «ΝΕΟΛΑΙΑ» εὐχαριστοῦσα τὸ Πανελλήνιον ἀναγνωστικὸν κοινὸν της ὑπόσχεται ὅτι δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἀναζητῇ καὶ νὰ προσφέρῃ ὅ,τι ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης ζητεῖ, ἤτοι, τὰ καθήκοντά της πρὸς τὸ Νέον Κράτος, καὶ τὰς ἀναγκαίας ἐπιστημονικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ὁμοῦ μὲ μίαν πλουσίαν ψυχαγωγίαν.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Κανελλοπούλου καὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ κ. Παπαευθυμίου, ζητεῖ πληροφορίας ἀπὸ τὸν μικρότερον Σκαπανέα τοῦ 5ου ὑποτομέως Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν Ἐπιθεώρησιν.